

**SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
AKADEMIJA DRAMSKE UMJETNOSTI**

VALENTINA GALIJATOVIĆ

MOJE DRAME, MOJI SCENARIJI

Diplomski rad

Zagreb, 2017.

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
AKADEMIJA DRAMSKE UMJETNOSTI
Studij dramaturgije
Usmjerenje dramsko pismo i filmsko pismo

MOJE DRAME, MOJI SCENARIJI

Diplomski rad

Mentori: dr. sc. Sibila Petlevski, red. prof. art

Mate Matišić, izv.prof.art

Studentica: Valentina Galijatović

Zagreb, 2017.

SADRŽAJ:

1. Autoreferencijalni esej
 - 1.1. Prije početka zimskog semestra
 - 1.2. Filmsko pismo
 - 1.3. Autorske poetike: Film
 - 1.4. Dramsko pismo
 - 1.5. Autorske poetike: Drama

2. Scenarij za cjelovečernji igrani film *Magneti*

3. Cjelovečernji dramski tekst *Supermjeseć*

4. Dramski tekst *Turbulencije*, kratka forma

5. Dramski tekst *Trulo*, kratka forma

AUTOREFERENCIJALNI ESEJ

PRIJE POČETKA ZIMSKOG SEMESTRA

Nakon završetka preddiplomskog studija nisam nimalo dvojila koji smjer želim upisati. S obzirom da me jednako zanima pisanje za film i za kazalište, smjer Filmsko i dramsko pismo pokazao se kao savršen izbor za mene. Moji su mentori na prvoj godini diplomskog studija bili profesori Matišić (Filmsko pismo) i Žmegač (Autorske poetike) a na drugoj godini profesorice Kaštelan (Dramska pismo) i Petlevski (Autorske poetike). Poklopilo se savršeno: čitava je prva godina bila podređena filmskom pismu a druga dramskom pismu. Tijekom filmske godine napisala sam scenarij za dugometražni igrani film *Magneti* i dva scenarija za kratkometražne igrane filmove, *Nakon termina* i *Čitanje*. Tijekom dramske godine napisala sam cjelovečernju dramu *Krvna slika: normalne vrijednosti*, cjelovečernju dramu *Supermjeseć* (koju potpisuje i Luka Mavretić) i dvije kratke dramske forme *Turbelencije* i *Trulo*. Kad sam razmišljala postoji li poveznica koja se provlači kroz sve napisane radove, na površinu je isplivala ideja o etičkoj karakterizaciji likova. Naime, još od prve godine preddiplomskog studija osjećala sam veliko zanimanje za istraživanje tema kao što su moral, identitet, različitost, "neshvaćeni" pojedinci, prikazivanje različitog kao uobičajenog. Zaključila sam da je svim likovima koje sam stvorila tijekom dvije godine diplomskog studija zajedničko to što pomiču granice uobičajenog. Ovaj ću autoreferencijalni rad podijeliti u dva poglavlja: *Filmsko pismo* i *Dramska pismo*. Na taj ću način obuhvatiti opisivanje procesa svih radova napisanih na diplomskom studiju.

FILMSKO PISMO

Tijekom prve godine diplomskog studija odabrala sam izborne kolegije koji su se također bavili filmskom umjetnošću, poput kolegija profesorice Vojković *Film, mediji i kulturalne teorije*; *Transkulturalna medijska pismenost: cirkularnost utjecaja*, *Povijest hrvatskog filma*, kolegij profesorice Jušić *Tipovi izlaganja u dokumentarnom filmu* i *Nenarativne strukture u narativnom filmu*, kolegij *Filmska glazba* profesorice Paulus, *Filozofija filma* profesora

Rojnića i tako dalje. Bilo mi je jako drago što sam još na preddiplomskom studiju odslušala i izborne kolegije *Teorija montaže* kod profesora Turkovića i *Estetika filma* kod profesora Kragića. Svi su ti izborni kolegiji pomogli u tome da otkrijem što je to o čemu želim pisati svoj prvi scenarij za dugometražni igrani film. Pronalaženje filmske ideje koja će mi biti dovoljno zanimljiva da je razrađujem na devedesetak stranica pokazalo se kao najteži korak. Svaki sam tjedan na predavanje kod mentora Matišića morala doći sa novim filmskim idejama. Potom bih ih morala pretvoriti u sinopsise a zatim u kraće scenoslijede ne bih li otkrila koja će filmska priča izdržati teret broja stranica. Te sam godine dosta razmišljala o azilima za napuštene životinje i s obzirom da sam dosta znala o napuštenim životinjama, imala sam potrebu i napisati nešto o tome. Sjećam se da sam jednom napisala kratku priču na svega tri kartice o djevojci koja volontira u azilu i to predložila kao filmsku ideju. Nakon te priče, bilo je očito da je to zasigurno jedan od motiva koji će me zanimati u dugometražnom scenariju. Lik djevojke pretvorio se u lik Anđele, vlasnice skloništa za napuštene životinje, koja će postati jedan od glavnih likova u scenariju *Magneti*. U prvoj verziji filmske priče glavni se muški lik zvao Lucijan, imao je dvadeset godina i netom je završio muzički studij u inozemstvu. Kad sam raspisala prvu verziju scenoslijeda s njim kao glavnim likom, uočila sam da je on potpuno nezanimljiv kao lik. Taj mi je scenoslijed pokazao i da sama ne znam što želim od njega i njegovog odnosa sa Anđelom. S obzirom da sam tražila kako začiniti scenarij, osmislila sam lik mladića koji dolazi u svoj rodni grad na sprovod svoje majke nakon dugog izbjivanja te se zaljubi u ženu za koju kasnije saznaje da je bila ljubavnica njegovog pokojnog oca. To je bila neka početna ideja zbog koje sam poželjela sve više i više razmišljati o tim likovima. Baš zbog činjenice da nisam odmah znala kako prikazati taj odnos među likovima imala sam osjećaj da bi mi ta tema bila dovoljno zanimljiva za pisanje scenarija. Mislim da mi je ta pozicija "neznanja" vrijedna za pisanje. Iz tog "neznanja", naime, proizlazi znatiželja i radoznalost koji mi otkrivaju kojim putem želim da scenarij ide. S druge strane, to je neznanje plod toga što ni lik Lucijana tada još uvijek nije znao što će napraviti, još nikada nije bio u sličnoj situaciji.

U sadašnjoj je verziji Lucijan svjetski putnik koji zarađuje pišući putopise i fotografirajući krajolike. Moglo bi se reći da je poznata ličnost te je krasio naslovnice časopisa *Men's health*. Lucijan je otišao iz rodnog grada odmah nakon srednje škole a po završetku studija (već deset godina) neumorno putuje svijetom. Anđela je, pak, ostala u istom gradu cijeli svoj život ali je jednako zrela kao i Lucijan koji je vidio cijeli svijet. Oboje su izuzeci u svom gradu a Lucijana je privuklo to što je Anđela pronašla svoj unutarnji mir u gradu u kojem to on nije

uspio. Ona je pristala biti "drugačija" a on je morao otići kako bi se usudio biti "drugačiji". Ono što ih oboje povezuje je i ta sposobnost da ništa ne zaključuju na prvi pogled i da oboje žive u sadašnjosti. Nadalje, oboje su umjetnički nastrojeni- ona često crta a i skuplja stari namještaj kojeg potom preuređuje. Ona i Lucijan su srodne duše koje su se, čini se, pronašle deset godina prekasno. Tolika je i razlika između njihovih godina. U prvoj je verziji Anđela doista bila ljubavnica Lucijanovog oca ali u zaključnoj verziji saznajemo da Anđela i Lucijanov otac nikad nisu bili zajedno. Lucijanov otac je zaista bio zaljubljen u nju i zbog toga se htio čak i rastati od svoje žene ali Anđela mu to nije dopustila. Nakon što Lucijan pronade u kući pokojne majke fascikl s fotografijama nage Anđele odmah će pomisliti da je bila očeva ljubavnica što će mu starija sestra Mila i sama potvrditi i reći da je njihova majka mrzila Anđelu. Pa ipak, prava je priča drugačija- jedino intimno što su Anđela i Lucijanov otac dijelili je to što ju je on fotografirao nagu. Njihov je otac, naime, bio fotograf i imao obrt za razvijanje fotografija. Razlog zbog kojeg sam promijenila to da Anđela nije bila prava ljubavnica Lucijanovog oca je ta što sam htjela pokazati kako je lako nešto zaključiti na prvi pogled i unaprijed donositi zaključke. Lucijan je sada po prvi puta u životu u situaciji da više nema gdje pobjeći. U mladosti je pobjegao od svojeg rodnog grada, zatim od očeve smrti. Nije se vratio ni kada je majka bila bolesna i kada ju je njegova starija sestra Mila njegovala. Putovanje je važan motiv ovog scenarija. Ne samo jer je Lucijan svjetski putnik nego jer je motiv putovanja prisutan i u vraćanju u rodni grad ali i u Milinom odlasku iz rodnog grada kako bi ispravila stvari sa novim dečkom, Lujom. Putovanje možemo shvatiti i kao putovanje otkrivanja sebe: Lucijan se po prvi puta našao u situaciji da ga je neka osoba očarala svojim načinom razmišljanja, Mila je shvatila tko je i što sve zaslužuje a Ingrid je bila doslovce privučena bivšem mužu ali se ubrzo zatim to privlačenje pretvorilo u odbijanje.

Osjećaj pripadnosti je u ovom scenariju provučen kroz motive privlačenja i odbijanja, baš kao što je i s magnetima. Magneti su u prenesenom smislu svi glavni likovi - ponekad se privlače, ponekad odbijaju. Motiv magneta je prisutan kod svakoga od glavnih likova. Lucijan je imao običaj poslije svakog putovanja poslati majci magnetu koje je ona potom stavljala na hladnjak. Mila na svoj hladnjak magnetom stavlja crteže svoje kćeri. Ingrid izrađuje nakit koji se često spaja magnetima. Mako poput magneta prati Lucijana gdje god on ide. Na kraju scenarija, svaki od tih magneta-likova sam nastavlja svoju životnu priču ali očito je da će se opet susresti jer je magnetska privlačnost između njih velika bez obzira na velike prostorne udaljenosti među njima. Razvijajući scenarij razmišljala sam i o filmskim uzorima koji su se bavili sličnim temama. Među njima su *Beginners* (Mike Mills, 2010.), *Another Year*

(Mike Leigh, 2010.), *Breathe In* (Drake Doremus, 2013.). Ove sam godine također odgledala neke filmove za koje također smatram da se bave sličnim temama a to su *Things To Come* (Mia Hansen-Love, 2016.) i *Paterson* (Jim Jarmusch, 2016.)

AUTORSKE POETIKE: FILM

Prije prvog sata naš nas je mentor, profesor Žmegač, dočeka sa zanimljivim *e-mail* prijedlogom. Na *Erasmus* razmjenu iz bliske nam Slovačke stigla su dvojica studenata koji bi željeli sudjelovati na Autorskim poetikama te je mentor predložio suradnju u obliku pisanja omnibusa. Njihova su imena Stanislav Pavlovič i Peter Roško. S obzirom da nas je bilo sveukupno četvero (zajedno s kolegom Lukom Mavretićem) taj bi se omnibus sastojao od četiri kratke filmske priče. Na prvom satu naš nas je mentor upoznao s različitim načinima na koje se može pristupiti pisanju omnibusa a mi smo se tijekom sata razgovarajući složili da bi nam najbolje bilo pisati omnibus u kojem je prostor zajednički motiv svake od četiri priče. Svi smo izrazili oduševljenje filmom *Babel* Alejandra Gonzaleza Inarritua te smo analizirali taj film.

Prostor za koji smo se odlučili je prostor bolnice. Meni se isprva nije dopala ta ideja jer mi je prvu pomisao taj prostor bio neinspirativan. Ipak, odlučila sam se složiti sa tim prijedlogom. Treba ponekad probati raspisati i nešto što možda inače ne bih nikad odlučila pisati sama. Uostalom, kolegij Autorske poetike, kako znamo, namijenjen je istraživanju, eksperimentiranju.

Potom smo se složili da bi bilo dobro odabrati žanr čitavog omnibusa, kao i njegovu atmosferu. Odlučili smo se za žanr komedije. Jedan je kolega, primjerice, raspisao horor-komediju a moj je scenarij više drama-komedija. Vrijeme događanja omnibusa je noć uoči Nove godine. Kad sam razmišljala o tim motivima - bolnica/Nova godina/komedija, učinilo mi se zanimljivo raspisati komičnu priču o trudnici koja bi trebala roditi upravo u Novogodišnjoj noći. Također, u mojem su scenariju većinom ženski likovi što mi se učinilo važno zbog strukture omnibusa jer su se kolege odlučili za glavne muške likove.

Noel (23) se natječe sa Nadom (36) koja će roditi prvo dijete u Novoj godini. Na to me inspirirala činjenica da mediji poprate tu "Novogodišnju djecu" pa mi se takva ljudska, topla priča učinila inspirativna za stvaranje komičnih zapleta.

Nada je, unatoč sirovom humoru, zapravo tragičan lik: otkrivamo da je usamljena i da nema nikoga bliskoga u životu za razliku od Noel kojoj je njezina mlađa sestra Irinea ujedno i prijateljica. Priča završava svojevrsnim *happy-endom* za koji mislim da se odlično uklopio u strukturu omnibusa.

Čitav zimski semestar tijekom kojeg smo radili na omnibusu ostao mi je u sjećanju i po tome što smo razgovarali na engleskom jeziku. Bilo mi je zanimljivo i to što sam morala surađivati sa drugim kolegama i izaći iz svoje uobičajene zone komfora. Da nije bilo naše malene omnibus-grupe ne bih se bila odvažila pisati scenarij koji je komičan i čak karikaturalan. Do kraja zimskom semestra naš je omnibus dovršen te su se Stanislav i Peter vratili u Slovačku. Mislim da je to iskustvo bilo dragocjeno svima nama.

I ljetni je semestar također započeo zanimljivim prijedlogom našeg mentora: pisanje scenarija koji bi spadao pod žanr filma misterije. S obzirom da su (tada) u posljednje vrijeme nagrade na svjetskim festivalima za najbolje kratkometražne filmove dobivali scenariji sa nekim neobičnim i pomaknutim pričama te znanstveno-fantastičnim detaljima, učinilo se kao odlična ideja pisati nešto takvo. Dugo sam tražila filmsku ideju. Prvo mi se činilo kako ništa nije dovoljno neobično, a pribojavala sam se banalnih prvoloptaških ideja. Zbilja sam željela smisliti nešto maštovito a opet nikad viđeno. Činilo mi se to kao neki paradoks zbog kojeg mi je bilo teško započeti pisati scenarij. Naravno, kao i uvijek, ispostavilo se da je najvažnije početi razvijati neku početnu ideju pa će onda sve biti lakše. Inspiraciju mi je probudio ženski lik, Una, čiji je dečko smrtno stradao prije dvije godine. Ona je studentica i trebala bi se odlučiti želi li otići na *Erasmus* razmjenu u Prag ili ostati u Zagrebu gdje je sve još uvijek podsjeća na njega. Potom sam shvatila da će sjećanje biti glavni motiv scenarija. S obzirom na zadatak i misterioznost žanra, u meni se probudila neka sloboda za koju često mislim da je nedostaje u pisanju scenarija - do tada sam imala osjećaj da su neobične priče više rezervirane za dramsko pismo, a nešto što je uobičajeno za filmsko pismo. Zato sam s poletom počela smišljati što je moguće čudniju filmsku priču s motivom sjećanja. Tako sam došla do lika Isse. Una trči svakog jutra a radnja je smještena u zimu. Za film misterije bilo mi je važno pronaći odgovarajuću atmosferu a samim time i prikladno godišnje doba. Zima mi se učinila jako bliskom i činjenici da je i Una ostala bez ljubavi, dakle, simbolika godišnjeg doba podudarala se i sa karakterizacijom Une. Njezino je ime također simbolično, zove se Una, a značenje tog imena je *jedna, jedina*. Tako se i Una osjećala unatoč tome što je u scenariju i lik njezine najbolje prijateljice Maje koja je prava suprotnost Uni. S obzirom da sam željela

naglasiti Uninu izoliranost i "uklopljenost" u filmski prostor, za to mi se najprikladnije učinio prostor eksterijera. Film je pun scena u prirodi. Naime, Una svakog jutra trči, to je poput njezinog svakodnevnog rituala. Svi su mi se ti detalji činili kao savršen spoj za misteriozan film. Pravi zaplet započne kad Una tijekom trčanja upozna Issu. Ona joj ispriča kako će sutra biti moguće oživjeti neko sjećanje. Idućeg dana Una saznaje da joj nije odobren odlazak na razmjenu a njezina prijateljica Maja je tužna jer to znači da će ona otići u Prag i ostaviti Unu samu. Vidimo da to Uni nije teško palo i kao da je i sama priželjkivala ostanak u Zagrebu. Scenarij ipak završava Uninom promjenom - na mostu pronade promrzlog psića kojeg je netko napustio i odlučuje ga udomiti. Više nije sama. Naravno, to što sam u scenarij ubacila motiv psa nije ništa čudno s obzirom da sam te godine, kao što sam već napisala, puno razmišljala o napuštenim psima.

U oba scenarija napisana za kolegij Autorske poetike nisam previše razmišljala o moralnosti likova niti sam ih stavljala u neke zanimljive pozicije baš zato što sam tijekom te godine razvijala scenarij za Filmsko pismo u čijem je fokusu tema morala i preispitivanje društvenih granica. Naknadno gledajući vidim da sam se u scenarijima *Nakon termina* i *Trčanje* ponajviše bavila motivom usamljenosti, dok je u scenariju *Magneti* fokus na ljudima koji, na neki način, nikad nisu usamljeni i zapravo im "nedostaje" vremena za sebe u kojem bi otkrili tko su i što žele. Likovi Une, Maje, Noel i Irinee su primjeri snažnih ženskih osobnosti koja svaka zna što želi od svojeg života. S druge strane, glavni likovi u scenariju *Magneti* su osobe koje bježe od samih sebe. Lucijan je jedan od glavnih likova i doista mi je drago da je tako jer sam željela razraditi i mušku karakterizaciju. On, kako sam napisala, bježi od odgovornosti i putuje iz grada u grad. Njegova sestra Ingrid je u braku ali ponovno se zaljubljuje u bivšeg supruga a Mila, najstarija sestra, po prvi puta uzima odgovornost za svoj život - više neće biti model žrtve i okrivljavati sve druge za svoje životne neuspjehe. Dakle, s jedne strane u Autorskim poetikama raspisala sam likove koji znaju što žele od života a u Filmskom pismu su likovi koji su na prekretnicama: ostati u rodnom mjestu ili otići, vratiti se bivšem suprugu ili ne, ljubav ili zaljubljenost, ... Možda su baš zato likovi iz *Magneta* provokativniji: ne znaju ni sami što rade i koga sve dotiču svojim postupcima. Upravo ih njihovo neznanje dovodi u rubne situacije - primjerice, Lucijan i nakon pomisli da je Anđela možda bila ljubavnica njegovog oca i dalje nastavlja odnos sa njom. Motiv morala usko je povezan s motivom osuđivanja. Anđela je najranjiviji lik ali ujedno i najsnažniji. Mila joj, primjerice, zamjera što je bila osoba zbog koje je otac htio ostaviti njihovu majku i osuđuje je. Ipak, Anđela je imala

hrabrosti unatoč nerazumijevanju okoline ostati u tom malenom gradu i raditi ono što želi, a to je pomagati napuštenim životinjama.

Početak srpnja završila je prva godina diplomskog studija. Mislim da je bilo sjajno što sam s odabranim mentorima već surađivala i tijekom preddiplomskog studija te je to pomoglo u razumijevanju.

DRAMSKO PISMO

Odabrane mentorice za Dramsko pismo i Autorske poetike sam također već ranije upoznala tijekom preddiplomskog studija. Tijekom studija odslušala sam razne kolegije koji su mi bili dragocjeni za učenje o dramskom svijetu, poput kolegija profesorice Dubravke Crnojević-Carić *Feminističke teorije i izvedbena umjetnost u Hrvatskoj*, *Teorija glume*, *Povijest kazališta i drame*, kolegij *Kazalište i politika* profesorice Une Bauer, *Teorija proizvodnje* profesorice Nataše Govedić i brojni drugi.

Na prvom satu Dramskog pisma mentorica Kaštelan predložila je plan: tijekom zimskog semestra tražiti ideju a tijekom ljetnog semestra napisati dramski tekst. Taj mi se plan učinio odličan jer sam željela imati dovoljno vremena za pronaći ideju za dramski tekst. S obzirom da sam već do tog trenutka napisala dva cjelovečernja dramska teksta (*Kod Peregrinovich* i *Pas radnog naziva Honda*) pisanje nove drame mi nije predstavljalo problem.

Sjećam se da je profesorica Kaštelan predložila da porazmislimo o nekim idejama s preddiplomskog koje bi se mogle razviti u dramski tekst. Odmah sam se sjetila lika Lucijana iz scenarija *Magneti*. Druga ideja mi je bila raspisati ideju o kojoj sam napisala kratku priču. Ipak, obje sam ideje odlučila ne raspisivati jer sam željela pisati nešto novo, stvoriti neke nove likove i zaplete. Tema koja me zaintrigirala je bila ubojstvo i istražni zatvor koji je: „posebno osjetljiv jer se određuje prije pravomoćnog utvrđenja nečije krivnje što je protivno presumpciji okrivljenikove nedužnosti. Sam naziv istražni zatvor je novina u našem procesnom pravu, jer se do donošenja novog Zakona o kaznenom postupku rabio naziv **pritvor**.”¹ Tako je počelo stvaranje novog dramskog svijeta. Prvi naslov koji sam dala drami je *Istočna puma službeno izumrla* jer je te godine Istočna puma doista izumrla. Naravno, to nije bio jedini povod za davanje tog naslova, mislila sam da će se drama baviti temama čuvanja, očuvanja porodice. S vremenom sam shvatila da taj naslov više ne pristaje pa sam se odlučila za novi naslov *Krvna slika: normalne vrijednosti* o čemu ću više pisati kasnije.

¹ <http://klinika.pravo.unizg.hr/content/istrazni-zatvor>, pristupljeno 21.6.2016.

Glavna lica su Matilda (50), njezin suprug (Gino). Njihova kćer Bela (21) pronađena je mrtva u svojem stanu, s porezotinom na ruci. Ondje su pronašli Bartolove otiske prstiju. Bartol(52), Ginov stariji brat, je priveden. Bela je imala Von Willebrandovu bolest koja se manifestira povećanom sklonošću krvarenju.

Matilda je umirovljena balerina. Gino je arheolog. Braća Bartol i Gino po mnogočemu se razlikuju. Bartol je sveučilišni profesor, predaje talijanski jezik i književnost. Priznati je prevoditelj. Karizmatičan je muškarac, naočit, markantan, inteligentan, načitan, sa smislom za humor. Plijeni pozornost svojom pojavom i ponašanjem. Uvijek se volio isticati, glasno se smijati. Ipak, u sebi je još od tinejdžerskih dana imao "mračnu" stranu sebe zbog koje su ga brojne djevojke željele utješiti, promijeniti, učiniti boljim. Voli razgovarati o sebi, govoriti o svojim "problemima". Gino je sitnije građe od Bartola. Premda je 2 godine mlađi, svima se Gino čini starijim. I kad su bili u 20-im godinama, svi su mislili da je Gino stariji brat. I po ponašanju je Gino uvijek bio "prizemljeniji", zamišljeniji. Svi su se iznenadili kad je upisao arheologiju, činilo se da će izabrati nešto poput medicine ili prava ali je u zadnji tren promijenio mišljenje i odlučio se za svoju veliku ljubav, arheologiju. Gino i Matilda su kćeri Beli dali ime po Ginovoj baki, Isabelli.

Matilda je žena otvorenih vidika, svjetonazora, voli umjetnost,... Prva je saznala da je Bela u vezi sa Bartolom, premda to nije rekla Ginu. To je jedino što Ginu nije rekla, inače je njihov brak bio uvijek iskren, ništa nisu tajili jedno od drugog.

Nakon dvije godine Bartol je pušten iz zatvora te dolazi kod Gina i Matilde objasniti im što se zapravo dogodilo. Prava je istina da Bartol te večeri nije otišao kod Bele. Tada joj je namjeravao reći da moraju prekinuti svoju vezu, što je Bela sama znala.

Iste te večeri, Bela je počinila samoubojstvo iskrvarivši.

Bartol kod sebe ima dokaz da je Bela počinila samoubojstvo. Naime, kad joj je on rekao da trebaju prekinuti svoj odnos, Bela mu je poslala pismo u kojem je napisala da će se ubiti ako on prekine s njom. Na dan njezine smrti Bartol se nije pojavio, premda ga je Bela dugo čekala.

Bartol nije želio pokazati Matildi i Ginu to pismo misleći da je još gore ako oni saznaju da se njihova kćer ubila zbog njega. Da nije bilo ustrajnog odvjetnika i problema koje su Matilda i Gino imali zbog toga što su svi znali za njegov slučaj, on se to ne bi usudio priznati i napraviti.

Bilo mi je jako zanimljivo pisati o Bartolu koji je radije odabrao biti u zatvoru nego otkriti da je Bela zbog njega počinila samoubojstvo. Očito je i sam osjećao grižnju savjesti zbog koje se nije protivio odlasku u zatvor. Nešto slično se dogodilo u dramskoj seriji *The Affair*. Glavni lik Noah odlazi u zatvor umjesto svoje bivše supruge i sadašnje djevojke jer se osjeća krivim iako nije izravno kriv za ubojstvo. Mislim da je općenito dramska serija *The Affair* čiji su autori Sarah Treem i Hagai Levi ostavila traga na mene dok sam pisala dramski tekst. Ondje su snažno izraženi motivi obitelji, ljubavi, ubojstva, laži i istine. Mislim da su i u mojoj drami ti motivi najvažniji. Naslov *Krvna slika: normalne vrijednosti* sam osmislila u istraživanju Beline bolesti. Mislim da je podnaslov *normalne vrijednosti* izrazito važan jer i drama propituje što je to normalno a što nije. Je li normalna veza između dvoje člana proširene obitelji (ujak-nećakinja), je li normalno biti u lošim odnosima sa vlastitim bratom, je li normalno prešutjeti i lagati, je li normalno htjeti zaštititi obitelj? Što je normalno? Dakako, *krvna slika* u drami također simbolizira i krvnu povezanost između obitelji, krvnu povezanost između Bele i Bartola. A *slika* je također simbolična jer u ovoj drami dajem sliku jedne obitelji i njihovog odnosa.

AUTORSKE POETIKE: DRAMA

Zimski semestar započeo je prijedlogom mentorice Petlevski da se okušamo u zadacima koje je osmislila za radionice pisanja. U jednom zadatku kolega Luka Mavretić i ja morali smo na satu improvizirati dijalog iz naših likova, koje smo prethodno morali stvoriti. S obzirom da je ta improvizacija rezultirala zanimljivim dijalogom u kojem su se otvorile neke nove perspektive na naše likove i novi potencijalni dramski zapleti, počeli smo se pitati što bi bilo kad bi probali zajedno napisati dramski tekst. U to smo vrijeme, kako sam već napisala, bili oduševljeni serijom *The Affair* i činilo se vrlo logično što su tu seriju osmislili muškarac i žena. Serija problematizira, između ostalog, muško-ženske odnose te je zanimljivo vidjeti kako pojedini događaj vidi fokalizator muškog lika ili ženskog lika. Inspiracija za pisanje u paru je, čini mi se, bila i predstava *Prava stvar* prema drami Toma Stopparda, u režiji Ivica Šimića u kazalištu Mala scena 2014.godine. Predstava tematizira etička pitanja (prijevaru) i filozofsko pitanje prave ljubavi. Na nas je također imao utjecaj i roman Jun'ichiro Tanizakija koji se ubraja među nekolicinu najznačajnijih japanskih književnika 20.stoljeća. U romanu *Ključ muž i žena* koriste svoje dnevnike kao sredstvo međusobnog komuniciranja, i to tako da jedno drugome kradomice čitaju dnevnike, pretvarajući se da to ne čine. I u tom romanu je, kao u seriji *The Affair*, prisutna naglašena različitost doživljaja kod svakog protagonista u

odnosu na onoga drugog. Naravno, na to se nadovezuje filozof Immanuel Kant i njegova *Kritika čistog uma*. Njegov >>kopernikanski obrat<<, transcendentalni idealizam, pokazuje da se naša spoznaja ne prilagođava predmetima već je obrnuto, predmeti spoznaje prilagođavaju se našim mogućnostima spoznaje. Nužna je spoznaja po Kantu, dakle, moguća zato što ćemo mi uvijek stvari doživljavati na određeni način, a ne zato što stvari same po sebi uvijek jesu ovakve ili onakve. Ti oblici svijesti vrijede samo za naše iskustvo, a ne izvan njega. Bilo je tu i drugih inspiracija iz povijesti književnosti.

Mislim da je bila odlična odluka da kolega Mavretić i ja zajedno počnemo pisati dramski tekst jer je to bilo nešto posve novo i jednako zanimljiv eksperiment kao i eksperimenti sa Autorskih poetika kod profesora Žmegača. Obje godine Autorskih poetika i kod mentora Žmegača i kod mentorice Petlevski iskoristila sam na najbolji mogući način, a to je upravo istraživanje i pisanje nečeg novog, eksperimentiranje.

Odluke koje su uslijedile bile su o čemu pisati i na koji način. S obzirom da smo pišući zadatke pisanja već "izvježbali" pronalažanje inspiracije, lako smo zaključili o čemu želimo pisati. Kolega je morao osmisliti muški glavni lik a ja ženski glavni lik. U početku smo mislili da će to biti drama sa isključivo dva lica. Mentorica nam je dala uputu da raspišemo i predživote naših likova, dakle, da osmislimo čitav njihov život prije trenutka u kojem započinje dramski tekst: koliko su dugo u braku, koji su im najvažniji trenuci u životu i tako dalje. Prije početka pisanja dramskog teksta bili smo doista sigurni u svoje likove, znali smo kako se ponašaju i jednostavno govoreći, ti su likovi "zaživjeli". Tada smo znali da znamo dovoljno o njima da možemo početi pisati dramski tekst. U to nam je vrijeme bila inspirativna korida i njezino neetičko i nehumano nasilje nad životinjama. Tako se stvorio početak ideje: bračni par dolazi na godišnji odmor u Pamplonu. Govoreći o Pamploni, bili smo svjesni filmskog redatelja Pedra Almodavara i njegovog važnog umjetničkog nasljeđa. Naš se proces rada sastojao u tome da smo improvizirali rečenice likova dok bi ih Luka ili ja zapisivali. To nam je išlo s lakoćom, jer smo poznavali likove i već smo unaprijed osmislili neke zaplete. Tako smo došli i do stvaranja trećeg glavnog lika. S obzirom da je za treći glavni lik trebalo također nekako odlučiti tko će ga od nas dvoje raspisivati, došli smo do ideje da je taj lik podjednako Lukin koliko moj: ime mu je Jazz (*improvizacija*) a transrodan je.

Radnja se, gotovo čitava, događa u istoj noći, samo s jednim odstupanjem od tog pravila. Do kraja zimskog semestra drama je bila u potpunosti dovršena.

Početak ljetnog semestra bilo je očito da nam je ostalo dovoljno vremena za nove zadatke. Mentorica je predložila da počnemo pisati kratke dramske forme. S tako kratkom dramskom formom nisam se susretala još od prve godine preddiplomskog studija pa me zanimalo kako će mi biti ponovno pisati kratke dramske forme nekoliko godina kasnije, na samom kraju diplomskog studija.

Prvu kratku dramu *Turbulencije* napisala sam gotovo u dahu. Glavni lik je stjuardesa Ankica. Na to me inspirirala stvarna priča o stjuardesi Vesni Vulović koja je jedina preživjela pad aviona.

U liku Ankice taj je događaj ostavio traga na njoj. Preispituje je li zaslužila jedina preživjeti i zašto je baš ona, od svih 44 ljudi koliko ih je poginulo, jedina dobila šansu za novi početak.

Mislim da bi se taj događaj mogao napisati i u obliku cjelovečernje drame ali mislim da je ovako kratka dramska forma ipak bila bolji izbor, barem što se tiče motiva grižnje savjesti i prošlosti. Ostalo je puno toga neizgovorenog a mislim da se u toj kratkoći i čestim tišinama dobro osjeti pozicija lika Ankice.

Druga kratka forma zove se *Trulo*. U toj sam se kratkoj drami odvažila raspisati nešto nerealno. Glavna tema je naslije i osveta. Mentorica je predložila da pokušam dati neki zajednički nazivnik kratkim formama a za mene je to bila tema osvete. Zato obje kratke drame, *Turbulencije* i *Trulo* osim početka na T imaju i mnogo drugih zajedničkih motiva.

Drama *Trulo* trebala je biti posve obična drama. No, odjednom mi se pojavila neobična ideja o tome da zub kojeg zubarice pokušavaju izvaditi zatvoreniku postane simbol osvete i nasilja. Naime, zatvorenik dolazi da mu izvade truli zub ali kad ga izvade, na istom mjestu izraste još jedan, također trul. To se događa više puta a drama završava sa policajčevim rečenicama *Kad riješite taj isti truli, možete mu prijeći i na zdrave. Čisto za svaki slučaj.*

Završetkom kratke drame *Trulo* približio se kraj ljetnog semestra, kraj diplomskog studija.

Naknadno gledajući diplomski studij vidim da sam se okušala u različitim žanrovima, različitim formama i drago mi je što su te dvije godine bile podređene istraživanju i eksperimentu. Bilo je dovoljno vremena za pisanje i to je ono što me najviše i zanimalo. Otkrila sam kakvi mi se filmovi najviše dopadaju, što me zanima, kako pisati o etičkim temama bez nepotrebnog moraliziranja i tako dalje. Izuzetno sam zadovoljna ne samo sa diplomskim studijem, već i sa preddiplomskim. Bilo je to zaista iskustvo kakvom sam se nadala kad sam se prije pet godina prijavila na prijamni ispit.

MAGNETI

Valentina Galijatović

-scenarij za dugometražni igrani film

Kolegij: Filmsko pismo
Mentor: prof. Mate Matišić

1.godina MA Studija
Dramaturgije
Smjer: Filmsko i dramsko pismo
ADU, 2014./2015.

1. INT. HOSTEL U INDONEZIJI - NOĆ

Lucijan nadimka LUC(35) naglo ustaje iz hostelskog kreveta potpuno gol. Noć je. Lucijanova je kosa duža, seže do ispod uha; visok je i sportski građen. Lucijan radi stoj na glavi i provede neko vrijeme u tom položaju.

2. INT./EXT. AVION - NOĆ

Lucijan sjedi u avionu. Mnogi oko njega spavaju ali ne i on.

3. INT./EXT. AUTOMOBIL - DAN

Vidimo ženu koja jako liči Lucijanu a zove se INGRID(35). Lucijan i Ingrid su blizanci. Odijevena je u crninu i vozi. Pokraj nje je muškarac, malo mlađi nego ona, imena ROKO(30). On je također odijeven u crninu. Iza njih sjedi tinejdžer DARIN(15), također u crnini. Darin ima slušalice na ušima. Na njega se naslonila usnula djevojčica MAŠA(4).

4. EXT. RENT-A-CAR - NOĆ

Lucijan razgovara s muškarcem RENI(48) ispred zgrade s RENT-A-CAR natpisom. Reni mu daje ključeve automobila. Lucijan ulazi u automobil.

5. INT./EXT. AUTOMOBIL - DAN

Lucijan vozi. Zvoni mu mobitel koji je spojen s automobilom. Zove ga MILA(45), njegova starija sestra. Vidimo njezinu fotografiju na njegovom mobitelu kad ga zove. Lucijan stavi poziv na razglas automobila tako da čitavo vrijeme čujemo Milin glas.

MILA
(o.s.)
Kako ide?

LUCIJAN
Imam još pet sati.

MILA
(o.s.)
Okej. Čuvaj se.

Mila je završila poziv. Lucijan nastavlja voziti.

6. INT. DNEVNI BORAVAK - DAN

Za stolom sjedi žena u crnini MILA(45) gleda kroz prozor. Čujemo zvono na vratima, Mila otvori te ugleda Ingrid, Roka i Darina. Zagrle se.

7. EXT. ULAZAK U GRAD - DAN

Lucijan ulazi u gradić. Vidimo more. Lucijan pritisne tipku kojom otvori prozore na automobilu.

8. EXT. ISPRED STARE KUĆE - DAN

Lucijan dolazi autom ispred kuće a ispred sebe vidi Milu i njezinu kćer Saru. Na kući je natpis SOBE ZIMMER ROOM ****. Pokraj njih stoje Ingrid, Roko, Darin i Maša.

9. INT. SOBA - DAN

U sobi vidimo psića koji se zove MAKO(10). On leži na krevetu. Na podu je njegova zdjelica za vodu i netaknuta zdjelica s hranom. Lucijan se sagne i razdragano pomazi psića.

LUCIJAN

Bok, Mako.

MILA

Ne želi ništa jesti.

LUCIJAN

Jadan mali.

Lucijan primijeti da je soba prepuna raznoraznih fotografija njihove obitelji.

MILA

To je ovdje negdje...

Mila otvara ormar.

Mila uzme jedno crno odijelo i da ga Lucijanu.

MILA

Bit će ti taman.

Lucijan uzme odijelo u svoje ruke.

10. EXT. ISPRED MILINE KUĆE - DAN

Lucijan je odijeven u crno odijelo. Iz kuće izlaze Mila i Ingrid.

MILA

Izgledaš točno kako je mama htjela da izgledaš. I kosa i sve. Isti stari.

INGRID

Baš da.

Mila, Ingrid i Lucijan se zagrle. Iz njihovih je pogleda očita bratsko-sestrinska povezanost.

11. INT. GROBLJE - DAN

Pokraj lijesa stoje Lucijan, Mila, Sara, Ingrid, Roko, Darin. Prilazi im djevojka LANA(34) i izražava svima sućut.

LANA

Moja sućut.

LUCIJAN

Hvala.

Lucijan i Lana se zagrle.

Potom do obitelji dolazi gospodin DANKO(50) i izražava im sućut. Kada im on priđe, u Ingrid uočimo promjenu. Darin i on se zagrle a iz zagrljaja je očita obiteljska povezanost. Nadalje, Darin i nalikuje Danku.

DARIN

Bok, tata.

MILA

Danko, lijepo od tebe što si došao.

DANKO

Moja sućut. Lucijane, Mila, Ingrid, vaša majka je bila prekrasna osoba. Uz vas sam. Što god da trebate, tu sam.

ROKO

Lijepo od tebe, Danko!

MILA

Hvala ti!

Nakon što Danko još jednom pogleda Ingrid, odlazi.

12. EXT. GROBLJE - DAN

Vidimo kako uzimaju zemlju lopaticom iz metalne posudice na stalku. Čujemo posipanje zemlje po lijesu. Lucijan, Mila i Ingrid grabe zemlju iz posudice i posipa.

Vidimo da je pokraj majčinog groba na nadgrobnoj ploči očeva fotografija te podatak da je umro prije sedam godina.

13. INT. MILINA KUHINJA - DAN

U Milinom su stanu karmine. Na stolovima ima još hrane, ali već je mnogo toga pojedeno. Za jednim su stolom Ingrid, Mila i Lucijan. Ostalo je još malo ljudi, mnogi su već otišli.

MILA

I tako, mama se ubila.

Ingrid popije cijelu čašu vina.

INGRID

Nije se ubila, nego...

MILA

Prestala je uzimati lijekove a bila je u depresiji...

Šutnja u kojoj se osjeti nelagoda. Lucijan gleda oko sebe.

Mila također popije još vina. Zatim se okrene oko sebe i vidi Roka kako priča sa grupicom starijih gospođa u crnini.

MILA

Vidi si muža što se raspištoljio.

INGRID

Znaš da njega vole stariji.

Mila se nasmiješi.

MILA

I ti si starija od njega!

Ingrid se također nasmije.

INGRID

E jebiga!

Ingrid se okrene oko sebe i vidi Darina kako priča s jednom mladom djevojkom IRINOM(17).

INGRID

Ajde napokon mi sin priča s nekim ženskim.

MILA

To je mala od Blaž. Super cura.

INGRID

Nije on ko ti, Luc, ti si se u njegovim godinama družio samo s curama!

MILA

Kad su ga dečki mrzili!

INGRID

A ti Mila, kao da su tebe voljeli.

Ingrid se počne smijati sama sebi.

INGRID

Šalim se, seka.

MILA

I bolje ti je.

Ingrid se uhvati kako se zagledala u prizor Roka i Danka kako razgovaraju o nečemu zajedno s Darinom. Sara mazi Maka.

14. INT. ISPRED ULAZNIH VRATA - NOĆ

Ispred ulaznih vrata stoje Ingrid, Roko i Darin. Nasuprot njima su Lucijan, Mila i Sara.

ROKO

Žao mi je da ne mogu ostati. Znaš kako je to.

MILA

Naravno. Takav ti je posao.

ROKO

Uostalom, netko mora hraniti mačke.

Roko i Ingrid se pogledaju, zagrle i poljube na prislan i intiman način.

DARIN

Bok, mama!

ROKO
Daj pusu maloј kiflicii.

Ingrid kimne glavom.

Roko još jednom poljubi Ingrid.

INGRID
Bok, sretan put! Javite čim
stignete.

Darin i Roko odlaze.

LUCIJAN
Mila, ja ću spavat u staroj kući.

MILA
Može, super.

Mila krene prema grupici ljudi kako bi ih pitala žele li još nešto.

Lucijan sjedne za stol i usamljeno gleda ispred sebe.

Pokraj njega sjedne Ingrid i pogleda ga.

15. INT. MILINA KUHINJA - NOĆ

Lucijan unosi u kuhinju tacne s pojedenom hranom. Mila je već oprala velik dio. Za stolom sjedi Ingrid i puši. Lucijan obriše jednu veliku posudu i stavi je u ormarić. Milin je hladnjak ukrašen raznoraznim magnetima kojima su pričvršćeni Sarini crteži.

Lucijan i Mila sjednu za kuhinjski stolom, pokraj Ingrid. Na stolu još ima narezanog pršuta, sira i maslina kao i boca crnog vina. U čašama imaju crno vino.

MILA
Ništa niste pojeli vas dvoje.

Lucijan iz svojeg ruksaka izvadi malenu platnenu vrećicu.

Sara i Maša odmah sjednu pokraj Lucijana.

LUCIJAN
Izvoli. Ovo je narukvica koju je
ispleo jedan čovjek u Indoneziji,
donosi sreću.

Lucijan daje Mili narukvicu.

MILA

Baš je moja boja.

LUCIJAN

Ovo je ogrlica iz Dominikanske Republike. To je taj posebni iscjeljujući kamen, zaboravio sam kako se zove.

Lucijan daje Ingrid ogrlicu.

INGRID

Prekrasno! Da, da, to je larimar. Jako rijedak kamen, nisam ga još nikad vidjela uživo. Hvala ti!

Ingrid veže ogrlicu oko svojeg vrata.

LUCIJAN

A ovo je za tebe, Sarica.

Sara i Maša zadivljeno promatraju šljokaste narukvice koju je svakog dao Lucijan.

SARA

Hvala, stric Luc!

MAŠA

Hvala!

Maša poljubi Lucijana u obraz.

LUCIJAN

Eto, više od toga mi nije stalo u ruksak.

Sara zagrlila Lucijana.

SARA

Falio si nam.

Ingrid se nasmiješi.

INGRID

Ajme, dosta pekmezenja, rasplakat ću se.

LUCIJAN

I vi meni.

SARA

A zašto si onda išao?

LUCIJAN

A Sara...

MILA

Sara, ajde na spavanje.

SARA

Još imam deset minuta serije.

MILA

Okej.

SARA

Ideš, Maša?

Sara odlazi iz kuhinje, Mako legne na kuhinjski pod. Maša pohita za Sarom.

Lucijan izvadi iz torbe stvari koje je kupio za mamu: razglednice, magnete iz različitih zemalja. Lucijan se očito rastužio.

LUCIJAN

Ovo sam uzeo za mamu...

Mila izdahne i razgledava stvari koje je Luc odabrao za majku. Mila mu natoči još vina.

I Ingrid sjetno promatra magnete koje je Lucijan kupio za majku.

MILA

Sad svi imamo svako svoju kuću. Baš smo odrasli. Dobro, vas dvoje ste još ko djeca u usporedbi sa mnom.

Mila im natoči još vina i ustaje.

INGRID

Ajde šuti, samo si deset godina starija.

MILA

Desetljeće, draga, desetljeće!

INGRID

Vidi Maka šta se prevrnuo.

Mako leži na leđima otvorenih očiju.

LUCIJAN

Jedan super pisac, Cees Nooteboom, je napisao da je sjećanje poput psa koji legne gdje poželi.

MILA

Kužim ga. Mako je ko neko hodajuće sjećanje. Mama je obožavala tog psa. A i tata, bome. A mi ne znamo što da radimo s njim.

LUCIJAN

Može onda barem biti sa mnom dok ne odem na put.

INGRID

Super!

MILA

Naviknut ćeš se na njega i nećeš se moći odvojiti.

INGRID

Ma daj, bolje da ga on uzme makar na kratko! Luc, uzmi ga! Da nemam četiri mačke doma uzela bih ga ja.

LUCIJAN

Smislit ću nešto...

Mila uzdahne.

MILA

Jel ti žao da nisi bio više ovdje?

Lucijan niti ne odgovori a Mila već počne pričati:

MILA

Ma jebeš ti sve, nema ti što bit žao.

LUCIJAN

Da, ali ti si bila s njima...

MILA

Pusti ti to. Super si ti, braco moj.

Mila zagrli Lucijana.

INGRID

A ja, a ja?

MILA

Ma i ti si super! Blizanci moji, falili ste mi.

16. INT. DJEČJA SOBA - NOĆ

U dječjoj sobi je krevet pokraj kojeg je madrac. Ondje spavaju Maša i Sara. Obje su već zaspale, a pokraj njih je otvoren laptop sa serijom. Mila zaklopi laptop i spremi ga. Ingrid i Mila ih gledaju i daju im puse za laku noć. To ih podsjeti na njihovo djetinjstvo kad su bile u Mašininim i Sarininim godinama.

17. INT. SOBA ZA GOSTE - NOĆ

Ingrid leži u krevetu. Pokraj nje je upaljena noćna svjetiljka. Vidimo da zove Roka na mobitel.

INGRID

(na mobitelu)

Znači, došli ste? Aha, super! I ti meni fališ. Da, daj sutra Darinu neke novce za školu. Ja sam u sobi za goste, Mila ju je odlično preuredila. Da. I ja tebe, laku noć. O, da, to je odlična knjiga. Pomazi mačke za mene. Uživaj. Pusa, pusa!

Ingrid poklopi poziv. Ingrid se zavuče ispod plahte, pokušava zaspati.

18. INT. STARA KUĆA - NOĆ

Lucijan otvara hladnjak i uzima si nešto za jesti. Hladnjak je prepun magneta iz svih dijelova svijeta. Lucijan se zagleda u te magnete i potom stavi još novih magneta koje je kupio za mamu. Na magnetima piše: Čile, Nikaragva, Jordan, Mali i Ubud,...

19.EXT. ULICA, BLIZU NOĆNOG KLUBA - NOĆ

Mako obilježava teritorij.

LUCIJAN

Mako, ti si ko ja. Di se popišaš, tamo ti je kuća.

Lucijan gleda prema noćnom klubu. Muzika je jako glasna. Čuje se smijeh i zabava. Neki ljudi ispred kluba puše i zabavljaju se.

Lucijan primijeti da je Mako sjeo i da gleda u njega pa u noćni klub.

Lucijan zastane i potom dolazi do ulaza noćnog kluba.

LUCIJAN
(zaštitaru)
Jel mogu samo na jedno piće?

ZAŠTITAR
Naravno.

Oba zaštitara se nasmiješe.

20.INT. NOĆNI KLUB - NOĆ

Lucijan sjedi za šankom. U rukama drži Maka. Ispred Lucijana je pet praznih čaša tekile, upravo pije šestu čašu. razgovara s konobarom ŠANI(35).

ŠANI
Šta, mali, skitaš se po svitu, a?

Lucijan se nasmiješi i ispije jedno piće.

ŠANI
A jesu ti ono fotošopirane slike?

LUCIJAN
Koje?

ŠANI
Ko bi više zna...na blogu tvom,
mens health, ovo ono.

LUCIJAN
Nije ništa fotošopirano.

ŠANI
Onda samo tako izgleda.

Lucijan se nasmije.

LUCIJAN
Hvala, e.

ŠANI
A moram te malo prcat.

Lucijan se zagleda u ispijenu čašu.

ŠANI
A šta ti mi ovdje nismo dovoljno
dobri?

LUCIJAN
Ma zašto?

ŠANI
Ma zajebajen se.

Lucijan primijeti da ga skupina djevojaka CURKE(17) gledaju. Tri ih je, sve imaju oko sedamnaest godina. Do Lucijana dolazi jedna od njih AJA(17).

AJA
Može *selfie*?

LUCIJAN
Može.

AJA
Hvala. Cure!

Lucijan se fotka s curama.

AJA
Ovo odmah stavljam na instagram.

Cure odlaze, smiješeći se.

ŠANI
Lipe male.

Lucijan kimne glavom.

ŠANI
Je tako da su naše cure najlipše na svitu?

LUCIJAN
Jesu, jesu.

ŠANI
To san zna i bez da san se skita po svitu.

Lucijan se smije.

21.INT. SPAVAĆA SOBA - NOĆ

U Ingridnu sobu za goste ulazi Mila. Mila je odijevena za spavanje, skinula je šminku, itd.

MILA
Jel spavaš?

INGRID

Ma kakvi, ne mogu zaspati.

Mila sjedne pokraj Ingrid na krevet. Tiho pričaju s obzirom da Sara i Maša već spavaju.

MILA

Teta Mare se super drži, a ima devedeset.

INGRID

Super je. Odmah me pitala di je Maša i kako je Darin.

MILA

A i Danko je doša.

INGRID

Čudo da nije na brodu.

MILA

Šta ne znaš? On je dao otkaz, više ne plovi. Sad uređuje neki stari brod pa će ga iznajmljivati.

INGRID

Ma da, nije mi Darin ništa govorio.

MILA

Puno bolje izgleda sad.

INGRID

Daj šuti.

MILA

Ne, stvarno.

Ingrid šuti.

MILA

Imam neki osjećaj da je došao zbog tebe.

INGRID

Znaš da je jako volio mamu. I ona njega. Za divno čudo.

MILA

Znam, al ipak... a kako ste ti i Roko? Kako te on lijepo gleda.

INGRID
Super mi je Roko. Jako si pašemo.

MILA
Ja ti ipak moram nešto reći, mene
ti je Danko dodao na facebook.

Ingrid šuti.

MILA
Prihvatila sam ga. Ipak smo si
praktički susjedi.

Ingrid još uvijek šuti, čini se kao da joj Mila još nešto
želi reći.

MILA
Pitao me onda imaš li i ti
facebook. Ja sam rekla da nemaš.

INGRID
Pa ni nemam.

MILA
Znam, al to mi je bilo
nekako...značajno.

INGRID
Danko je pristojan, znaš njega.

MILA
Dobro, sad mi je pao kamen sa srca.
Morala sam ti to reći. Idem u
krevet. Popila sam neku tabletu za
smirenje i spavanje. Ako čuješ tup
udarac, to sam se ja skljojala na
pod.

Mila odlazi, Ingrid se nasmiješi.

INGRID
Laku noć!

22.INT. DNEVNI BORAVAK - NOĆ

Lucijan čita, ne može zaspati, dovršio je cijelu knjigu te
je zatvori i nježno odloži na noćni ormarić. Na nogama mu
leži Mako. Na Lucijanovom mobitelu vidimo da je 4 sata
ujutro.

LUCIJAN
 (Maku, potiho)
 Ni ja ne mogu zaspati.

23.INT. DNEVNI BORAVAK - ZORA

Čujemo da crkveno zvono zvuči šest puta, zora je. Lucijan već radi jogu, *pozdrav Suncu*, a Mako mu se neprestano petlja pod nogama. Lucijan se smiješi.

24.INT. SOBA ZA GOSTE - DAN

Ingrid budi Mila sa pladnjem na kojem je kava i tost.

MILA
 Draga, budi se. Moraš nešto
 pojesti!

Ingrid otvori oči.

INGRID
 Ajme, hvala ti.

Ingrid počne jesti.

MILA
 Napravila sam ti i kavu. Takvu istu
 sam i mami radila.

INGRID
 Još uvijek ne mogu vjerovati da se
 to dogodilo.

MILA
 Bilo je pitanje trenutka, znaš. To
 ti više ko da ni nije bila ona,
 jadnica. Tako da se ja nisam niti
 iznenadila. Dobro, tatina smrt je
 bila iznenađenje, to da. On onako u
 formi, bez stresa, pa srčani.

INGRID
 I baba Anka je umrla od srčanog.
 Moramo se paziti.

MILA
 Ko bi to više znao pratiti. Nikad
 ne znaš što ti se može dogoditi.
 Jedi, jedi.

Mila također počne jesti tost.

25. EXT. ISPRED AZILA - DAN

Lucijan je s Makom na ulazu u Azil. Taj je Azil zapravo velika kuća bež boje a vrata su velika i obojana u ružičastu boju. Žutim slovima piše: UDOMI ME. Čitava je ograda i ukrašena žutim motivom psećeg otiska šape. U pozadini čujemo lavež pasa. Lucijan je pozvonio. Vrata mu otvori mlada volonterka EDA(21).

EDA

Bok, ja sam Eda. Mogu li ti pomoći?

Eda na sebi ima majicu na kojoj piše crvenim slovima Udomi me.

LUCIJAN

Bok, Eda, ja sam Lucijan, drago mi je. Trebao bi razgovarati sa nekim glavnim.

EDA

Šefica je tamo ravno pa desno.

Vidimo kako Lucijan hoda, Mako za njim.

Potom vidimo kako je ugledao ANĐELU(44), odijevenu u trenirku koja ističe njezino tijelo koje je očito uvijek u pokretu. Na majici joj piše Udomi me. Na sebi ima i gumene čizme u jarkoružičastoj boji. Anđela gleda u inkubator sa šest malenih psića.

Anđela se okrene i krene prema Lucijanu.

ANĐELA

Bok, Lucijan. Moja sućut za majku.

LUCIJAN

Hvala.

Anđela pozdravlja Maka i mazi ga.

ANĐELA

Prekrasan si, Mako moj!

LUCIJAN

Mislim da Mako zahvaljuje na komplimentu.

Anđela i dalje draga Maka.

LUCIJAN

Kako znaš njegovo ime?

ANDELA

Pamtim sva imena pasa koje udomim.

LUCIJAN

Impresioniran sam. Ja sam zaboravim kako se zovem s obzirom da me svakako zovu po putovanjima. Luc, Lutz, Luca, Luka, Luke, Lux,...

Lucijan ušuti.

LUCIJAN

S obzirom da više nema mame, nitko ne može brinuti o Maku. Ja obožavam pse ali nažalost idem na veliko putovanje za tjedan dana i ne mogu ga povesti sa sobom. A sestrina je kćer alergična. Znam da zvuči kao klišej, ali stvarno je. A druga sestra ima doma četiri udomljene mačke, od kojih jedna ne podnosi pse.

ANDELA

Razumijem u potpunosti. Trenutno imamo veliku gužvu. Netko je bacio u koš za smeće sedam malih šteneta starih pet dana pa o njima sad svi brinemo, hranimo ih svaka dva sata, grijemo uz bočice napunjene toplom vodom i tako dalje...

Lucijan gleda u inkubator. Vidimo psiće izbliza.

ANDELA

Moramo im čak i masirati trbuščice kako bi oponašali majčino lizanje da bi uopće probavili hranu.

LUCIJAN

Možda je najbolje da Mako ostane sa mnom dok sam u gradu...

ANDELA

To bi me spasilo! Lijepo od tebe.

LUCIJAN

Lijepo je od tebe što brineš o svim tim psima. A ako mogu pitati, kako to da se nisi naljutila jer sam htio vratiti Maku, mislim, krivo sam rekao, ne da sam htio, nego sam morao?

ANĐELA

I u ugovoru o udomljavanju piše da svaki udomitelj psa može vratiti azilu. Na taj način želimo izbjeći to da udomitelji ubiju ili se pokušaju riješiti psa kojeg više ne žele pa je jednostavnije da ga vrate meni ovdje.

LUCIJAN

Da, zapravo je logično. Ne znam kako se nisam ranije sjetio. Glupo pitanje. Sori.

ANĐELA

(sa smiješkom)

Nema problema.

LUCIJAN

To je to?

ANĐELA

Joj da! Ja ću ti donijeti dvije velike vreće hrane za Maka, da imaš.

LUCIJAN

Nema šanse! Mislim, hvala, ali... Sam ću ih kupiti. Ne brini, neće mu ništa faliti. Idemo mi i u šetnju i sve. Ma zapravo, bolje da doneseš neku hranu. Ipak, da. Sori.

Anđela se počne smijati, razdragana zbog Lucijanove nespretnosti.

LUCIJAN

A jel trebam ostaviti neke podatke, broj mobitela, adresu i to?

ANĐELA

Sve piše na Makovom čipu. Ali sjećam se i sama koja je to kuća. Sad moram ići.

LUCIJAN

Okej. Bok. Hvala ti. Ovaj, zovni me ako nešto trebaš.

ANĐELA

Hvala tebi! Budem, bok.

Anđela odlazi.

Lucijan krene prema izlaznim vratima, još jednom se okrene za njom pa je odmjeri od glave do pete.

Kod izlaznih vrata, Lucijan ugleda poster koji je preko cijelih vrata.

Na posteru je mlađa Anđela, potpuno gola, a na posteru piše: RADIJE GOLA NEGO U KRZNU. Lucijan se začuđeno zagleda u poster.

EDA

Ako želiš, možeš kupit malo čedniju razglednicu i tako donirati novac Azilu.

Lucijan se prene.

LUCIJAN

Može. Rado bih kupio i ovakvu, ne-čednu verziju.

EDA

Nisi jedini.

Eda namigne.

Eda na šalter stavi brojne razglednice.

Eda mu pokaže razglednice različitih motiva: na većini njih je Anđela a na nekima su i muški glumci, ženske glumice, itd.

EDA

Anđela je prije bila model a kad je skupila dovoljno novaca posvetila se isključivo životinjama.

LUCIJAN

Super.

EDA

Koju si odabrao? Svaka je pet kuna.

Lucijan odabere pet različitih razglednica, na jednoj od njih je i muškarac.

EDA

Ti si *bi*?

LUCIJAN

Nisam, nego sam iz solidarnosti uzeo i mušku.

Oboje se smiju. Lucijan razglednice stavi u džep.

EDA

Hvala što si na ovaj način pomogao
Azilu.

LUCIJAN

Nema na čemu. I drugi put.

Lucijan izlazi.

Ponovno vidimo Anđelin poster, kad Lucijan otvara izlazna
vrata.

26. INT. MILINA KUHINJA / DNEVNI BORAVAK- DAN

Lucijan, Mila, Sara, Maša, Ingrid i LUJO(40) sjede za stolom
i ručaju. Lujo je visok i naočit muškarac, odijeven na
svečano-ležeran način.

MILA

Imamo bijelo!

LUJO

Nisam ni sumnjao.

Lujo uputi Mili zaljubljeni pogled.

Svi sjedaju za stol okruglog oblika tako da su svi jedan
pokraj drugog.

LUCIJAN

Što voliš radit?

LUJO

Piti pivu i gledati nogomet!

Lujo se počne smijati.

LUJO

Šalim se! Zapravo ne volim ni pivu
ni nogomet. Volim bijelo vino i
tenis.

LUCIJAN

A jel ti tenis hobi ili?

LUJO

O, da, da, hobi. Inače sam
arhitekt.

MILA

Dobar tek!

SVI

Dobar tek!

Svi počnu jesti.

LUJO

Prefino je!

LUCIJAN

Stvarno je.

MILA

Hvala.

LUCIJAN

A kako ste se upoznali?

MILA

Na *fej*su.

LUJO

Živio facebook!

Luj o digne svoju čašu s vinom u zrak. Svi se smiju.

INGRID

Šta sad svi imaju *fej*s osim mene?

SARA

Ni ja ga nemam!

LUCIJAN

Ja ga imam ali samo za te putopisne stvari, ništa drugo. Znaš, gledao sam jedan dokumentarac o uhođenju preko društvenih mreža...

INGRID

Da, čula sam za taj dokumentarac. Moram ga pogledati čim prije!

MILA

Joj vas dvoje alternativaca...

LUJO

Još ste i blizanci. Možete imati bend - blizanci alternativci! Blizantivci!

Potom Luj i zvoni mobitel, ustaje od stola. Mila gleda za njim, čujemo kako priča s nekim. Potom se vraća do stola ali ne sjedne.

LUJO
A što ću, mala mi je dobila
temperaturu.

Mila ništa ne kaže, ali očito je tužna. Potom ustaje.
Lucijan gleda kako Lujo i Mila izlaze iz kuhinje. U off-u
čujemo zatvaranje vrata.

SARA
Jel mogu sad ić u svoju sobu?

LUC
Možeš.

SARA
Dođi, Maši.

Sara ustaje i odlazi a Maša kreće za njom.

INGRID
Tako si ti za mnom išao kad smo
bili mali.

Lucijan se nasmiješi i sjedi za stolom još par trenutaka ali
potom ustaje. Za njim ustaje i Ingrid.

U dnevnom boravku ugleda Milu kako sjedi na fotelji i masira
stopalo. Nokti na nogama su joj crvene boje. Lucijan sjedne
na pod, a Ingrid pokraj Mile. Ingrid masira Mili leđa.

MILA
Veselila sam se da će provesti
vikend ovdje.

LUCIJAN
Kužim te.

MILA
Čudi me da me kužiš, tebi nikad
nije nitko trebao.

Mila se nasmije.

LUCIJAN
To se možda samo tako čini.

MILA
Ma da?

Mila namigne.

MILA
Vidiš, ni krevet ti ne treba!

LUCIJAN
Hladim se.

MILA
Ko Mako si. Tako se on prevali na
pod i spava.

INGRID
Mila, ništa ti ne brini. Bit će
kako treba biti.

MILA
Ne kužite vi to. Nema više dobrih
tipova. Ingrid, prava je sreća što
si nabasala na Roka.

INGRID
Nisam nabasala nego je to bila
sudbina.

MILA
Kakve sam sreće, u mene se zaljubio
naš odvjetnik Stipe.

INGRID
Opa, nisi se pohvalila.

MILA
Moramo do njega za dva dana. Vedit
ćeš da se nisam imala čime
pohvalit.

INGRID
Ne vjerujem!

27. INT. MAJČINA SOBA - POPODNE

Lucijan je počeo spremati stvari iz majčine sobe u kutije.
Briše prašinu. Mako je tužan, gleda oko sebe, kao da se nada
da će vidjeti Lucijanovu mamu.

28. INT. MILIN DNEVNI BORAVAK - POPODNE

Ingrid izrađuje nakit od dragog i poludragog kamenja. Mila
je promatra.

MILA

Ne mogu vjerovati da si ponijela pribor.

INGRID

Ovo sad radim za tebe i Lucijana, vidjet ćeš.

MILA

A kako ide prodaja?

INGRID

Dobro, polako su svi čuli za dućan, dolaze i turisti.

MILA

Prekrasno si ga uredila. Jako mi se sviđa onaj prozirni pod a ispod njega kamenje s plaže! Znam da ti misliš da je facebook glupost ali znašto ne napravimo profil za tvoj nakit? To bi ti baš moglo pomoći.

INGRID

Ne znam baš.

MILA

Ajde! Ja ću ti napraviti. Sara, di je laptop?!

Dolazi Sara noseći laptop.

SARA

Maša i ja crtamo.

MILA

Bravo, cure.

Mila je napravila Ingrid profil.

MILA

Ajde, sad ti idemo naći prijatelje koje možda poznaješ. Evo mene, Lucijana, gle, i Iva iz srednje te dodala.

INGRID

Jel ovo Manuela? Daj i nju dodaj! Nisam je vidjela još od osnovne!

MILA

Vidi Danka!

INGRID
Ma što je to on?

MILA
To mu je neka profi fotka, očito.
Da i njega dodam?

INGRID
Bilo bi nepristojno da njega ne
dodaš. Gle, evo i moje svekrve!

MILA
Evo i Darin!

INGRID
Misliš da neće umrijeti od sramote
ako mu frendovi vide da ima mamu na
fejsu?

MILA
Ma šta te briga!

Mila se smijulji.

MILA
Evo i mojeg Luje.

INGRID
Al ovdje se zove Luj XV. ?!

MILA
To da ne bude baš očito njegovo ime
i prezime, kužiš.

INGRID
Aha!

MILA
Vau, već si dobila prvu poruku!
Danko! Pita te jesi li slobodna za
kavu?!

INGRID
Jesam...

MILA
Bilo bi nepristojno da odbiješ.
Mislim, ipak si se ti htjela rastat
od njega i to sve.

INGRID
Dobro. Ipak je on Darinov tata.
Popričat ćemo malo o Darinu.

Mila napiše u Ingridino ime da je slobodna za kavu.

29. INT. SPAVAĆA SOBA - POPODNE

Lucijan meditira a Mako je čitavo vrijeme pokraj njega i dodiruje Lucijana njuškom ali Lucijanu to nimalo ne smeta.

30. EXT. CESTA UZ PARK - POPODNE

Lucijan i Mako trče jedan pokraj drugoga. Lucijan je odjeven u trenirku i tenisice. Maku je isplažen jezik od umora i sreće.

LUCIJAN

Ajmo Mako, možeš ti to!

Lucijan se smiješi. Vidimo da trče pokraj azila. Pokraj njih se zaustavi Anđela sa svojim terencem, polako vozi dok Lucijan polako trči.

ANĐELA

Vidim da se dobro snalaziš sa njim.

LUCIJAN

Bome i on sa mnom.

Anđela se nasmije.

LUCIJAN

Jel bi možda ipak donijela onu vašu hranu iz azila? Mako nešto nema apetita, možda bi mu bilo bolje od te hrane.

ANĐELA

Može, dođem sutra. Svi vole ovu hranu koju mi imamo.

LUCIJAN

E, super, super.

Anđela se nasmije i odlazi, potrubi. Na tablici automobila piše: UDOMI ME. A na automobilskom vjetrobranu piše rozim slovima: NAZOVI 1313 I UDOMI ME.

Lucijan stane, zadihan. Mako stane i gleda u Lucijana.

31. INT. DNEVNI BORAVAK - POPODNE

Ingrid i Mila gledaju slike koje su nacrtale Maša i Sara.

MILA
Maša, pa ti rasturaš!

MAŠA
Hvala!

MILA
Stalno crta.

SARA
A ja?

MILA
Sara, ovo nije tvoja najbolja slika.

SARA
Zašto?

MILA
Sara, znaš da ja nisam tip mame koja će stalno hvaliti svoje dijete. Možeš ti i bolje.

Sara se malo rastužila.

INGRID
Jesu i druge tete u vrtiću stroge kao ti?

MILA
Ne. Ja sam najstroža.

Mila se osmjehne.

SARA
Teta Ingrid, što ti misliš?

INGRID
Da vidim kakva ti je paleta...Da,..pokušaj umiješati malo bijele u tu ljubičastu pa će ti sjena biti svjetlija. Vidiš. I dodaj malo plave. Pinčicu.

Vidimo kako Sara miješa te dvije boje.

32. INT. KUPAONICA KOD MILE - POPODNE

Ingrid leži u kadi, u pjenušavoj kupki zatvorenih očiju.
Ingrid zaroni glavu pod vodu.

33. INT. KUPAONICA LUCIJANOVA - NOĆ

Lucijan se tušira, potpuno je gol. Vidimo različite tetovaže na njegovom tijelu.
Lucijan stavlja dezodorans i parfem iz svoje putne "kozmetičke" torbice.

LUCIJAN

(Maku)

Jel fino miriši?

Čuje zvono na ulaznim vratima. Sveže ručnik oko sebe i golog torza odlazi otvoriti vrata.

Otvara vrata i ugleda Anđelu, očito iznenađenu što vidi polugolog Lucijana. Anđela na sebi ima majicu Udomi me. Anđela uđe u stan.

34. INT. DNEVNI BORAVAK - NOĆ

ANĐELA

Oprosti što smetam ovako kasno.

LUCIJAN

Ma kakvi, uđi, uđi.

Anđela uđe.

ANĐELA

Samo sam te htjela nešto pitati.

LUCIJAN

A da?

ANĐELA

Htjela sam te to pitati još popodne ali sam to smetnula s uma, u gužvi sam bila, uglavnom - palo mi je na pamet da dođeš pofotkati pse pa da stavim te fotke na našu stranicu za udomljavanje.

LUCIJAN

Može!

ANĐELA

To bi mogla biti odlična reklama. S obzirom da si ti poznata faca, znaš. Bilo bi super i da se ti pofotkaš s njima.

LUCIJAN

Nema problema, znaš, bilo bi mi zadovoljstvo. Staviti ću ih i na svoj blog.

ANĐELA

Odlično! Vidjela sam da si talentiran, čitala sam neke tvoje putopise.

LUCIJAN

Hvala ti. Bi htjela nešto popiti, pojesti? Imam svega.

ANĐELA

Vrlo rado. Ali moram žuriti dalje. Imamo jednog novog psa.

LUCIJAN

Aha! Okej.

ANĐELA

Vidimo se sutra. Ti dođi kad stigneš.

LUCIJAN

Ja sam ranoranioc, nije mi problem doći bilokad.

ANĐELA

Ja sam tamo od sedam. Isto se rano budim.

LUCIJAN

Dogovoreno.

ANĐELA

Vidimo se.

Anđela odlazi.

35. INT. LUCIJANOV DNEVNI BORAVAK - NOĆ

Lucijan čita knjigu a drugom rukom češka Maka.

Lucijan otvara svoj laptop i gleda svoj facebook profil. Vidimo njegove fotografije iz svih dijelova svijeta. Ugleda da je dobio pedeset novih obavijesti kome se sve dopala njegova posljednja putopisna crtica i fotografija. Ima dvadeset novih zahtjeva za prijateljstvom. Sve te zahtjeve odobri, a potom ugleda da ga je i Ingrid dodala za prijatelja.

Lucijan napiše status na facebook-u: *Sutra navečer vidjet ćete prekrasne pse iz azila Udomi me.*

Čim je objavio taj status, odmah mu mnogo ljudi komentira - Super!, Odlično, bravo!, Baš si super!, To je u mom gradu! /...

36. INT. DNEVNI BORAVAK - NOĆ

Lucijan radi stoj na glavi. Tako provede neko vrijeme. Mako ga liže po licu ali Lucijan ne odmiče svoj pogled. Nasmiješi se.

37. EXT. KAFIĆ - JUTRO

Ingrid sjedi u kafiću, naručila je jutarnju kavu i čita novine. Prohladno je jutro, kao da će pasti kiša. Nema nikoga, osim turista koji nose šarene/jednobojne kabanice ili kišobrane.

Do nje dolazi Danko. Ingrid ustane, nespretno se zagrlje i pozdrave.

DANKO

Ti si već naručila.

INGRID

Znaš mene.

DANKO

O, znam!

Danko se nasmiješi.

DANKO

Drago mi je da si pristala doći.

INGRID

Čula sam da više ne ideš na brod.

DANKO

Da, sad sam u mirovini. Imam dovoljno ušteđevine pa ću sad moći raditi što god želim. Počeo sam uređivat jedan brod, još malo pa sam gotov. Iznajmljivat ću ga i voziti turiste.

INGRID

Ajde, baš mi je drago zbog tebe.

DANKO

A pričao mi je Darin da i ti napokon imaš svoj dućan s nakitom.

INGRID

Da, super je.

DANKO

Vidio sam i na internetu. Stvarno imaš talenta.

Ingrid kimne i nasmiješi se u znak zahvale na kompliment.

DANKO

I ja bih rado kupio nešto.

INGRID

Poklonit ću ti.

DANKO

Ne dolazi u obzir..

INGRID

Ne, ne, dobit ćeš jednu narukvicu.

Počnu padati prve kapi kiše.

DANKO

I kako je Darin?

INGRID

Super je, ima sve petice iz hrvatskog, sociologije, psihologije, ... iz kemije je zaključena dvojka, isto i iz matematike.

Danko se nasmije.

DANKO

Po tome se vidi da je naš. A jel
ima curu?

INGRID

Koliko ja znam, nema.

DANKO

Ni meni nije ništa rekao.

INGRID

Ići će na judo ljetni kamp za dva
tjedna.

DANKO

Ajde super!

Ingrid otpije gutljaj kave. Na stolu ostane mokar trag od
šalice.

38. INT. MAJČINA SOBA - JUTRO

Lucijan pokaže na zidu vlagu i plijesan koja se nakupila.
Kroz prozore vidimo da pada kiša.
Majstor TOMO(50) gleda plijesan.

TOMO

Da, da. Vidim. Imam stroj za
izvlačenje plijesni u kamionu.

39. INT. DNEVNI BORAVAK - JUTRO

Lucijan pokaže majstoru mjesto s kojeg prokišjava krov, a
sada to pada u crvenu kantu. Majstor si to zapiše u
bilježnicu.

TOMO

Morat ćemo procijeniti štetu krova
pa ti se javim.

LUCIJAN

Okej.

TOMO

Tlocrt prizemlja ću ti donijeti
sutra. Srušit ćemo onaj zid tamo i
to je to. Tu će onda stati dvije
sobe. Tamo lijevo će biti kuhinja
koju će gosti moći zajednički
dijeliti. Znači, samo jedan zid
rušimo i superiška.

40. INT. MAJČINA SOBA - JUTRO

Lucijan gleda u uređaj koji izvlači vlagu iz sobe. Posložio je već dvije kutije i zalijepio selotejpom. Zatvori posljednju kutiju s majčinim stvarima. Lucijan otvori prozor - ljetni pljusak je prestao, sunce već sve osvjetljava. Potom izvadi Anđelinu sliku iz fascikle u koferu i gleda je neko vrijeme. Čujemo zvuk uređaja.

41. INT. INGRIDINA SOBA ZA GOSTE - DAN

Ingrid ulazi na vrata. Mila, Sara i Maša zajedno gledaju neku seriju na televiziji.

MILA

O, bok Danko!

DANKO

Bok i tebi! Ingrid mi je odlučila pokloniti jedan svoj nakit. Usput sam došao i tebe malo pozdraviti.

MILA

Lijepo od tebe.

Ingrid i Danko odlaze do sobe za goste.

Ingrid otvara kutiju u kojoj je nekoliko njezinih ogrlica i mnogo narukvica.

INGRID

Ova je baš za tebe. Oće ti bit premala?

Ingrid stavlja Danku narukvicu na ruku. Narukvica odgovara Dankovom izgledu i karakteru.

DANKO

Stvarno mi paše.

INGRID

Eto vidiš. To ti je od malahita, poludragog kamena koji lako apsorbira negativnu energiju i zagađivače, skupljajući ih iz atmosfere i iz tijela. Trebalo bi ga čistiti i prije i poslije upotrebe. To je kamen preobražaja. Život se mnogo intenzivnije živi pod njegovim utjecajem, potiče avanturistički duh, ljubav,...

DANKO
Ajme! Još nešto?!

INGRID
Pa, nosi se kao amajlija za
putovanje morem ili kopnom.

DANKO
Dobro, izbjegavat ću putovanje
zrakom.

Ingrid i Danko se nasmiju. Danko gleda Ingrid u oči.

DANKO
Hvala ti, Ingrid.

INGRID
Ne mogu vjerovati da ćeš ti to
nositi. Mislim, nisi nikad dosad.

Danko je privuče sebi i poljubi u čelo.

DANKO
Čini mi se da mi je već počelo
djelovanje kamena.

Ingrid se iznenadi.

42. INT. AZIL - DAN

Lucijan hoda i ugleda Anđelu ponovno kod inkubatora sa
psićima.

Promatra je neko vrijeme kroz objektiv fotoaparata, bez da
ga je Anđela primijetila. Lucijan je napravio nekoliko
dobrih fotografija.

ANĐELA
Ajme, bok! Nisam skužila da si tu.

LUCIJAN
Volim spontane fotografije.

ANĐELA
Nisi valjda mene fotkao.

LUCIJAN
Pogledaj.

Lucijan joj pokaže fotografije.

ANDELA
Stvarno su lijepe. Imaš oko za
detalje. Dođi.

Anđela hoda, Lucijan krene za njom.

43. INT. INGRIDINA SOBA ZA GOSTE - DAN

Ingrid gleda kroz prozor kako Danko hoda prema svojoj kući.

44. EXT. DVORIŠTE AZILA - DAN

Lucijana svi psi dođu pozdraviti, ližu ga, vesele se, mašu repovima.

Anđela se smije dok pušta pse iz ogromnih bokseva za pse.

Lucijan fotografira čitavo vrijeme.

ANDELA
Uživaš, ha?

Lucijan fotografira, očito je da mu vrijeme brzo prolazi.
Anđela ga nježno gleda dok vidi kako se on veseli u druženju
i fotografiranju pasa.

Prošlo je već neko vrijeme.

Vidimo insert fotografije na kojoj je Mako uhvaćen u
trenutku kad je potrčao za lopticom.

U off-u čujemo Anđelino smijanje.

ANDELA
Ova je odlična.

Vidimo kako se Anđela naviruje preko Lucijanovog ramena dok
joj Lucijan prikazuje neke fotografije.

Lucijan često pogledava u Anđelu dok ona gleda u
fotografije.

Koža i kosa im se dotiču.

Lucijan prisloni svoj obraz još bliže njenom.

Anđela se odmakne.

ANDELA
Malo je vruće, ha?

Lucijan se okrene i poljubi Anđelu u usta.

ANĐELA
 (nasmiješeno)
 Luc, nisi baš sebi? Sunce ti je
 udarilo u glavu.

LUCIJAN
 Je?

ANĐELA
 (sa smiješkom)
 Mislim da je. Dobro, idem ih
 vratiti u bokseve. Hvala ti na
 svemu. Baš si drag.

Anđela zagrlila Lucijana, prijateljski.

LUCIJAN
 I drugi put.

Anđela nježno tepa psima i sprema ih u kaveze. Psi su već
 umorni i žedni, jezici su im do poda.

Lucijan gleda u pse koji halapljivo piju vodu iz velikih
 zdjelica. Odjednom mu postane još vruće nego prije.

45. INT. INGRIDINA SOBA - DAN

Ingrid gleda sliku koju je Maša nacrtala. Maša sjedi za
 svojim štafelajem te je i slika još na štafelaju. Na slici
 je očita jedna praznina.

INGRID
 A ovo još nisi do kraja?

MAŠA
 Ne, nego je to poluotok, tamo Juli
 pliva.

INGRID
 Da, ali zašto si ovdje ostavila
 prazno?

MAŠA
 Pa jer je to poluotok. To znači da
 nije dovršen. Zato je to prazno.

INGRID
 Maša, pa ti si super!

Ingrid se nasmiješi.

46. INT. DNEVNI BORAVAK - DAN

Lucijan uređuje fotografije iz azila na svojem laptopu. Mako leži na podu i dahće od vrućine, čujemo ga.

Lucijan se posebno zagleda u jednu Anđelinu fotografiju na kojoj zatvara kavez.

47. INT. MAJČINA SOBA - DAN

Lucijan gleda u plijesan u kutu majčine sobe kod ormara. Čujemo kako Mako dahće zbog vrućine. Pokuša odgurnuti ormar ali ne uspije.

Potom otvori ormar i pobaca sve stvari iz ormara, iz ladica također, na krevet kako bi vidio kakvo je stanje sa plijesni iza ormara. Pomakne ormar. Gleda plijesan iza ormara.

Zatim ugleda fascikl na krevetu, prekriven još bezbroj drugim stvarima. Fascikl je sa svih strana oblijepljen debelim slojem selotejpa.

Lucijan gleda u taj fascikl sa svih strana. Potom ga pokušava otvoriti. Ne uspijeva, selotejpa je posvuda.

LUCIJAN

(Maku)

Da otvorimo ovo, ha?

Mako dahće od vrućine i gleda Lucijana duboko u oči. Lucijan rukama odlijepi sav taj debeli selotejpa koji štiti fascikl. Kad odmotava selotejpa, još neko vrijeme gleda u fascikl. Zatim otvori fascikl i ugleda raznorazne fotografije.

INSERTI FOTOGRAFIJA:

Anđela s Makom.

Anđela s Lucijanovim ocem i Makom, svi troje iskreno veseli i nasmiješeni.

Anđela u intimnim pozama i trenucima: npr. čita knjigu, jede jabuku, smiješi se, u spavaćici. Zatim: potpuno gola-fotografije su to koje su nastale dok je snimala kampanju protiv krzna.

Lucijan zatvori fascikl.

48. INT. ISPRED MILINE KUĆE- DAN

Lucijanu Mila otvori vrata, vesela.

Vidimo da Ingrid, Maša i Sara sjede na trosjedu, šale se, večeraju.

MILA

Lujo je javio da je već na putu
prema ovdje.

Lucijan uđe u kuću.

LUCIJAN

Odlično!

MILA

Ipak ću ga imati preko vikenda.

Ingrid ustaje.

INGRID

O čemu pričate, mogu i ja čut?

MILA

Ne mogu sad, što je bilo?

LUCIJAN

Jel tata imao, kako da kažem,
nekog?

MILA

Da nekog! Anđela, ova iz azila, mu
je bila zadnja. Bilo ih je još al
se na nju bio posebno napalio jer
je bila mlađa od njega desetak
godina. Nju je mama posebno mrzila
zbog tog. Iz tog je njezinog azila
tata i udomio Maka.

INGRID

Ja se isto tog baš ne sjećam.

Lucijan šuti.

MILA

Nemaš se čemu čudit. Znaš kakav je
bio stari.

Ingrid i Lucijan bez riječi se slože s Milom.

MILA

Ajde dođi mi pomoći da sve spremim.
Ingrid se samo zajebava, ko malo
dijete.

INGRID

Hej! To uopće nije istina.

Mila pogleda Ingrid kao da je zafrkava ali na nježan način.

Ingrid se nasmije.

49. INT. MILINA KUHINJA - DAN

Opet pada kiša, vidimo kroz prozor.

Vidimo kako za stolom sjede Lucijan, Sara i Mila. Na stolu
je poslužen ručak. Očito je da već neko vrijeme čekaju.

MILA

Ne javlja se.

LUCIJAN

Vozi, ne čuje. Jel možemo mi početi
jest?

MILA

Ne. Strpi se još malo.

Mako leži na podu.

SARA

Ali mama, gladna sam.

MILA

Strpi se. Prije pola sata si pojela
par Domaćica.

LUCIJAN

A da si mi uzmemo pa ćete i on
kasnije?

MILA

Ne. Svi ćemo zajedno jesti.

LUCIJAN

Samo mislim da njemu ne bi smetalo
da samo vas dvoje jedete...

Šutnja.

MILA

Tko zna zašto se ne javlja, što se dogodilo.

INGRID

Mila, a da Luc počne jesti, ha?
Vidi ga koliki je nije ni čudo da je ogladnio. Ja još nisam gladna.

MILA

A mogli smo ga čekati kad je mama umrla, skoro si i na sprovod zakasnio.

Lucijan šuti.

MILA

Nisam te htjela uvrijediti. Sori, živčana sam.

Lucijan ne odgovori ništa ali je očito da joj je već oprostio.

MILA

Imate pravo. Ajmo jest.

Mila počne stavljati Sari u tanjur juhu od povrća.

50. INT. HODNIK - NOĆ

Mako počne lajati na vrata, Lucijan čita knjigu.

LUC

Nije nitko, Mako, sve u redu.

Mako ne prestaje lajati.

Lucijan ustane i ugleda kroz špijunku Anđelu kako iz svojeg SUV-a vadi ogromnu vreću hrane za pse.

Lucijan otključa i iznenadi Anđelu.

ANĐELA

O, bok!

LUCIJAN

Bok! Uđi. Fotke su spremne.

ANĐELA

Super! Rekao si da bi Mako htio tu hranu, jelda?

LUCIJAN
 Jesam, hvala. Ovo što sam mu ja
 kupio jedva pojede.

Lucijan unese vreću hrane u stan.

LUCIJAN
 Hoćeš možda čaj? Taman se hladi.

ANĐELA
 Pa zapravo, može, super.

LUCIJAN
 Evo me za sekundu. Slobodno sjedni.

Lucijan odlazi. Vidimo Anđelu kako se osvrće oko sebe, gleda. Sjedne na trosjed. Lucijan donese dvije šalice s čajem.

ANĐELA
 Baš je fino! Što je to unutra?

LUCIJAN
 Čili papričice. Drago mi je da ti se sviđa. To se ljudima ili dopadne pa polude za tim ili im se uopće ne sviđa.

ANĐELA
 Ja sam očito u ovoj prvoj skupini.

LUCIJAN
 Tako i ja...

ANĐELA
 Baš grije.

LUCIJAN
 Da, to je to.

ANĐELA
 I, do kad ostaješ ovdje?

LUCIJAN
 Sređujem neke stvari oko kuće pa onda opet odlazim.

ANĐELA
 Gdje?

LUCIJAN
 U Polineziju.

ANĐELA

Super. Nisam nikad bila tamo.

LUCIJAN

Ni ja.

Anđela se nasmije.

LUCIJAN

Polinezijci su bili prvi ljudi koji su navigaciju pomoću zvijezda razvili u umjetnost. Poznavali su više od sto pedeset zvijezda. Svakoj su dali ime i točno znali kad i gdje izlazi i zalazi i preko kojih otoka.

ANĐELA

Zvuči lijepo.

LUCIJAN

Oprosti, previše pričam. To mi se ponekad dogodi. Ali samo ponekad, vjeruj mi.

ANĐELA

Ne, ne, pričaj mi. Mene to jako zanima. Obožavam putovanja.

Anđela otpije gutljaj kave.

Lucijan otpije gutljaj.

ANĐELA

Ti si tek sad saznao, jelda?

LUCIJAN

Da...

ANĐELA

I to ti ne smeta?

LUCIJAN

Mene se ne tiču tuđi odnosi, tuđi problemi, tuđi uspjesi i to.

ANĐELA

Čak ni ako se tiču tvoje obitelji?

LUCIJAN

Da, ni onda. Ne mogu nikad znati što je točno bilo, niti me zanima.

ANDELA

Kužim. I ja sam takva. Vidiš, meni je to neki način života.

Anđela se smije.

LUCIJAN

Što to?

ANDELA

Pa kad pronađemo ili dobijemo nekog neželjenog psa, ne znamo ništa o njemu, ne znamo što je doživio, ne znamo ima li kakvu traumu. Znamo samo kakav je sad, u tom trenutku, i zato sam naučila živjeti u sadašnjosti. Ne znam ništa o njihovoj prošlosti ni budućnosti.

LUCIJAN

I ja na putovanjima viđam svakave ljude. Više ništa ne zaključujem na prvi pogled.

ANDELA

Ni ja... Svi ovdje misle da sam jako čudna. Čudno im je zašto se nisam nastavila baviti manekenstvom. Dobivala sam ponude za velike svjetske kampanje.

LUCIJAN

Nadam se da će i psi dobivati ponude kad ljudi vide nove fotke.

ANDELA

Ajme, zapričala sam se, skroz sam zaboravila na fotke. Pokažeš mi ih?

Lucijan pokazuje Anđeli na laptopu fotografije svih pasa u azilu. Anđeli se fotografije sviđaju, smije se. Vidimo i brojne fotografije na kojima je Lucijan sa svakim od pasa.

ANDELA

Fotke su prekrasne.

Lucijan dugo gleda u Anđelu. Poljube se, strastveno.

Vode ljubav.

51. INT. KREVET - NOĆ

Ingrid je ponovno u spavaćici, zove Roka na mobitel.

INGRID

(na mobitel)

Kako si, ljubavi? Ti imaš onaj
skype, jelda? Meni je Mila
napravila i fejs i skajp i tko zna
što sve ne!

REZ NA:

Vidimo Roka preko čitavog Ingridinog laptopa. Roko joj maše,
kao i ona njemu. Ingrid je oduševljena, čudi se. Roko je
odijeven u tamnoplavu pidžamu.

ROKO

Lijepa spavaćica!

INGRID

Hvala ti. I tvoja je dobra.
Pidžama, mislim.

Roko se nasmije.

ROKO

Darin je otišao u kino s nekim
frendovima, doći će do tri.

INGRID

Super! Maša je zaspala, po cijeli
dan se druži sa Sarom. Super se
slažu njih dvije.

ROKO

Daj joj veliku pusu. Kad mi se
vraćaš?

INGRID

Sutra se nalazimo s odvjetnikom pa
ćemo pokušati požuriti tu
ostavinsku raspravu.

ROKO

Ajde, dobro.

INGRID

Dobro da se Mila kuži u te stvari.
Ja i Luc smo ko pali s Marsa kad je
u pitanju papirologija.

ROKO
Volim te takvu.

INGRID
Idemo spavati?

ROKO
Da. Laku noć, ljubavi.

Roko i Ingrid se poljube preko kamere.

52. INT. TROŠJED - NOĆ

Lucijan se prevrće po krevetu, ne može zaspiti. Dva ujutro je. Lucijan pali facebook na mobitelu. Vidimo da je objavio fotografiju sebe i jednog mješanca te napisao Udomi me! Na taj su mu status i fotografiju mnogi napisali da bi rado i njega udomili.

53. EXT. MORE - JUTRO

Lucijan skače sa stijene na glavu u more. Mako laje i stoji na vrhu stijene. Lucijan ga doziva.

Vidimo kako Mako odjuri njemu spustivši se po stijeni.

54. INT. MILINA KUHINJA - DAN

Lucijan radi ručak u Milinoj kuhinji. Za stolom je i Ingrid, puši.

LUCIJAN
Di ti je ribež?

MILA
Evo.

Mila mu da ribež u ruku. Vidimo da nosi narukvicu koju joj je Lucijan poklonio.

MILA
Zašto je došla ova kod tebe?

Lucijan riba mrkvu.

LUCIJAN
Donijela je hranu za Maka.

Lucijan reže tikvice, Mila šuti.

LUCIJAN

Mako nešto nije htio jest onu hranu pa mi je ona donijela ovu. Ipak je ona veterinarka.

U sobu ulazi Ingrid.

MILA

Eh! Ako je ona veterinarka, onda sam ja, ne znam - pilot!

LUCIJAN

Zašto?

INGRID

O kome pričate?

MILA

O onoj Anđeli. Možeš si misliti da je završila veterinu...skitala se po svijetu i snimala modne editorijale.

Lucijan guli krumpir.

LUCIJAN

To se stvarno može...Ja znam jednog dečka, Alfonsa, on je završio medicinu i profesionalni je plivač.

MILA

Da, da, vjerujem ti.

LUCIJAN

Stvarno, za njega se Isabelle udala.

INGRID

I ona Emanuela koja je išla s nama u srednju, jelda Luc, ona se bavila sinkroniziranim plivanjem i bila viceprvakinja iz kemije i fizike.

Mila se počne smijati.

MILA

Kako god. Za tu stanovitu gospodičnicu Anđelu stvarno sumjam. Da je imalo pametnija, ne bi radila stvari koje je radila.

LUCIJAN

Na primjer?

MILA

Pa na primjer, slikala se gola golcata!

INGRID

Kao da je to nešto strašno, biti gol. Mi smo na akademiji stalno crtali aktove.

LUCIJAN

I?

MILA

Kao, za prava životinja i protiv nošenja krzna! Da, da, možeš mislit!

INGRID

Mila, pa to nije ništa čudno. Pogledaj one aktiviste iz PETA-e.

MILA

A jel vi, nudisti, znate ko je napravio te njene *famozne* gole fotke?

LUCIJAN

Tko?

MILA

Naš stari!

55. INT. KUHINJA MILINA - DAN

Ingrid, Lucijan i Mila sjede za stolom. Očito je da su ručali zbog posuđa koje je još na stolu.

INGRID

Super. Nego, ja vama moram nešto reći. S obzirom da ste mi braća i sestre.

Mila uzdahne.

INGRID

Mene je jučer Danko poljubio.

MILA
Niste valjda.

INGRID
Luc?

LUCIJAN
Ja se ne bih htio miješati...

MILA
Daj reci što misliš, ne možeš
uvijek tako, bez da imaš neki stav.

LUCIJAN
Da imam neki stav, rekao bih ga,
ali kakve veze ima moj stav s
njezinim životom?

INGRID
Ah, imaš pravo. Ja sam više tip
osobe da mi netko kaže što da
napravim u ovakvim situacijama. To
je jedina razlika između mene i
tebe, Luc.

MILA
Kad si ti luda umjetnica.

INGRID
I što da radim?!

MILA
Mislila sam da ste ti i Roko
savršen par.

INGRID
I jesmo.

MILA
Ko ne bi htio Roka za muža...

INGRID
Dobro, Mila!

MILA
Ali ti si ostavila Danka.

INGRID
Da, prije sto godina. On sad ima
drugačiju energiju.

MILA

Aha, znači, u energiji je stvar.

INGRID

Da, nevjerojatno! Toliko je drugačiji da ga ne mogu prepoznati. Fascinirana sam njegovom promjenom.

MILA

Ili si se ti promijenila.

INGRID

Ne znam. Ali znam da volim promjene i ljude koji se mijenjaju.

LUCIJAN

Nisi jedina.

INGRID

Dobro. Hvala na razgovoru. Smislit ću ja već nešto, ne brinite.

LUCIJAN

Sigurno hoćeš.

MILA

Ti si našla dva super muškarca, i Roka i Danka, a ja ovdje ne mogu nać nekog normalnog. Trebala sam se i ja preselit.

INGRID

Što zračiš, to privlačiš.

MILA

Probat ću stavit onu tvoju ogrlicu pa ćemo vidjet.

Mila se nasmiješi.

56. INT. LUCIJANOV DNEVNI BORAVAK - NOĆ

Lucijan češlja Maka. Mako uživa.

LUCIJAN

Baš si sladak.

57. EXT. ISPRED ANĐELINE KUĆE - NOĆ

Lucijan sjedi u autu, na suvozačkom mjestu je Mako. Lucijan gleda prema ulaznim vratima nečije kuće. Ispred te kuće je kombi na kojem piše *Udomi me*.

Napokon iz kuće izlazi Anđela. Odijevena je u ljetnu haljinu. Prelazi preko ceste, ugleda Lucijana, smiješi se. Lucijan je gleda, također se smiješi.

58. INT. DNEVNI BORAVAK - NOĆ

Ingrid lakira nokte na nogama Maši i Sari, djevojčice se smiju. Na nokte im stavlja im posipa i šljokice. Mila nešto gleda na mobitel.

MILA

Zamisli, Lujo mi se ništa nije javio.

INGRID

Stvarno?

MILA

Kaže da se razmišlja sve reći ženi.

INGRID

Ma daj? Šta ti kažeš na to?

MILA

Mislim da ću sutra skočiti do njega.

INGRID

Već si bila tamo ili?

MILA

Nisam još nikad. Ti i Lucijan ste me inspirirali za to. Vidim vas kako radite što vas je volja, zašto ne bih i ja.

INGRID

Super! Ja ću sutra čuvati Saru.

MILA

Vrijeme je da počnem sama krojiti svoj život, neće to nitko napraviti umjesto mene.

INGRID

To i ja mislim. Kad smo kod toga,
idem ja skočiti malo van.

MILA

Di van?

INGRID

Idem trčati.

MILA

Znači i ti briješ na trčanje.
Stvarno ste isti vas dvoje.

INGRID

Da, idem. Vidimo se brzo.

59. EXT. CESTA - NOĆ

Vidimo Ingrid kako stoji na nekom nepoznatom mjestu.
Odijevena je u trenirku i tenisice. Zove nekog na mobitel.
Pokraj nje se zaustavi jedan automobil u koji ona uđe.

60. EXT. PLAŽA - NOĆ

Lucijan zaustavi auto na jednom dosta mračnom mjestu.

ANĐELA

Ne znam jesam li ikad bila ovdje.

LUCIJAN

Vjerojatno nisi. Tek sam u šetnji s
Makom otkrio ovo.

ANĐELA

Ma daj?

Lucijan otvori Anđeli vrata. Anđela izlazi iz automobila.
Mako obilježi teritorij na drvo.

Lucijan u autu ostavi upaljena svjetla pa na taj način
osvijetli i velik dio prostora. Sada vidimo da je to plaža
sa stijenama s koje su on i Mako već skakali.

ANĐELA

Vau, prekrasno je!

Anđela skine cipele i dođe do vrha stijene.

ANĐELA
Skakao si već?

LUCIJAN
I Mako je.

Anđela ga začuđeno pogleda.

LUCIJAN
Šalim se, Mako se spustio pa onda došao.

Anđela se smije.

ANĐELA
Znači, dovoljno je duboko.

Lucijan se skine gol. Lucijan skoči sa stijene u more. Anđela vriska, veseli se, gleda u Lucijana kako pliva. Mako se spušta stijenom.

LUCIJAN
Super je! Dođi!

Anđela također skine odjeću i skoči sa stijene u more.

Anđela je jako sretna, više.

Vidimo ih kako se ljube.

Mako stoji na stijeni i trese sa sebe morsku vodu.

61. INT./EXT. AUTOMOBIL - NOĆ

U automobilu su Danko i Ingrid. Vode ljubav.

62. INT. MILINA SPAVAĆA SOBA - NOĆ

Mila sjedi na krevetu i na mobitelu vidimo da traži točan put do Lujine adrese. Vidimo kartu GPS.

63. INT./ EXT. AUTO - NOĆ

Lucijan i Anđela sjede u autu. Prozori i vrata su otvoreni. Čuje se radio, svira neki ljetni hit. Anđela drži noge na autu i jede smokije. Ogrnuta je ručnikom za plažu na kojem je nacrtan neki trkaći crveni auto. Lucijan sjedi na ručniku, također ispranom, na kojem su nacrtani pokemoni. Također jede smokije. Na stražnjem sjedalu je Mako koji leži na jednako ispranom ručniku na kojem je nacrtan Bambi. Mako požudno gleda u smokije.

ANĐELA

A di si iskopao ove retro ručnike?
Imam i ja par takvih doma.

Anđela se počne smijati.

Lucijan se također smije.

LUCIJAN

Ne brini, oprao sam ih.

Anđela ga pogleda.

LUCIJAN

Ili...?

Anđela ponovno prasne u smijeh, Lucijan također. Oboje se počnu nekontrolirano smijati, sretni su, osjećaju se slobodno.

LUCIJAN

Bi išla sa mnomn u Polineziju?

Lucijan kao da je i sam iznenađen svojom odlukom, ali je doista iskren u svojem pitanju. Uhvati ga nalet adrenalina kakav rijetko dobije u razgovoru s nekom osobom.

ANĐELA

Stvarno? Pa, pokušat ću riješit
neke stvari pa ti javim.

Anđela je jednako uzbuđena zbog Lucijanovog pitanja.

64. INT./EXT. AUTOMOBIL - NOĆ

Ingrid i Danko sjede u automobilu, Ingrid se odijeva.

INGRID

Ovo se više ne smije nikad
ponoviti.

DANKO

Ne brini, neće.

INGRID

Ali nikad više!

DANKO

Bit ćemo prijatelji.

INGRID

Pa da, zapravo, nije neki problem.
Ostat ćemo prijatliji, ionako moramo
biti u dobrim odnosima zbog Darina.

DANKO

Maloprije smo bili u izvrsnom
odnosu.

INGRID

Da, to je bio izvrstan odnos ali za
nas je bolje da smo samo u dobrom.

DANKO

Zlatna sredina. Ni ljubavnici ni
neprijatelji. Ni crno ni bijelo.

INGRID

Da, mi smo u sivoj boji. Prijatelji
bez osjećaja.

DANKO

Ali koji se poštuju.

INGRID

Da, prijatelji koji se poštuju i
ponekad odu na neku kavu.

DANKO

Takvim je prijateljima to ionako
obaveza, kako bi zadržali dobar
odnos.

INGRID

Ponekad će si takvi prijatelji i
pomoći. Primjerice, ako završiš u
zatvoru, pomoći ću ti.

DANKO

A ako ćeš ti htjeti na promjenu
spola, imat ćeš moju podršku.

Ingrid se počne smijati.

INGRID

Baš se osjećam sivo s tobom.

DANKO

Kad smo bili zajedno, rekla si da
se osjećaš tirkizno.

INGRID

Istina.

DANKO

A koja si boja kad si sa mužem?

INGRID

Plava.

DANKO

Hoćeš li mi kao prijatelju ovih dana pomoći izabrati tapete za tapiciranje broda?

INGRID

Dakako!

Ingrid se nasmiješi.

65. INT. DNEVNI BORAVAK - JUTRO

Majstor Tomo Lucijanu pokazuje nove tlocrte. Mako ih također gleda.

LUCIJAN

Aha, da, da, lijepo je.

TOMO

Još ovdje postavimo neki pult, točno tamo lijevo, i tu se dočekuju gosti.

LUCIJAN

Za koliko je to gotovo?

TOMO

A ako vam se žuri, možemo se i mi požuriti...

LUCIJAN

Bolje je da to napravimo kako treba.

TOMO

Mi ćemo se potruditi da to bude čim prije.

66. INT. DNEVNI BORAVAK - JUTRO

Lucijan sam ruši zid. Udara ga, ruši.

Mako sjedi na trosjedu obloženom najlonom.

67. INT. SPAVAĆA SOBA MILINA - JUTRO

Mila u ruksak sprema odijeću koju je stavila na krevet: donje rublje, majicu, hlače, kišobran.

68. INT. SPAVAĆA SOBA OD INGRID - JUTRO

Ingrid razgovara sa Rokom preko mobitela.

INGRID

Dobro jutro! Da, idemo sad tamo pa ćemo vidjeti. Drago mi je da sam malo s njima, inače ih nikad ne viđam. Lucijana već dugo nisam vidila, a Milu isto. Da. Sara je preslatka, pametnica. I do kad si na tom sastanku? Aha. Da. Dobro. Sretno! Pusa!

Ingrid poklopi slušalicu, djeluje zabrinuto. Na svoj vrat stavi sve svoje ogrlice i počne plakati.

69. INT. KUHINJA - JUTRO

Lucijan se javi na mobitel.

LUCIJAN

(na mobitel, na engleskom jeziku)

Ovdje je sve u redu, hvala na pitanju. U utorak je polazak. Ne brinite, još moram napisati par stranica pa ću vam poslati. A za put sam već sve pripremio, da. Razumijem. Lijepi pozdrav, bok!

Lucijan završi poziv.

LUCIJAN

(Maku)

Idemo!

70. INT. ODVJETNIČKA KANCELARIJA - JUTRO

Vidimo odvjetnika STIPE(47) a njemu nasuprot su Ingrid, Mila i Lucijan. Stipe je punašniji muškarac koji sjedi jako uspravno.

STIPE

Dobrodošli, Stipetići.

Stipe posebno pogleda Milu, Mila se meškolji od neugode. Ingrid pokušava suspregnuti smijeh.

MILA

Mama nije napisala oporuku, kao što znaš, ali mi smo se sve već dogovorili dok je bila živa.

STIPE

Što ste se dogovorili?

MILA

Lucijan je dobio staru maminu i tatinu kuću. To je bio stari dogovor. Meni su oni pomogli oko moje kuće, a Ingrid su pomogli oko otvaranja dućana i svega uz to.

STIPE

Vi se slažete s tim?

Ingrid i Lucijan kimnu.

LUCIJAN

Dogovorili smo se i da ćemo tu kuću pretvoriti cijelu za iznajmljivanje. Gornji kat su mama i tata ionako iznajmljivali pa uređujemo samo prizemlje.

STIPE

Ali to nije ono što piše u oporuci vaše majke, draga Mila.

MILA

Kakvoj oporuci?

STIPE

Ona je bila kod mene prije otprilike dva mjeseca. Nisam znao da je došlo do neke promjene.

Svi šute.

STIPE

Možda bi sad bio trenutak da
pročitam tu staru oporuku, je li.
Dakle, ovako. *Ovom oporukom
ostavljam sve što posjedujem svojem
jedinom sinu Lucijanu. Mojeg
najdražeg psića Maka dajem u ruke
Lucijanu.*

Svi šute.

MILA

Mama je u zadnje vrijeme odbijala
piti tablete...

STIPE

Da, sigurno je u tome stvar.

MILA

(Lucijanu i Ingrid)

Jesam vam rekla da je šviknula, ali
mi niste vjerovali.

STIPE

Dakle, što ćemo sad?

LUCIJAN

Ništa, ostaje kao prije. Sve ćemo
podijeliti a kuću uređujem. Sve
prema dogovoru.

STIPE

Pao mi je kamen sa srca. Odlično.
Sad potpišite ovdje.

Vidimo Lucijana, Ingrid i Milu kako se potpisuju.

71. EXT. ISPRED ODVJETNIČKOG UREDA - DAN

Lucijan, Ingrid i Mila stoje ispred ureda. Sunčano je, obje
nose sunčane naočale. Mako leži i dahće. Ingrid puši
cigaretu.

LUCIJAN

Oprostite, cure.

MILA

Šta ti je, pa nisi ti kriv.

INGRID

Da, stvarno.

MILA
Tebe dugo nije vidjela pa te se
očito poželjela.

Ponovno svi šute.

INGRID
Ovo zahtijeva neki fini ručak.

MILA
Istina!

Ingrid je popušila cigaretu.

72. EXT. ISPRED MILINE KUĆE - DAN

Ispred automobila stoje Ingrid, Lucijan i Mila.

INGRID
Si sigurna da ćeš znat sama?

MILA
Imam sve na GPS-u. Snaći ću se.

LUCIJAN
Ako treba nekoga natučiti, javi.

MILA
Ti?!

LUCIJAN
Za tebe bih, da.

MILA
Lijep je znati da sam iznimka u
tvom zen joga thai-chi meditacija
pravilu.

INGRID
Obje smo.

MILA
A sad ide vaša iznimka na put
otkrivanja sebe!

Mila se smije.

MILA
Čuvajte mi dite. Čao!

Mila uđe u automobil i odlazi.

Lucijan i Ingrid gledaju za njom.

LUCIJAN

Samo da znaš, spetljao sam se s nekim.

INGRID

Nisam ni mislila da meditiraš sam po cijele dane u toj kući.

LUCIJAN

Ali nije baš s bilo kim. Nego s onom Anđelom.

INGRID

Ima li tu i osjećaja ili?

LUCIJAN

Čak bih htio da ona ode sa mnom na put. Pito sam je.

INGRID

A kaže Mila da je Anđela bila...

LUCIJAN

Da, ali ne znam ništa posebno o tome.

INGRID

Da, niti ne možeš znati. Mila često preuveličava stvari. A ja sam se spetljala sa Dankom.

LUCIJAN

Baš spetljala spetljala?

INGRID

Da. Ali to je sad gotovo. Sad ćemo biti samo prijatelji. Ipak smo mi roditelji.

Lucijan i Ingrid se pogledaju, očito je da znaju što misle.

73. INT./EXT. AUTOMOBIL - DAN

Vidimo Milu kako vozi. Na GPS-u joj govori glas.

GPS-DJEVOJKA

(o.s.)

Vozite ravno 100 metara pa skrenite lijevo.

74. INT. MILIN DNEVNI BORAVAK - POPODNE

Vidimo Ingrid, Mašu i Saru kako su zadrijemale na trosjedu i dvosjedu.

75. INT. KUHINJA LUCIJANOVA - DAN

Vidimo kako Lucijan gleda u magnete na hladnjaku. U njegovom pogledu vidimo nostalgiju, kao da se prisjeća trenutaka kad je njegova majka stavljala te magnete na hladnjak.

76. EXT. TRAVNATA POVRŠINA KOD BENZINSKE - DAN

Mila zove Luju na mobitel, stoji pokraj auta i jede kroasan od čokolade.

MILA

(na mobitel)

Ej, bok! Di si ti? Aha. Da. Kužim.
Ja malo odmaram poslije ručka. Da.
I ti meni fališ. Pusa.

Mila prekine razgovor.

77. INT. LUCIJANOV DNEVNI BORAVAK - POPODNE

Lucijan ušisava nešto što je ostalo od radova u dnevnom boravku. Čuje zvono na vratima.

78. INT. ISPRED VRATA - POPODNE

Ispred vrata je Ingrid a pokraj nje su Maša i Sara.

INGRID

Ej, zaboravila sam te pitat. Bi ih
mogao pričuvati na sat vremena?
Znaš zašto.

Ingrid mu namigne.

LUCIJAN

Naravno! Dođite, cure.

Maša i Sara su oduševljene.

MAŠA

Jeeeej!

SARA
Stric Luc ajmo na plažu!

LUCIJAN
Može!

INGRID
Hvala ti, braco.

Ingrid odlazi.

79. INT./EXT. AUTOMOBIL - POPODNE

Mila dolazi do jedne ulice.

GPS-DJEVOJKA
(o.s.)
Stigli ste na odredište.

MILA
Jesam u pičku materinu.

Mila gleda oko sebe. Potom vozi jako polako ulicom i gleda u kućne brojeve. Kad dođe do broja 18, zaustavi automobil. Potom sveže kosu, stavi sunčane naočale i šeširić. Potom se zagleda u tu kuću.

80. EXT. PLAŽA - POPODNE

Na plažu dolaze Lucijan, Maša i Sara. Mako ide za njima. To je pseća plaža, nema puno ljudi.

LUCIJAN
Maša, jel ti uopće znaš plivati?

MAŠA
(uvrijeđeno)
Ako hoćeš da te naučim, slobodno pitaj.

LUCIJAN
(smije se)
Nisam te htio uvrijedit!

MAŠA
Znam.

SARA
Ja ću ti pokazat stoj na nogama u moru!

LUCIJAN

Super!

81. INT. TAPETARIJA - POPODNE

Ingrid i Danko razgledavaju salon s nautičkom opremom.
Gledaju u uzorke boja za tapete.

INGRID

Ovo je prekrasna nijansa.

DANKO

I meni se sviđa.

INGRID

Ali uzmi mrvicu tamniju, vidi.

DANKO

Moje oči ne raspolažu tolikim
nijansama. Nemam dovoljno, kako si
ono rekla-

INGRID

Štapića i čunjića.

DANKO

Toga mi fali. Može ta boja,
vjerujem tvojim čunjićima.

INGRID

Baš mi je drago.

DANKO

Ne mogu vjerovati da je ovo gotovo.
To sam si ostavio za kraj, već mi
se tjedan dana ne da ući ovdje i
gledati u sve te boje. Spasila si
me.

INGRID

I drugi put!

82. INT./EXT. AUTOMOBIL - POPODNE

Vidimo kako je u kuću koju Mila potajice promatra ušla
mlađahna žena ENA(38), koja nosi u rukama vrećicu s
namirnicama. Mila se zagleda u nju, očito je ljuta.

83. EXT. PLAŽA - POPODNE

Lucijan sjedi na pijesku i pažljivo gleda u Mašu i Saru kako se igraju u moru. Mako sjedi pokraj njega, mokrog krzna. Do Lucijana dolazi jedna djevojka UNA(30).

UNA
Imaš preslatke kćerke.

LUCIJAN
Hvala. Ali nisu moje.

UNA
Kaj fakat?! Liče na tebe!

LUCIJAN
Ova starija je od moje starije sestre a mlađa od moje sestre blizanke.

UNA
Prefora! Ti si mi nekako poznat.

LUCIJAN
Čini ti se.

UNA
Ja inače nisam odavdje, prvi put ljetujem ovdje. Imaš prijedlog kam da odem? Ti si domaći?

Lucijana je iznenadio izraz *domaći*. Već dugo nema osjećaj da pripada ikakvom mjestu.

LUCIJAN
Nema baš puno. Imaš staru gradsku jezgru,...

UNA
Ono tamo ti je moj pes. Imam i ja pesa.

LUCIJAN
Bilo bi čudno da si na psećoj plaži bez psa...

Lucijan se nasmije.

Una prstom pokaže na bernardinca.

LUCIJAN
Super!

UNA

Taj tip iz Velike Gorice mi ju je jedva prodao. Bila je zadnja u leglu, najljepša, čovjek si ju je htio ostavit za rasplod dalje.

MAŠA

Dođi, Luc!

LUCIJAN

Aha. Dobro. Super da smo se upoznali, zovu me nećakinje!

Lucijan dotrči do Maše i Sare, za njim trči i Mako.

Lucijan, Maša i Sara igraju picigin. Mako trči oko njih, smiju se.

84. EXT. ISPRED DANKOVE KUĆE - DAN

Danko i Ingrid dolaze ispred Dankove kuće.

INGRID

Koliko dugo nisam bila ovdje!

Danko šuti i otključava ulazna vrata.

Zatim uđu u vrt ispred kuće, tamo je i radiona i brod na kojem piše ...

INGRID

Prekrasan je!

DANKO

Hvala! Dođi unutra.

Danko i Ingrid ulaze u brod, koji nije do kraja uređen.

INGRID

Super će se uklopiti ona boja tapeta.

DANKO

Zašto mi nismo ostali zajedno?

INGRID

Kako to misliš?

DANKO

Ti si se htjela rastati...

INGRID
Stalno si bio na brodu i to mi je
dosadilo.

DANKO
Ali sad više nisam.

INGRID
To je istina.

Ingrid šuti i sjedne.

DANKO
Samo me zanimalo, možda sad može
biti drugačije?

Ingrid ga gleda u oči, na pomalo zaljubljen način.

INGRID
Ovdje je baš ugodno.

DANKO
A tek kako će biti ugodno kad će
biti u moru!

Ingrid se počne ljuljati kao da je na brodu.

Danko se počne smijati, Ingrid također. Danko sjedne pokraj
nje. Nakon što su se prestali smijati, Danko poljubi Ingrid
u usta te se nastave ljubiti.

85. EXT. PAŽA - POPODNE

Lucijan vadi sendviče i daje ih Maši i Sari. Svi troje
počinju jesti. Mako leži na ručniku. Do njih dolazi Anđela,
u pratnji trojice pasa koji su odmah odjurili na plažu.
Lucijan nije iznenađen što je vidi, razveselio se.

LUCIJAN
O, bok!

ANĐELA
Bok!

LUCIJAN
Ovo su Maša i Sara.

ANĐELA
Bok cure! Ja sam Anđela.

MAŠA, SARA

Bok.

Anđela skida odijeću i ostaje samo u kupaćem kostimu.

ANĐELA

Baš je vruće. Oprosti što kasnim.

LUCIJAN

Imam jedan i za tebe. S paprikom i krastavcima i rajčicama.

ANĐELA

Može.

Vidimo Lucijana, Anđelu, Saru i Mašu kako jedu sendviče i smiju se. Izgledaju kao obitelj.

ANĐELA

Htjela sam ti reći...Odlučila sam ić s tobom.

Lucijan je presretan i oduševljen. Gleda Anđelu duboko u oči, pun zanosa.

86. INT./EXT. AUTOMOBIL - NOĆ

Mila zove Luju na mobitel.

MILA

(na mobitelu)

Bok! Di si, šta ima? Aha, do kad si tamo? Ajde super, uživajte. Popij jednu i za mene. Ja se družim sa svojimima. Može, pusa!

Mila prekine poziv, zatim odlazi na stražnje sjedište auta i ondje nanosi dezodorans, šminka se, i oči i usta, češlja kosu,... Potom skine haljinu u kojoj je bila i odijene jednu zanosniju haljinu. Potom se pogleda u ogledalo od automobila, udahne tri puta, izlazi iz auta, zaključa auto.

Kuca na vrata od Lujine kuće.

Vrata joj otvori žena koju smo vidjeli, Ena. Ena je očito iznenađena Milinom pojavom.

MILA

Bok!

ENA

Tko ste vi?

MILA

Ja sam Lujina ljubavnica.

ENA

Od Luje?

MILA

Da. On živi ovdje s vama i vašim djetetom.

Ena izdahne.

ENA

Uđi, molim te.

Mila ulazi u kuću.

87. EXT. PLAŽA - POPODNE

Lucijan, Maša, Sara i Anđela su pojeli sendviče. Maša i Sara se ponovno kupaju, Lucijan gleda u njih. Anđela pogleda u Lucijana a potom ponovno u djecu. I Anđeli i Lucijanu je teško što se moraju praviti da nisu u vezi. Sad Lucijan kao slučajno pogleda u Anđelu. Vidimo Anđelin smiješak, svjesna je da ju je slučajno pogledao.

88. INT. ENINA KUĆA - NOĆ

Kuća je elegantno uređena, minimalistički. Nije to po Milinom ukusu.

MILA

Htjela sam porazgovarati s tobom.

ENA

Hoćeš li nešto alkoholno? Imam martini.

MILA

Može, hvala.

Mila sjedne na trosjed, gleda oko sebe. Potom dolazi Ena s dvije čaše u rukama, daje Mili jednu.

MILA

Dakle, ti si Lujina žena. Nisam te tako zamišljala. Koliko imaš godina?

ENA

Tridesetak.

MILA

Ha, ne čudim se. Znači tako, napokon sam te upoznala. Baš me zanimalo kakva si osoba.

ENA

Vjerujem ti.

MILA

Baš si nekako...hladnokrvna. Vau. Sigurno i ti imaš neke frajere sa strane pa te boli za njega.

ENA

Vjerna sam Luji.

MILA

Bože, ti si skuliranija od mog brata.

ENA

Ja ovo ne mogu više...

MILA

Pa tako mi reci! Idem ja.

ENA

Ne, nego ne mogu se više pretvarati.

MILA

A di vam je dijete?

ENA

Nemamo dijete.

MILA

Pa kako nemate?

ENA

Lujo i ja nismo muž i žena.

MILA

Znači, rekao ti je već sve.

ENA

Što?

MILA

Rekao mi je da će ti reći za mene.
Ali to mi je već sto puta rekao
tako da mu ni ne vjerujem. Ja sam
tebi došla reći da više ne mislim
biti s njim i da vidiš kakvog muža
imaš, draga.

ENA

Znam ja kakav je on. Ja sam mu
sestra.

MILA

Molim?! Vi ste...u incestu?!

ENA

Ne. Mi smo brat i sestra a ja sam
toliko dobra da mu pomažem. To mi
je dopizdilo.

MILA

Idem ja...mogla sam i znat da su na
internetu samo perverznejaci i
manijaci! Nisi mi valjda usula
nešto u piće?!

ENA

Nisam. Nemoj, molim te, ići.

Mila počne sve brže ići prema ulaznim vratima.

ENA

Ja sam glumila da sam mu žena i da
imamo dijete.

MILA

Bok!

ENA

Želim ti se ispričati. Mislila sam
da je lijepo od mene što pomažem
bratu da živi svoj život ali sad
vidim da sam pogriješila.

MILA

Kako to misliš?

ENA

Znaš da je on Luj XV. na profilu.
Nagovorio me da se pravim da sam mu
žena kako bi mogao imati što više
usputnih, neobaveznih afera.

MILA
Ne vjerujem ti.

ENA
Stvarno!

MILA
Kako mogu znati da je to istina?

ENA
Vjeruj mi! Ovo je prvi put da je jedna njegova došla do nas, uhvatila si me na prepad.

MILA
Ma daj ajde...

ENA
Stvarno! Ovo je moj stan, Lujo uvijek daje moju adresu. On ne živi ovdje.

MILA
I zašto ste to radili?

ENA
Ja nisam znala puno toga. Samo mi je ponekad napisao poruku-daj me sad zovni; i to je sve. Zadnji put kad sam to radila sam čula da govori da dijete ima temperaturu.

Mila ušuti.

ENA
Eto vidiš da govorim istinu. Želim ti se ispričati.

MILA
Okej. Isprika prihvaćena.

ENA
Oćeš ostat još ovdje? Napravila sam finu večeru. Želim ti se odužiti.

89. INT. MILINA KUĆA - NOĆ

Ingrid, Lucijan, Maša i Sara večeraju palačinke.

INGRID
Pa dobro, kad će se javit ona?! Još ćemo morat policiju zvat. Ovo uopće nije u njenom stilu.

LUCIJAN
Ne brini. Probaj opet.

INGRID
(na mobitelu)
Di si ti?! Brinemo se za tebe?!
Molim?! Bježi otamo! Jel me čuješ?!

LUCIJAN
Što kaže?

INGRID
Da se sprijateljila s Lujinom ženom
i da će nam sve pričat sutra.

Ingrid slegne ramenima.

LUCIJAN
Ja ću pojest još samo jednu pa
idem.

Lucijan uzima palačinku.

90. INT. ISPRED ANĐELINE KUĆE - NOĆ

Lucijan kuca na vrata ispred kojih je kombi *Udomi me*. Otvori mu Anđela, očito vesela.

Lucijan po prvi put ulazi u Anđelinu kuću. Za njim hoda Mako.

Lucijan gleda po njezinom stanu. Vidi raznorazne umjetničke slike, ukrase, tabletiće, malene figurice. Nema niti jedne uokvirene fotografije. Ali ima stalak za gitaru, i mnogo različitih starinskih lampi.

Lucijan sjedne na udoban dvosjed.

ANĐELA
Sama sam ga uredila.

LUCIJAN
Stvarno? Super je.

ANĐELA
Hvala. Našla sam ga na krupnom otpadu i uredila. To mi je skrivena strast.

LUCIJAN
Da, te stare stvari imaju neku svoju dušu.

Lucijan ustane i zagleda se u slike na zidu.

LUCIJAN
Znači, ovo si ti crtala?

ANĐELA
Većinu toga jesam. Nešto sam i
dobila na poklon od ljudi čijim sam
psima pomogla.

LUCIJAN
Još uvijek crtaš?

ANĐELA
Da. Ne toliko kao prije, ali da.

Lucijan se zagleda u jednu sliku na zidu - na slici
prevladavaju plava i siva boja, zatim žuta i zelena.

LUCIJAN
Prekrasna je slika.

ANĐELA
Hvala ti.

Anđela i Lucijan ulaze u kuhinju.

91. INT. ANĐELINA KUHINJA - NOĆ

U kuhinji je pripremljena romantična večera uz svijeće. Na
stolu je poslužena samo vegetarijanska hrana, očito su oboje
vegetarijanci.

LUCIJAN
Vau, kakva gozba!

ANĐELA
Već dugo nisam ovoliko kuhala.

Lucijan i Anđela sjednu za stol. Lucijan je dodiruje po
ruci.

LUCIJAN
Savršeno je.

ANĐELA
Drago mi je oboje volimo istu
hranu, baš mi je bio gušt kuhat.

Lucijan počne jesti.

LUCIJAN
Kakav raj!

Anđela se počne smiješiti.

92. INT. ENIN DNEVNI BORAVAK - NOĆ

Vidimo Enu i Milu kako umiru od smijeha, pripite. Popile su skoro bocu martinija.

MILA
Tko bi rekao da ću ovdje nać novu najbolju frendicu?!

ENA
Nisi našla dečka al zato frendicu jesi!

Smiju se.

MILA
E jesi luda!

ENA
Nisam luđa od tebe!

MILA
To nisi...ali imaš potencijala.

ENA
Baš ti hvala!

MILA
A čime se baviš?

ENA
Arhitektica sam. Imam svoj arhitektonski ured.

Mila prasne u smijeh.

ENA
Što je smiješno? To što sam arhitektica?

MILA
Ne, nego jer je Lujo rekao da je arhitekt! I to je lagao!

ENA
Ali on stvarno je arhitekt!

Mila još više prasne u smijeh, Ena također.

ENA

A ti?

MILA

Ja sam FBI. Šalim se! Ja sam teta u vrtiću. Djeca tamo su toliko zrelija od ljudi koje poznajem.

ENA

Znala sam da su mama i tata pogriješili što Luju nisu dali u vrtić...

Mila i Ena se ponovno smiju.

93. INT. INGRIDINA SOBA ZA GOSTE - NOĆ

Ingrid razgovara sa sinom preko Skype-a.

DARIN

Bok, mama!

INGRID

Hej!

DARIN

Sutra idem na judo ljetni kamp.

INGRID

U sedam krećete, jelda.

DARIN

(sa smiješkom)

Roko mi je napravio pet sendviča. Rekao sam mu da ne treba ali...

Ingrid se nasmiješi.

INGRID

Ne smiješ bit gladan.

DARIN

Danko mi je poslao poruku.

Ingrid šuti.

DARIN

Kaže mi sretan put i da uživam.

INGRID

Ajde, lijepo.

DARIN
Super da ste se podružili.

INGRID
Ha?

DARIN
Ja mu nisam rekao da mi je sutra kamp.

Ingrid se pravi da se zabunila.

INGRID
Ahaa, pa naravno da jesmo, bili smo na kavi pa sam mu sve ispričala.

DARIN
Sad mu možeš reć i da imam curu.

INGRID
(iznenađeno, veselo)
Curu?!

DARIN
Lunu. Ona isto ima plavi pojas. Dvaput je bila prvakinja države.

INGRID
Vaau! Prava cura! Bravo, Darin!

DARIN
I ona ide na kamp, naravno.

INGRID
Ma predivno! Presretna sam!

DARIN
Kako je Maša?

INGRID
Maša spava, nacrtala te je kako treniraš u kimonu.

DARIN
Slatkica. Daj joj pusu. Ajde idem. Roko te još treba. Bok!

INGRID
Uživaj i sretan put!

Darin je otišao, sad na skype-u vidimo samo prostor: njihov dnevni boravak i police sa knjigama.

Ingrid je nervozna dok čeka da dođe Roko.

Vidimo Roka kako je sjeo i obratio se Ingrid.

INGRID

Bok!

ROKO

(sa smiješkom)

Znači, čula si vijesti.

INGRID

(veselo)

Bome jesam!

ROKO

Šta ima kod tebe?

INGRID

Ništa posebno. Kod tebe?

ROKO

Kupio sam nam karte za tri dana u Veneciji u osmom mjesecu. Mašu će čuvati moja mama. Sve sam organizirao.

INGRID

Ajme!

Ingrid je na rubu plača, ali ne samo zbog Venecije, naravno.

ROKO

Znao sam da ćeš biti dirnuta!

94. INT. DNEVNI BORAVAK - NOĆ

Lucijan i Anđela leže na trosjedu, Lucijan joj masira stopala. Ona je samo u grudnjaku. Očito je da su vodili ljubav, odjeća je po cijelom podu, opušteni su jedno pred drugim.

Na stolu je i prazna boca vina i još jedna nova načeta boca. Lucijan opije vina a zatim i Anđela popije iz njegove čaše.

Lucijan počne jesti kolač. Potom se poljube u usta, uprljani kolačem. Smiju se.

ANDELA

Što je bilo najogavnije što si pojeo?

LUCIJAN

Nisam probao ni žohare ni skakavce
s obzirom da ne jedem životinje,
ali mislim da je najčudnije bilo
kad sam zbog oklade s jednim
čovjekom iz Egipta pojeo veliki
komad papira.

Anđela prasne u smijeh.

ANĐELA

Papir?! Stvarno? Ništa bolje od tog
nemaš?

LUCIJAN

A ti?

ANĐELA

Crve.

LUCIJAN

Okej, pobijedila si.

ANĐELA

Papir, jebote... Šta nije papirus
iz Egipta?!

LUCIJAN

Je!

ANĐELA

Da, stvarno. Koja sudbina. Jest
papir u Egiptu. Luc, da sam te
barem upoznala prije deset godina.

LUCIJAN

Kako to misliš?

ANĐELA

Super si mi.

LUCIJAN

Zapravo, ti si mene i znala prije
deset godina, jelda?

ANĐELA

Moglo bi se reći.

LUCIJAN

A kakav je bio odnos između tebe i
tate?

ANĐELA

Bila sam mlada i meni se on tada
jako sviđao. Bio je drugačiji od
ostalih ljudi iz ovog grada. Sličan
tebi, tako pustolovnog duha.

LUCIJAN

A koliko ste dugo bili zajedno?

ANĐELA

Mi zapravo nikad nismo bili
zajedno. Jedino na što sam ja
pristala je na to da me
fotografira. To je bilo sve.
Uostalom, bio je poznat po svojim
aktovima.

LUCIJAN

Ne razumijem.

ANĐELA

Nikad nismo spavali zajedno niti
ništa slično.

LUCIJAN

Ali moja te mama mrzila, kaže Mila.

ANĐELA

Tvoj otac se htio rastati ali ja mu
nisam dopustila da to napravi.
Rekao je da je zaljubljen u mene
ali meni je on bio prestar, samo mi
se platonski dopadao i to je sve.

LUCIJAN

Razumijem.

ANĐELA

Eto, ti sad jedini znaš cijelu
priču.

LUCIJAN

Drago mi je da si to podijelila sa
mnom.

ANĐELA

Pričaj mi još o Čileu.

Lucijan joj počne pričati, Anđela ga zaljubljenog gleda.
Lucijan je mazi po leđima, smiju se,...

95. INT. SARINA SOBA - NOĆ

Vidimo Ingrid kako čita priču Sari i Maši. Maša je već zaspala, Sara također jedva gleda. Ingrid ih poljubi u čelo i šapne Sari:

INGRID
Sutra nastavak.

96. INT. UNIN DNEVNI BORAVAK - NOĆ

Vidimo da je Mila zaspala na Uninom krevetu. Pokrivena je plavom dekićom.

97. INT. ANĐELINA SOBA - NOĆ

Već je četiri ujutro, piše na starinskom satu. Anđela spava pokraj Lucijana, naslonjena na njegovu ruku. Lucijan još nije zaspao, gleda u Anđelu, ovo je prva noć nakon dugo vremena da Lucijan uživa spavati s nekom ženom.

98. INT. ANĐELINA SOBA - JUTRO

Lucijana probudi Makovo lizanje njegovog stopala. Lucijan se budi u Anđelinoj spavaćoj sobi koju dosad nismo vidjeli.

U sobi je mnogo svijeća svih oblika i boja, kao i slika minijatura.

LUCIJAN
Mako, osjećaš li se ovdje kao doma,
ha?

Mako ga nježno gleda.

Lucijan ustane, samo u boksericama.

99. INT. ANĐELINA KUHINJA - JUTRO

U kuhinji ugleda Anđelu koja je pripremila prekrasan doručak.

ANĐELA
Dobro jutro!

LUCIJAN
I tebi.

Anđela i Lucijan se poljube kao da se već dugo poznaju. Doručkuju, zrače srećom.

LUCIJAN
Jedva čekam.

ANĐELA
A tek ja!

Lucijan je nježno zagrlji.

100. INT. UNIN STAN - JUTRO

Mila i Ena piju kavu, na stolu je par kroasana ostalo, a nekoliko su ih već pojele.

ENA
Ako hoćeš, možeš ostat i na ručku.
Možemo sad do bazena ili tako nešto.

MILA
Kakav bazen, imam ja more doma!

Mila se nasmiješi.

ENA
Lako tako!

MILA
Ako hoćeš, možeš doći kod mene par dana.

ENA
Kad uspijem dobiti godišnji, javim ti.

MILA
Odlično. Krećem ja polako, da stignem.

ENA
Drago mi je da sam te upoznala.
Prava si ženska!

MILA
Također.

ENA
Stvarno to mislim.

Mila ustane, Ena za njom.

MILA
Bok! Čujemo se.

ENA
Bok!

Mila se nasmiješi, odlazi.

101. INT. MILINA KUHINJA - JUTRO

Ingrid, Sara i Maša doručkuju.

SARA
Kad mama dolazi?

INGRID
Brzo! Nije ti valjda dosadno sa
mnom?

Ingrid napravi smiješnu grimasu, Sara se nasmije.

INGRID
I bolje ti je! Što Mila najviše
voli jesti?

SARA
Lazanje.

INGRID
To je najviše voljela i kad smo mi
bile male ko ti i Maša. Dakle,
lazanje. Ajmo cure, pokret!

Ingrid primi svoj mobitel u ruke i vidi dva propuštena poziva od Danka. Ingrid gleda u njegovo ime na zaslonu mobitela ali potom odloži mobitel, s olakšanjem što je zauzeta oko ručka.

102. INT. LUCIJANOV DNEVNI BORAVAK - DAN

Lucijan, Mako i Tomo razgledavaju što je sve Tomo preuređio.

LUCIJAN
Vau, odlično izgleda!

TOMO
Osjećaš li se kao turist?

LUCIJAN
Stvarno da.

TOMO
Ovaj pult je za dočekivanje
gostiju, vidiš.

LUCIJAN
Da, kužim. Odličan kamen.

TOMO
Eto, a za čas smo sve napravili.
Srušio si zid, dobio novi prostor i
to je to.

LUCIJAN
Hvala, Tomo!

TOMO
A kad ćeš uređivati?

LUCIJAN
Kad se vratim s puta.

TOMO
Znači, opet ideš ča.

Lucijan ne odgovori, samo se nasmiješi.

TOMO
Aha. Dobro. Čujemo se, pozdrav!

LUCIJAN
Bok!

Tomo odlazi.

Lucijan i Mako su sada ostali sami u novouređenoj kući koja će uskoro biti spremna za iznajmljivanje. Lucijan shvati da to više nije kuća u kojoj je odrastao, pomalo se osjeća kao uljez. Nježno, ali s nekom sjetom pomazi Maka.

103. INT./EXT. AUTOMOBIL - DAN

Vidimo Milu kako vozi automobil. Sluša glasnu muziku te pjeva na sav glas, uživa u osjećaju slobode.

104. INT. MILINA KUHINJA - DAN

Ingrid, Lucijan, Maša i Sara čekaju Milu. Za ručak je Ingrid napravila njezino najdraže jelo, lazanje. Pokraj tog lazanja je i porcija vegetarijanskog lazanja. Čuje se zvono na vratima. Sara i Maša odmah postanu ushićene.

Maša otvara vrata Mili i dočeka je kao da je ušla u neki poseban restoran.

MAŠA

Dobar dan, gospođo. Molim vas,
idite za mnom.

Mila jedva suspregne smijeh, raznježio ju je Mašin doček te prihvaća igru.

MILA

Može, može, zahvaljujem.

Maša i Mila dolaze u kuhinju.

SARA

Iznenadenje!

Mila se razveseli i ganuta je.

MILA

(ganuto)
A jeste neki!

INGRID

Same su to smislile!

LUCIJAN

Ajmo jest!

Svi sjede. Lucijan i Ingrid pogledavaju u Milu svako malo kako bi pokušali otkriti što se dogodilo. Mila se počne smijati glasno u jednom trenutku, kao da se nečeg sjetila. Potom se i Lucijan i Ingrid počnu smijati Mili jer im je smiješno njezino smijanje.

105. INT. INGRIDINA SOBA (ZA GOSTE) - DAN

Ingrid sjedi na krevetu i slaže svoje stvari, sprema se za put. Ugleda svoju kutiju s nakitom te izvadi iz nje jednu mušku narukvicu, sličnu onoj koju je dala Danku. Potom je odloži u kutiju.

106. INT. LUCIJANOVA KUHINJA - DAN

Vidimo da je Lucijanova kuhinja čista i spremljena. Jedino što iskače su magneti na hladnjaku.

Lucijan se približava hladnjaku te počinje polako skidati magnete i stavljati ih u plastičnu kutiju. Pokraj njega je Mako koji se pokušava popeti. Lucijan se nježno nasmiješi Maku.

LUCIJAN
Znam, Mako, znam.

107. INT. MILIN DNEVNI BORAVAK - POPODNE

Mila pere suđe. Potom pogleda kroz prozor, na mjesto s kojeg je inače često dočekivala Lujin auto. Zagleda se, ali ne vidi ništa osim vrućeg asfalta.

108. EXT. CESTA - POPODNE

Ingrid hoda cestom. Vruće je. Došla je ispred Dankove kuće.

109. EXT. CESTA - POPODNE

Lucijan trči s Makom. Mako potom stane, prevruće mu je. Lucijan ga prvo pogleda a potom i sam zastane.

LUCIJAN
Dobro, malo ćemo stat.

Lucijan i Mako stoje u hladu nekog drva. Uživaju u trenutku.

110. EXT. ISPRED LUCIJANOVE/STARE KUĆE- POPODNE

Mila kuca na vrata Lucijanu. Nitko ne otvara.

111. INT. DANKOVA KUĆA - POPODNE

Danko se iznenadi kad ugleda Ingrid.

DANKO
O, bok!

Ingrid uđe u kuću.

INGRID
Kak si?

DANKO
Dobro.

Danko se nasmiješi.

INGRID
Došla sam te pozdravit. Sutra idem na put.

Danko se rastužio kad je čuo da Ingrid odlazi na put.

DANKO

A da?

INGRID

Aha.

DANKO

Onda trebamo nešto fino popit.

Danko se smiješi iako je tužan.

112. INT. DUĆAN - POPODNE

Lucijan u dućanu kupuje uobičajene grickalice za zabavu, što je očito iz sadržaja njegove košarice. Mako stoji ispred dućana i čitavo vrijeme ne miče pogled s Lucijana a i Lucijan njega često gleda.

113. EXT. CESTA - POPODNE

Mila je ispred svoje kuće kad čuje da je netko doziva.

TOMO

(o.s.)

Mila!

Mila se okrene i ugleda Tomu. Tomo dolazi do nje. Tomo je odijeven u kupaće hlače i bijelu majicu.

TOMO

Bok, Mila!

MILA

Bok, Tomo! Živu si me prepa!

TOMO

Zaboravija san dati Lucijanu ovi priručnik pa...

MILA

Aha, dat ću mu ja.

Tomo šuti i gleda u Milu.

TOMO

Ajde super! A bi li htjela i na spoj sa mnom?

Mila zastane, iznenađena. Promotri Tomu i shvati da joj se sviđa.

MILA

Može.

Mila se nasmiješi.

TOMO

Dobro! Danas?

MILA

Danas ne mogu.

TOMO

Sutra?

MILA

U sedam.

TOMO

Može, vidimo se. Doći ću do tebe.

Tomo i Mila se nasmiješe jedan drugome, Tomo odlazi. Potom Tomo dotrči do Mile.

TOMO

Čekaj, čekaj!

Tomo je došao do Mile i dao joj u ruke priručnik. Nasmiješi se još jednom.

TOMO

A jesam neki...!

Tomo odlazi, Mila veselo gleda za njim.

114. EXT. DANKOVA TERASA - POPODNE

Ingrid i Danko jedu kekse, piju kavu i sjede na Dankovoj terasi.

DANKO

Kad ćeš se opet vratiti?

INGRID

Ne znam. Ali dolazit ću češće posjećivati Milu i Saru.

DANKO

Sad je lito...kakvi su ti planovi?

INGRID

Kad se Darin vrati s judo kampa, idemo svi na more.

DANKO
Imaš i ovdje more.

INGRID
Prvo idemo s prijateljima ko svake godine. A onda ćemo doći ovdje, da.

DANKO
Super, super!

INGRID
Ništa, moram krenut.

DANKO
Lipo da si došla. Ništa, čut ćemo se oko Darina.

INGRID
Javi se kad ćeš doć u Zagreb.

DANKO
Može. A ti se javi kad si ovdje.

INGRID
Dogovoreno.

Danko uzme Ingrid ruku i poljubi je u ruku. Ingrid se nasmije.

INGRID
Bok!

DANKO
Ćao!

Ingrid odlazi.

115.INT. ANĐELIN STAN - DAN

Lucijan je odložio vrećice iz dućana na pod kod Anđele. Anđela briše prašinu, a Lucijan joj pomaže i briše suđe.

LUCIJAN
Jesi se spakirala?

ANĐELA
Ostale su mi još neke glavne sitnice.

LUCIJAN
Prvo ti je pravilo da ako se oko nečega premišljaš da ti zapravo ni ne treba.

ANĎELA

Ne brini, stvarno sam malo uzela.

LUCIJAN

Ja imam i šator i vreću za spavanje, a vreća je toliko velika da stanu dvije osobe.

ANĎELA

A da?

LUCIJAN

Tako da si mirna.

Anđela dolazi do Lucijana i poljubi ga i zagrli. Lucijan se nasmiješi.

ANĎELA

Vidi što sam donijela za Maka.

Anđela izvadi pseći krevet.

Mako odmah dođe i legne na njega.

ANĎELA

S obzirom da je stalno ovdje.

LUCIJAN

Baš uživa!

116. INT. MILIN STAN - NOĆ

Mila iz pećnice vadi jedno ukusno jelo. Ingrid joj pomaže.

INGRID

Vaaaau, prefino miriši!

MILA

Tko zna kad ćemo opet bit svi na okupu.

INGRID

Ajde ne budali, stalno ćemo dolaziti ovdje.

MILA

Da, a Luc?

INGRID

I on će dolaziti češće.

Mila ništa ne odgovori. U pozadini čujemo Lucijanov glas i njegovo pozdravljanje sa Mašom i Sarom.

LUCIJAN

Evo me!

U kuhinju ulazi Lucijan, iz vrećice izvadi party-grickalice i pića.

MILA

O, tko bi rekao da ćeš ti donijet tako obične stvari!

Mila se nasmiješi.

LUCIJAN

Nema ništa obično u kikirikiju, čipsu i kokicama.

Lucijan se nasmije.

MILA

Popodne sam išla do tebe, ali te nije bilo.

LUCIJAN

Da, išao sam do dućana i do Anđele. Ona uopće nije bila tatina ljubavnica.

MILA

Nije? Dobro, nema veze.

LUCIJAN

(uzbuđeno, ponosno)
I ide sa mnom na put.

INGRID

(veselo, ponosno)
Bravo!

MILA

A Makić?

LUCIJAN

Uzet će ga Eda iz azila na ta dva mjeseca.

Ingrid kimne glavom, Lucijan kao da pokušava opravdati svoju odluku da Mako ostaje s Edom na neko vrijeme.

LUCIJAN

Eda je super, volontira od svoje petnaeste godine.

MILA

A onda, nakon dva mjeseca?

LUCIJAN

Onda ćemo vidjeti. Uostalom, ja još imam posla oko namještaja i ukrasa i toga za kuću pa ću i ja doći za dva mjeseca.

MILA

Super onda. Ajmo jest.

Lucijan, Mila i Ingrid sjednu za stol, do njih dolaze Maša i Sara. Vesele se, uživaju, jedu, piju.

117. INT. INGRIDINA SOBA ZA GOSTE - NOĆ

Ingrid je u spavaćici, sjedi na krevetu i razgovara sa Rokom preko Skype-a. Vidimo samo kako šalje puse i smiješi se prema ekranu prije nego li zaklopi laptop. Potom legne.

Čujemo otvaranje vrata, ušla je Mila. Mila i Ingrid se pozdrave bez riječi, a potom se Ingrid pomakne a Mila legne pokraj nje u krevet, kao nekad kad su bile male. Obje se nasmiješe i polako zaspivaju.

118. INT. LUCIJANOVA KUĆA - JUTRO

Lucijan pregledava kuću i gleda je li što negdje palo. Gleda ispod trosjeda, ispod ormarića, pomiče sav namještaj. Sve blista od čistoće. Preko trosjeda i drugih stvari je stavio bijele plahte. Mako ga prestrašeno gleda.

LUCIJAN

Bit će sve super, ljubavi.

Lucijan uzme Maku u ruke i gleda ga u oči. Mako ga lizne po nosu. Lucijan se nasmiješi.

119. EXT. AUTOBUSNI KOLODVOR - DAN

Na autobusnom kolodvoru su Ingrid, Mila, Lucijan, Maša i Sara.

MILA

Kupila sam vam za jest i pit.

Mila im da platnenu vrećicu.

INGRID
Aa bravo! Poznaješ me.

Mila i Ingrid se zagrle, potom se zagrle Ingrid i Lucijan.

INGRID
A ti, bleso, javi kad dođeš tamo.
Pošalji razglednicu.

LUCIJAN
Naravno.

INGRID
I pozdravi Anđelu od mene.

MILA
Ako se za dva mjeseca ne nacrtate
kod mene...!

INGRID
Ja ti dolazim i ranije, za tri
tjedna.

MILA
Ajde, ajde.

INGRID
Javi kako je bilo na spoju!

Ingrid namigne Mili.

MAŠA
Mama, moramo ući.

INGRID
Vidi ti nju. Bok svima! Puse, puse!

Ingrid i Maša utrče u autobus. Lucijan i Mila im mašu, kao i oni njima. Autobus odlazi. Ostali su samo Lucijan, Mila, Sara i Mako.

120. INT. MILIN DNEVNI BORAVAK - POPODNE

Mila i Lucijan ulaze u stan.

MILA
Ti si sve spremio?

LUCIJAN
Da.

MILA
Kad krećete?

LUCIJAN
Mislio sam sad skočit do Anđele pa
krenuti. Imamo se za vozit pet sati
do zračne luke.

MILA
Bar nećeš bit sam.

Lucijan se nasmiješi. Mila ugasi cigaretu.

LUCIJAN
Vidimo se već za dva mjeseca.

Lucijan zagrli Milu.

MILA
Pazi šta radiš, mali.

Do njih dolazi Sara.

SARA
Već ideš?

LUC
Moram. Ali brzo se vraćam.

SARA
Ako ne dođeš točno za dva mjeseca,
a počet ću brojati od danas,
naljutit ću se na tebe.

Sara zagrli Lucijana.

LUC
Obećajem. Volim vas, bok!

MILA
Sretan put!

Lucijan ih još jednom pogleda prije nego ode, Mako hoda za njim. U stanu su sada ostale samo Mila i Sara. Mila uzdahne.

MILA
Idemo gledat neki film?

SARA
Jeeeeeej!

MILA
Napravit ću kokice.

Sara je vesela. Mila izvadi kokice iz vrećice koju je jučer Lucijan donio. Mila ih stavi u mikrovalnu i gleda kako se vrte. Nasmiješi se.

121. EXT. ISPRED ANĐELINE KUĆE - DAN

Lucijan kuca na Anđelina vrata. Mako stoji pokraj njega. Anđela mu otvori vrata i strastveno ga poljubi.

LUC
U tome ćeš putovat?

ANĐELA
Uđi, Luc.

Lucijan uđe, kao i Mako. Mako odmah pohita prema svojem psećem krevetiću.

LUC
Di su ti stvari?

ANĐELA
Nisam se spremila.

LUC
Okej, pričekam te. Nema žurbe.

ANĐELA
Ne, nego ne mogu ići s tobom.

LUC
Kako ne možeš?

ANĐELA
Ne mogu.

LUC
Dobro, normalno je da te je malo trema prije puta. To je taj adrenalin.

ANĐELA
Nažalost, prekasno smo se upoznali, ti i ja. Da sam te barem upoznala ranije.

LUC
Ne razumijem. Zašto si rekla da ćeš ići?

Anđela mu priđe i stavi ruke oko njega te ga poljubi.

ANĐELA

Da nisam, imali bismo puno tužnija
druženja.

Lucijan je snažno zagrlji.

LUCIJAN

I nikako te ne mogu odgovoriti?

ANĐELA

Nikako. Mako ostaje sa mnom.
Uostalom, i čudio si se kako to da
nemam nekog psa doma.

LUCIJAN

Dobro...

Lucijan se rastužio.

ANĐELA

Dođi, idemo te otpratiti. Evo ti
ovo. Ne budi tužan.

Anđela da Lucijanu žutu majicu na kojoj piše UDOMI ME.
Lucijan se sjetno nasmiješi, skine svoju majicu te odijene
žutu.

Anđela stavi Lucijanovu majicu na trosjed. Izlaze iz kuće.

Lucijan i Anđela se poljube strastveno a potom Anđela uzme
Maka u ruke dok Lucijan ulazi u automobil. Potom se još
jednom poljubi s Anđelom preko prozora i pomazi Maka.

LUC

Falit ćeš mi, Mako.

Anđela se nasmiješi.

ANĐELA

Vidimo se za dva mjeseca.

LUC

(nježno)

Vidimo se!

Lucijan počinje voziti. Vidimo ga u žutoj UDOMI ME majici,
maše i potrubi im još jednom.

Potom sam nastavlja dalje voziti.

KRAJ.

SUPERMJESEC

Valentina Galijatović
Luka Mavretić

-cjelovečernji dramski tekst
za kolegij Autorske poetike

Mentorica: Prof. Sibila
Petlevski

Supermjeseć

astrološki je pojam
koji simbolizira
vrijeme velikih promjena.

•

•

•

•

•

•

STELA (43)

MARK (45)

JAZZ (40)

1. PRIZOR

Iznajmljena soba u Pamploni. STELA iz kovčega izvadi večernju haljinu, a MARK sjedi u naslonjaču i nije odjeven kao da će uopće izlaziti iz sobe.

MARK

Napokon je malo zahladilo.

Stela se počne presvlačiti pred Markom, odijene crvenu haljinu koja otkriva njezina ramena i leđa.

STELA

Što misliš o mojoj haljini?

MARK

Mislim da je lijepa. Ali, ne bojiš se, ako slučajno ranije puste bikove, a ti nosiš crveno?

Stela se nasmije.

STELA

Već imam jednog bika kojem ne mogu pobjeći.

MARK

Jako duhovito.

STELA

Dragi, što ćeš ti nositi?

MARK

Razmišljam da idem gol. Tako je sparno da mi se čak ni ljetna odjeća ne nosi, a k tome u restoranu ljudi očekuju da dođeš koliko toliko pokriven. Uostalom, ako svi ostali pijani turisti mogu šetati goli, zašto ne bih i ja?

STELA

Dobro, i ja se onda skidam.

MARK

Da znaš, uopće se ne bojim da će te netko drugi osvojiti.

STELA

Uvrijedit ću se.

MARK

A ne, nisam tako mislio, ti si lijepa žena. Jedino što mislim da si previsoka za Španjolce. Danas kad smo šetali gradom imao sam osjećaj da smo s neke druge planete.

STELA

Što ako bi me zaveo neki drugi turist, neki Šveđanin visok poput tebe?

MARK

O tome nisam razmišljao.

STELA

Uostalom, niži muškarci često žele biti sa ženama višljima od sebe.

MARK

Ti muškarci imaju problema s majkama pa im treba da ih netko višlji od njih stalno vodi za ruku.

STELA

Spremi se, molim te, zakasnit ćemo.

MARK

Gdje ćemo zakasniti? Pa ne postoji neko točno vrijeme u koje moraš stići u restoran. Na odmoru se žuriti, to mi nema smisla.

STELA

Ali trebali smo prvo otići pogledati *flamenco*.

MARK

Evo ja ću ti ga sad otplesati.

Mark ostane sjediti u naslonjaču.

STELA

Molim te.

MARK

Da je barem Dali zaista otopio sve satove u Španjolskoj.

STELA

Otopili su se od vrućine.

MARK

Znači, nije ti stalo do vremena?

STELA

Želim stići na *flamenco*. Pogotovo je na odmoru važno dobro se organizirati, kratko smo ovdje.

MARK

Tražila si, dobit ćeš.

Mark imitira ples flamenco.

STELA

Mogu i sama otići ako ti se ne ide.

MARK

Idemo zajedno. Što da nosim?

Mark se vrati u naslonjač, a Stela iz otvorenog kovčega izvadi odjevnu kombinaciju za Marka. Mark se počne odijevati.

STELA

Bit će prekrasno večeras! Pun mjesec, sangria, večera.

MARK

Zapravo, odlučio sam, ne izlazi mi se večeras. Danas smo došli i htio bih se odmoriti. Zašto bih ja sad radio ono što ne želim?

STELA

Ja tebe potpuno razumijem.

MARK

Ljuti me što je tebe nemoguće naljutiti.

STELA

Loše je što imam strpljenja za tebe?

MARK

Da, loše je. Vječito ponavljaš da me razumiješ. Štogo napravio, ti me razumiješ. Ne znam ima li to veze s tim što si prevoditeljica, ali ti jednostavno uvijek razumiješ mene, imaš razumijevanja za ove niske Španjolce oko nas, imaš razumijevanja za ostale turiste, evo danas si nekoj Nijemici pola sata objašnjavala kako će doći do supermarketa. Da si joj objašnjavala kako doći do nečeg vrijednog gledanja, ne bih ništa rekao, ali ti si joj objašnjavala kako će doći do dućana gdje će kupiti *Kartoffeln*.

STELA

Vidiš, tebi bi dobro došlo da si imao malo više razumijevanja, jer Nijemica je bila oduševljena kako strpljivog supruga imam. Nakon što sam joj objasnila gdje je *Kartoffeln*, to je rekla, kakvog divnog supruga imam.

Mark šuti.

STELA

Zapričala sam se i uživala, jer kako ti kažeš, tome valjda služi odmor.

MARK

Idem spavati.

Mark legne u krevet, Stela obuje cipele s potpeticom.

STELA

Prošli put kad smo bili sami na godišnjem odmoru bili smo na medenom mjesecu.

Stela iziđe iz sobe. Čujemo kako se zalupe vrata.

Mark ustane.

MARK

Stela?

Mark krene prema vratima, ali zastane.

2. prizor

Ista soba, zamračena. Mark spava u naslonjaču. Sa ulice ispod prozora dopiru glasovi muškaraca koji na engleskom jeziku izvikuju: Alkohol! Alkohol!

Stela uđe u sobu hihotajući se i upali svjetlo.

STELA

(mahne nekome na hodniku)

Dođi.

U sobu uđe JAZZ i potiho ostane stajati kod ulaznih vrata. Jazz ima lijepe crte lica.

Stela priđe Marku, sjedne mu u krilo.

STELA

(veselo)

Mark, Mark! Probudi se!

MARK

Stela, Stela, što je?

STELA

Svi su vani, plešu po ulicama, ovdje je odlično. Došli smo po tebe.

MARK

Pusti me, samo molim te ugasi svjetlo.

Mark se razbudi i primijeti da je u prostoriji Jazz.

STELA

Dragi, ovo je Jazz.

Jazz priđe Marku, Mark naglo ustane.

JAZZ

Drago mi je, Jazz.

MARK

Ja sam Mark.

JAZZ

Tvoja žena i ja smo u samo nekoliko sati postali najbolji prijatelji. Baš me zanimalo kakav je muškarac bez kojeg Stela nije htjela ići dalje plesati!

MARK

Dobro govorite engleski za jednog Španjolca.

JAZZ

Ja zapravo nisam Španjolak.

Jazz pogleda Stelu.

MARK

Pa što si onda?

JAZZ

(nasmije se)

Ovisi o raspoloženju. Znaš što kažu za jazz. Improvizacija, improvizacija, improvizacija.

MARK

Dobro, Jazz, ja bih htio razgovarati sa Stelom nasamo.

STELA

Ja ne idem nikamo bez Jazz!

JAZZ

Draga, ne brini! Pričekat ću ispred.

Jazz izađe iz sobe.

STELA

Oprosti što sam te probudila. Mislila sam da ćeš htjeti s nama.

MARK

Ne trebaš moje dopuštenje.

STELA

Nisi me dobro čuo Mark, htjela sam da i ti ideš.

MARK

Uopće se ne radi o tome. Sada je zamalo tri sata ujutro, to je tvoja uobičajena psihološka granica. To sam već primijetio kod tebe, kad izlaziš bez mene uvijek ostaješ najkasnije do tri i sad trebaš mene i moje društvo jer misliš da je neprimjereno da žena bez svojeg supruga izlazi van poslije tri. Na putu ovamo smo prešli nekoliko granica, vidi čuda, prešli smo tri granice. Prijeđi još tu jednu vlastitu granicu pa izađi bez mene poslije tri ujutro, molim te.

STELA

Došla sam po tebe iako nam to uopće nije bilo usput. Još smo tako kratko ovdje!

MARK

Tek smo danas došli.

STELA

Brzo će to proći ako ćeš spavati po cijele noći!

MARK

Ali neću uživati ako ću sa sobom nositi torbetine od podočnjaka.

STELA

Sad izgledaš odmorno.

MARK

Zaspao sam u naslonjaču Stela. Ja sam mislio da ti blefiraš, da si naslonjena na vrata i da ćeš u svakom trenutku ponovno ući u sobu i reći, ne znam, bio si u pravu.

STELA

Imaš pravo, stajala sam na vratima prvih pet minuta ali sam onda odlučila da ne želim osijediti na tapiciranom hodniku u Španjolskoj.

MARK

Ne, ti si odlučila izaći van sama i umrijeti na popločanim ulicama u Španjolskoj.

STELA

Znala sam da mi se ništa neće dogoditi.

MARK

Jer te pratio Jazz?

STELA

Bila sam tako sretna, mislim da se sretnim ljudima ne događaju loše stvari.

MARK

To je istina, ali sretni ljudi mogu postati nesretni. Netko tko je sretan ne može istovremeno biti nesretan, ali može biti nesretan prije ili poslije. Jesi li ti, Stela, bila nesretna prije ili poslije?

STELA

(uzdahne)

Jazz nas čeka. Ideš li?

MARK

Kako očekuješ da odem plesati kad mi kažeš da si bila sretna bez mene?

STELA

I sad sam sretna.

MARK

(posprdno)

A zašto ne bismo napravili zabavu ovdje? Pozvali tristo ljudi, Antonija Banderasa, doveli ove pijance s ulice, možda i pokojeg bika.

STELA

Zašto ne! Jazz, dođi.

Jazz uđe u sobu.

JAZZ

Nadam se da ste radili nešto zanimljivo.

MARK

Ti i inače izlaziš s tuđim ženama ili?

Jazz i Stela se počnu smijati.

MARK

Vas dvoje niste normalni.

JAZZ

Što je normalno, dragi?

Mark šuti. Stela zapali cigaretu i sjedne u Markov naslonjač.

JAZZ

Normalno je ono što radi većina. Većina ljudi ovdje večeras je pijana i sutra će trčati s bikovima, a ti si trijezan u svojoj hotelskoj sobi i sve ćeš to gledati sa balkona.

MARK

Ako će netko trčati kraj dvije tone mišića s dva po život opasna roga onda ja to nazivam idiotizmom. Čak bi se moglo reći da ti ljudi imaju želju za smrću a ne želju za životom. Uostalom, Jazz, mi se uopće ne poznajemo. Još mi nijedan stranac nije rekao da sam lud.

JAZZ

Ne biti normalan znači biti lud?

MARK

Nisam to rekao. Što si radio s mojom ženom?

JAZZ

Plesali smo, ispijali žestoka pića.

STELA

Mi smo žestoko ispijali žestoka pića.

MARK

Nameće se pitanje povjerenja.

STELA

Kakvog povjerenja?

MARK

Mog povjerenja u tebe dok piješ alkohol s drugim muškarcem.

STELA

Očito si mi jako vjerovao kad si me pustio da sama izađem i stradam na popločanim ulicama Španjolske.

MARK

To nije bilo povjerenje. To je bilo nešto drugo.

STELA

Kvariš zabavu. Jazz, poznaješ li ti Antonia Banderasa?

JAZZ

Poznajem trojicu Banderasa.

STELA

Postoje trojica?

JAZZ

Poznajem kaskadere koji su radili na njegovim filmovima.

STELA

Ako poznaješ ljude koji su stvorili akcijski mit o Banderasu, onda možemo reći da ti poznaješ Banderasa.

MARK

Jesi li i ti kaskader Jazz? Odradiš akciju za tuđe muševе?

STELA

Čuješ ti njega Jazz?

JAZZ

Mark, ja sam najbolja osoba za izvesti tuđu ženu u provod.

MARK

Da? A zašto?

JAZZ

Nemam kaskadera. A ti znaš da je akcija najveća kad muž sazna.

MARK

Ozbiljno te pitam.

JAZZ

Ja sam i žena i muškarac.

STELA

(pjevuši potihо)
And all that jazz!

MARK

Ti si i žena i muškarac?

JAZZ

Da.

MARK

Dakle, ti si transrodna osoba?

JAZZ

Neki to tako zovu.

MARK

Neki to tako zovu, pa tako se to zove. Vidiš, Jazz, ja sam tolikо nenormalan da je meni to apsolutno normalno. Stela pa nisi valjda mislila da će meni Jazz smetati? Došli ste ovdje kao dvostruko smrtonosno oružje liberalnosti usmjereno protiv konzervativca koji ostaje doma, sam?

STELA

Mi smo se samo došli družiti i...

MARK

(prekine Stelu)
 Zašto misliš da je sve što netko kaže napad na tebe? To je malo egocentrično, malo patrijarhalno.

Stela gleda Marka. Zatim ponovno zapjeva.

STELA

(zapjeva)
 And all that jazz!

MARK

Ti si pijana.

STELA

Nisam pijana, ali odlično si me sjetio. Već sam zaboravila da sam žedna. Jazz, što ćeš piti?

Stela otiđe do minibara. Mark sjedne u naslonjač.

JAZZ

Gin i tonic.

Jazz se nasmiješi.

MARK

A mene nećeš ponuditi?

STELA

Ja sam mislila da se ti večeras ne zabavljaš.

MARK

Hajdemo se zabavljati! Stela, donesi i meni piće. Zapravo, donesi mi čitavu bocu.

Stela natoči piće za sebe i za Jazz a Marku doda bocu. Mark otpije veliki gutljaj.

JAZZ

Uvijek se onaj svježiji igrač s klupe najbolje primijeti na terenu. Ovako velike gutljaje ti i ja smo uzimali na samom početku večeri.

STELA

A sad moramo sitne, sitne.

Stela srkne maleni gutljaj iz svoje čaše i nasmije se. Jazz se također nasmije.

MARK

I? Što sam sve propustio?

Jazz podizanjem ruke upita Stelu za ples. Oni lagano zaplešu.

STELA

Mark, to se ne može prepričati. To se mora doživjeti.

MARK

Oprosti, čini se da nemamo vremena za jednu takvu epopeju koju ste vi doživjeli.

STELA

Ne mogu ti prepričati kakvog je okusa savršeno pripremljena *tortilla*.

MARK

Flamenco, sangria, tortilla, All that jazz... Tako si egzotična.

STELA

Hvala.

MARK

Tebe se tako lako impresionira. Turističke atrakcije uvijek mi se čine sramotnima. Dolazimo u tuđu zemlju i cijeli niz toga prodaje nam se kao nešto posebno i neponovljivo, a ljudi ovdje svakog dana jedu baš tu hranu i gledaju te iste katedrale.

STELA

Dobro zašto si došao ovdje. Uostalom, nije me lako impresionirati, Jazz se morao posebno potruditi.

MARK

Nisam to ni mislio reći kao uvredu, završili smo sa svađanjem, sad se zabavljamo. Ali ti si u svakom slučaju egzotična. Pitam se o čemu bismo sada pričali da smo kod kuće. O tome sad razmišljam.

STELA

Znaš li da je otac od Jazz bio toreador?

MARK

(nasmiješi se)

Toreador.

STELA

Što je smiješno? Toreadori su grozni ljudi.

MARK

To svakako. Ako je toreador dobar to samo znači da je odličan ubojica bikova. To ne može biti smiješno, ali sjetio sam se onih njihovih odijela. Kako da to kažem, ne bih htio nekoga uvrijediti.

JAZZ

Nećeš me uvrijediti Mark.

MARK

Ta šarena tradicionalna toreadorska odijela, onako pripijena uz tijelo, oduvijek su mi izgledala kao nešto što bi mogle nositi i žene i muškarci. Možda je to, Jazz, naslijeđe tvojeg oca u tebi.

Jazz i Stela prestanu plesati.

JAZZ

Ja potječem od slavne loze uspješnih toreadora. Moj otac je bio toreador, a za mog djeda toreadorsko odijelo dizajnirao je sam Pablo Picasso.

MARK

Znamo koliko je Picasso volio žene pa nećemo ni pomisliti da je postojalo išta dublje u tom odnosu toreador i kreator. Nije li ti žao prekinuti liniju?

JAZZ

(nasmiješi se)

Nije mi žao. Ono što se u mojoj obitelji već zaboravilo je to da je moja loza, puno prije no što je dala poznate toreadore, dala nekoliko odličnih pjesnika. Tako da ja zapravo spašavam posljednjeg pjesnika naše loze.

MARK

Pjesnik in the house.

STELA

Tako smo se Jazz i ja upoznali.

JAZZ

(čita s papirića)

Ona je stigla. U crvenoj haljini, u polupraznoj publici, s taman dovoljno mjesta za sjenu koju je stvarala njena jaka svjetlost pojave i želja da popije naskap moje strpljenje da joj saznam ime.

STELA

Stela, drago mi je.

Jazz i Stela pruže si ruku i nanovo se upoznaju.

MARK

A sad za obične smrtnike molim vas.

JAZZ

Stela i ja upoznali smo se na pjesničkoj večeri.

MARK

(uzbuđeno)
Je li bilo *flamenca*?

STELA

Da!

MARK

Bilo je i *flamenca*! Živjeli!

Mark gotovo histerično popije iz boce.

MARK

Kako je to sve romantično. Jazz, tako razumiješ žene.
Hoću li ja dobiti pjesmu?

JAZZ

Možda i hoćeš.

MARK

Da odjenem Stelinu crvenu haljinu odmah bih dobio
pjesmu.

STELA

Mark, ne budi ljubomoran.

MARK

Nisam ljubomoran. Citiram: Jazz je najbolja osoba da
izvede tuđu ženu u izlazak.

STELA

A što ako ti kažem da smo Jazz i ja spavali zajedno?

MARK

Stela ne budi smiješna.

STELA

To se zaista dogodilo.

*Mark ušuti i u tom trenutku ga napusti određena
doza pripitosti.*

JAZZ

Stela.

STELA

Što? Zanima me kako će Mark reagirati.

MARK

Reagirati? Stela ja uopće neću reagirati. Stela, ja
tebe potpuno razumijem. Potpuno razumijem da si na
ulici upoznala nekoga, zapričala se, objasnila tom
nekome gdje će pronaći *Kartoffeln* i da si jednostavno
uživala.

STELA

Ti tako često citiraš.

MARK

Je li moguće? Stela se naljutila.

STELA

Nisam.

MARK

Stela se ipak malo naljutila.

STELA

Ja sam ovdje.

MARK

Imaš pravo, nemojmo o gramatici, mislim da bi to moglo biti neugodno za Jazz. Kad smo kod toga, otkud ime Jazz? Ne vjerujem da toreadori znaju puno o glazbi. Ah, zaboravio sam tvoje objašnjenje. Improvizacija, improvizacija, improvizacija. Jazz je svoje ime...improvizirao ili improvizirala?

JAZZ

Oboje.

MARK

Ah, da. Oboje. All that, jazz.

JAZZ

I što kažeš na reakciju Stela?

Jazz si natoči još jedno piće.

STELA

Nisam ovo očekivala. Ugodno sam iznenađena.

Stela zapali još jednu cigaretu.

MARK

Ti i ja smo zapravo isti, znaš Jazz.

JAZZ

Jesmo?

MARK

Oboje smo u kompliciranoj vezi. Ja sam u braku sa Stelom a ti si također u braku s nekime.

JAZZ

(nasmiješi se)

To je točno.

MARK

A reci mi, tko je snažniji u tom tvojem braku? U mom braku je snažnija moja žena. Kako je kod tebe?

JAZZ

Mislim da je i kod mene snažnija moja žena.

MARK

Može li se onda reći, kako da to kažem, da se tebe ne može podijeliti na dvije jednake polovice. Nešto prevladava?

JAZZ

Imam osjećaj da bi tebi bilo lakše znati da sam ja većinom žena. Nije tako strašno biti u društvu nekoga tko je uglavnom žena? Bojiš se muškaraca?

MARK

Možda si u pravu. Ne bojim se muškaraca nego mislim da mi je lakše sa ženama. Ne zbog nadmoći, kako ti to pokušavaš argumentirati, nego zbog toga što mislim da sa ženom znam živjeti. Dugo sam u braku.

STELA

Može li se žena složiti s tobom?

MARK

Ne znam može li se složiti.

JAZZ

To je jako zanimljivo. Misliš da znaš živjeti sa ženom jer si u braku, koliko?

STELA

Petnaest godina.

JAZZ

Petnaest godina. A misliš da ne bi znao živjeti sa muškarcem. To je zanimljivo jer živiš s muškarcem već?

STELA

Tek je navršio četrdeset i pet, ovo je njegovo rođendansko putovanje.

JAZZ

Živiš sa sobom već toliko godina.

*Stanka u kojoj ponovno čujemo viku s ulice.
Glasovi s ulice glasovi su muškaraca.*

MARK

Pretvaraš se kao da si rekao ne znam kakvu veliku istinu. Pa naravno da najbolje poznajemo ono što jesmo.

MARK

Ali to ne znači da bismo se trebali okružiti samo onime što smo mi. To što ti predlažeš je konzervativizam. I ksenofobija. I to je u redu, ništa protiv tog dvoje, ali ne paše mi to za tebe.

STELA

Da, zbog toga je Mark i htio otići negdje drugdje. Ne bi se reklo, ali ovo putovanje bila je Markova želja i ideja. Čudno, spominješ ksenofobiju i konzervativizam a vrijeđao si Španjolce, kako ono, niski ljudi?

MARK

Nisam bio ozbiljan. Uostalom, rekao sam ti to kad smo bili sami. Uzevši u obzir na koji način govorimo o braku muškarca i žene, može se reći da sam to rekao u sebi. Nikoga nisam uvrijedio.

STELA

Samo malo, ako si nešto rekao u sebi onda je to sasvim u redu? Misao je bitna. Uostalom, nisi je rekao u sebi. Ja sam te čula.

MARK

Sada je Jazz ovdje. Ne znam kako se Jazz uklapa u naš brak. Ja sam mislio da između nas postoji neki sporazum o tome da možemo zajedno promišljati svakakve grozote a da nam nitko za to prigovori. Brak je takva vrsta potpisane bliskosti. Ti si to ovime pokvarila.

STELA

Ta vrsta potpisane bliskosti...to je nešto što bi ti napisao u svojim knjigama. Baš sam se pitala kad ćeš u ovom razgovoru u kojem se ponašaš kao da se borimo upotrijebiti tu vrlo elokventnu stranu sebe.

MARK

I ti misliš da se moja elokventnost pojavila tek sada!

STELA

Zbog svega ovoga kakav si večeras, ja ti nisam uspjela reći. Dovala sam Jazz jer te htjela upoznati.

MARK

Okrutno, Stela, ti i ja dobro znamo, a i Jazz vjerojatno zna, da nijedna moja knjiga nije prevedena na španjolski niti na jedan drugi jezik osim na njemački jer si je prevela ti. A dobro znamo da je taj njemački ubio moju knjigu.

STELA

Evo opet ksenofobije.

MARK

Kakva ksenofobija, pričamo o estetici jezika. Nije svaki jezik savršen za putopisnu prozu. Kad slušam putopise na njemačkom, imam osjećaj da su laž. Dobro znamo da se Nijemci ne usude putovati svijetom a kamoli Europom, još od zabrana nakon II. svjetskog rata.

JAZZ

Mark, imaš pravo, nisam čitala ništa tvoje ali sam o tebi večeras slušala od Stele i zaista sam te htjela upoznati.

MARK

Prošlo vrijeme...želiš li me upoznati još uvijek?

JAZZ

Previše te muči gramatika. Još uvijek te želim upoznati. Tek sad te želim upoznati.

MARK

Zašto tek sad?

JAZZ

Jer vidim da je zaista istina sve ono o čemu je Stela pričala o tebi. Zaista je moguće da postoji strastveni intelektualac.

MARK

Jazz, nemoj se umiljavati, ne priliči ti.

Jazz šuti.

JAZZ

Ja zaista mislim da smo mi jako bliski. Ti u svojoj prozi pišeš o putovanjima a ja u svojoj poeziji pišem o tome da bih rado putovala.

MARK

Uvijek drugačiji jezik, uvijek drugačiji ljudi i drugačiji zakoni, drugačije temperature. Što je tako dobro kod putovanja?

JAZZ

Uvijek drugačiji jezik, drugačiji ljudi, drugačiji zakoni, drugačije temperature.

Mark se nasmiješi.

MARK

Niste mi rekli gdje ste vas dvoje spavali?

STELA
Na plaži kraj oceana.

JAZZ
Ne Stela, na putu za Cordobu.

STELA
Spavali smo u Dalijevoj slici?

JAZZ
U mojoj pjesmi.

STELA
Kako sam mogla zaboraviti. Mi smo spavali u tvojoj pjesmi.

Stela i Jazz se zagrle. Mark ih promatra. Nakon nekoliko trenutaka Stela i Jazz pozovu Marka u zagrljaj. Zamračenje.

3. prizor

Mark je ponovno zaspao u naslonjaču. Prazna boca whiskeyja polegnuta je na tlo točno ispod opuštene Markove ruke. Stela i Jazz spavaju na dvosjedu. Stela se probudi, a potom i Jazz.

JAZZ
Koliko je sati?

Jazz se osvrne po prostorijski pomalo dezorijentirano.

STELA
(nasmiješi se)
Koliko je to bitno?

JAZZ
Zaboravio sam, danas ne radim.

STELA
U uredu za pjesnike?

JAZZ
U supermarketu. Gledaš voditelja prodaje.

STELA
Nisam znala da ti radiš nešto tako...svakodnevno.

JAZZ
I pjesnici su svakodnevni.

STELA

Nekako si drugačija nego sinoć.

JAZZ

Ujutro sam uvijek malo zbunjena. Moram si ponoviti sve one stvari koje sam odlučila. Smiješno je da se i dalje budim kao muškarac.

STELA

I ja često moram sebi ponovno objašnjavati neke odluke svakog jutra. Kad se probudim prva a Mark još spava i ne može me utješiti, pomislim kako je on silno dosadan i nije mi jasno što radim s tom osobom, tko je taj muškarac koji spava i s kojim sam svaki dan tako usamljena. Ali onda se Mark probudi i progovori i shvatim da nisam usamljena s njim nego sa sobom. Lako postanem usamljena i moram se podsjetiti da tome nije kriv onaj koji mi je u društvu. I svakog dana iznova tražim nešto posebno u Marku, neki neobičan, zanimljiv detalj. Dosad sam to nalazila, ali jučer mi se učinilo da je nestalo zanimljivosti u njemu. I sad me strah, kad se Mark probudi, hoću li danas naći u njemu nešto?

JAZZ

Mislim da bi trebala prestati tražiti zanimljivosti u drugima. Svi kad tad postanu dosadni, trijezni. Jesam li te ja razočarala?

STELA

Nisi me razočarala. Upravo suprotno, iznenadila me tvoja promjena. Mislim da sam to nekako i čekala. Mislim da sam te zbog toga i zvala u sobu. Zanimalo me kad ti prestaješ biti ti i postaješ netko drugi i događa li se to ikada.

JAZZ

Jako lijepo od tebe, draga, što ti je moja jutarnja zbunjenost inspirativna. Nadam se da nisam povećala tvoje kriterije zanimljivosti u ljudima, ne mogu svi biti toliko zanimljivi da iz sata u sat biraju što su. Ne bih htio da tvoj novi kriterij promjeni nešto što se ne bi trebalo mijenjati.

STELA

Misliš da ne bih trebala napustiti Marka?

JAZZ

Mislim da ne bi trebala raditi ono što ne želiš. Ponekad mislimo da nešto trebamo ali to nije točno.

STELA

Gladna sam, želim pojesti topli kroasan s marmeladom.

JAZZ

Imamo dostavu u sobu.

STELA

Baš bih htjela izaći, jesti u krevetu mogu i doma.

JAZZ

Možda je bolje da ne izlazimo. Još malo pa će pustiti bikove. Nadrogirane, zaslijepljene žarkim svjetlom, podrezanih rogova. Zbog svega toga oni mrze ljude.

STELA

Nije mi jasno kako ti možeš živjeti u ovakvom gradu!

JAZZ

Ovdje se osjećam dobro. Stalan suživot sa tako starom tradicijom podsjeća me da živim slobodno. Da odem, osjećala bih kao da sam se prestala boriti. Imam osjećaj kad gledam sve to, kad gledam utrku, da sam sretni talisman i da se zbog mene sve to nekako događa nježnije, blaže, da su stradavanja manja.

STELA

Ne vjerujem da gledanje može pomoći. Možda tako razmišljam zbog jutra ili zbog trijeznosti, ali ne vjerujem da gledanje zaista može pomoći.

JAZZ

To sam i ja nedavno zaključila. Zato ću danas sudjelovati.

STELA

Trčati s njima?

JAZZ

Tako ću im biti blizu i na taj način će sve biti dobro. Osjećam neobičnu povezanost s tom životinjom. Dio su moje obitelji, kao pjesnici naravno, toreadorima nisu ništa u rodu.

STELA

Jazz to je opasno. Postoje neki drugi načini.

JAZZ

Bikovi su mi obitelj. Ne želiš valjda reći da je obitelj opasna?

STELA

U redu, bikovi su ti obitelj, ali ti si onaj žgoljavi najmlađi brat i bojim se za tebe.

JAZZ

Pripremao sam se cijele godine. Trčao. Uostalom, živjeti u ovom gradu ovakav kakav jesam je na neki način trčanje s bikovima. Ti i ja smo se oboje pripremali sinoć. Svi oni ljudi s kojima smo pili, svi će oni trčati. To je tradicija. Nema trijeznog čovjeka u trci s bikovima.

STELA

Ali ti si trijezan.

JAZZ

Trijezan sam samo ujutro, kad se probudim i kad sam zbunjen. Kako dan odmiče, mene opijaju moje odluke.

STELA

To zvuči kao pjesma i to je lijepo, ali mislim da bismo trebali biti ozbiljni oko toga.

JAZZ

Ja sam svoju odluku donio.

STELA

Molim te, napravi to iduće godine. Nemoj sada kad sam ja ovdje. Ove godine još možemo gledati. Dovoljno je što si sinoć pomogao meni, prestrašenoj kravi. Ne moraš nas sve spasiti u istom danu.

JAZZ

Predlažeš da to napravim iduće godine kad tebe neće biti? Stela, to je sebično i turistički. Kad ti odeš, stvari ne nestaju.

STELA

Nisam htjela da tako ispadne.

JAZZ

Sve je u redu, draga.

Jazz iz torbe izvadi toreadorsko odijelo, hlače i kaput. Preodijene se.

STELA

Čekaj, Jazz, da probudim Marka. Ako te već ja ne mogu odgovoriti, on će sigurno znati reći nešto.

JAZZ

Je li ovo prvi put da si ujutro pronašla razlog za Marka? Jer će on sigurno znati reći nešto?

STELA

Jazz, zašto toliko žuriš?

JAZZ

Bojim se da ću se predomisлити ako ne odem odmah.

STELA

To znači da te još uvijek mogu odgovoriti.

JAZZ

Za ovako nešto treba hrabrosti, osim same odluke. Ovo što vidiš na meni nije sumnja, samo sam uzbuđen.

STELA

Rekao si da se ujutro budiš kao muškarac. Ovo što predlažeš zvuči mi kao tipična pogreška jednog muškarca.

JAZZ

I žene trče s bikovima.

STELA

Čekaj Jazz. Dođi da zaplešemo na kratko.

Jazz zagrlji Stelu i zapleše s njom. Oboje pjevuše pjesmu 'All that jazz' dok plešu.

MARK

(pospan)

Što se slavi?

JAZZ

Slave se dobre odluke.

Stela se nasmiješi, još uvijek u zagrljaju sa Jazz.

Jazz se nakloni Steli i iziđe.

Stela dugo gleda prema vratima, a potom otrči do prozora.

Zamračenje.

4. prizor

Iznajmljena soba u Pamploni. Pospremljena i bez ikoga. U sobu ulaze Stela i Mark, oboje odjeveni u crninu.

STELA

Što ćeš popiti?

Stela otiđe do mini bara.

MARK

Gin i tonic.

Stela se nasmiješi.

MARK

Jako neobičan odmor. Ako je uopće bio odmor.

STELA

Kako sad možeš pričati o odmoru?

MARK

Došli smo doma, Stela. Hoću reći, nismo došli doma, došli smo u našu sobu i tu se možemo malo opustiti od formalnosti. Dosta mi je formalnosti za danas. Kupiti cvijeće, pronaći u gradu crno odijelo jer nitko na odmor ne pakira crno odijelo a da ne pričamo o formalnostima jednog sprovoda. To je nevjerojatno, da se na ispraćaju tako posebne osobe ponovila tradicija da muškarci prvi kreću za pokojnikom.

STELA

To uopće nije bio formalan događaj, nije imao veze s tradicijom. Nitko iz njegove obitelji nije došao?

MARK

Koliko sam shvatio, samo njegovi prijatelji.

STELA

Znaš, Jazz mi je pričao o svojoj obitelji. I to me podsjetilo na jednu anegdotu iz povijesti. Znaš tko je bio Leopold von Sacher?

MARK

Podsjeti me.

STELA

Pisac, napisao je *Venera u krznu*. Uglavnom, majčinoj strani obitelji bilo je silno žao što će njihovo prezime nestati. Leopoldova majka bila je jedinica. Onda su Leopoldu dodali i majčino prezime.

Stela se nasmije.

MARK

Dovrši priču.

STELA

Leopoldu su dodali prezime i on se po novom prezivao Sacher-Masoch. Obiteljsko prezime za koje su toliko htjeli da preživi, postalo je svjetski poznato. Po Leopoldovom prezimenu Masoch, ime je dobio *mazohizam*. Kakva obiteljska ironija!

Mark se nasmije.

MARK

(kroz smijeh)
Možda je Leopoldova obitelj bila ponosna.

STELA

Kad nam polazi avion?

MARK

Za dva sata.

STELA

Moram se presvući, ne mogu ovakva putovati.

MARK

Ne možeš se presvući, našu prtljagu još sam jutros poslao u zračnu luku. Morat ćemo putovati ovakvi.

STELA

Ne možemo ići na let kao da idemo na sprovod.

MARK

Ne znam hoćemo li ikad ponovno otići na sprovod na kojem se pokapa nečija polovica.

STELA

Jazz se tako osjećao nakon pada na trci. Ja ga potpuno razumijem. Ako on osjeća da je njegova ženska strana preminula, zašto se ne pozdraviti s njom na pravi način?

MARK

Ti misliš da je lažan sprovod pravi način da se oprostiš od lažne polovice identiteta?

STELA

Kako možeš reći da je njegova ženska strana bila lažna?

MARK

Sklon sam misliti da se Darwin odnosi na sve žive vrste. Jazz je živio u jednoj zajednici, nekoj vrsti simbioze, i onaj kržljaviji, slabiji dio nije preživio.

STELA

A kako onda objašnjavaš činjenicu što su puževi preživjeli sve do sad?

MARK

Ne znam što bih ti rekao na tako nešto, ali bolje da se ne hvatamo prirode. U povijesti svijeta nastajale su otporne vrste poput morskih pasa, a nastajale su i vrste koje jedino možemo nazvati slijepim ulicama,

MARK

vrste koje su izumrle. Znam da sam se prvi dohvatio prirode kad sam spomenuo Darwina, ali u duhu mog raspoloženja pred put, želim na stranu staviti svaku duboku cenzuru i reći ti priroda svako toliko napravi i neku grešku.

STELA

Želiš reći da je Jazz greška?

MARK

Nije greška, Jazz je bio anomalija.

STELA

Zašto si najednom toliko ljut?

MARK

Ovaj odmor za mene jednostavno je bio previše. Mislim da svatko odlazi na putovanje kako bi promijenio svoju okolinu. To je prirodno i to je ugodno. Ali ako čovjek predugo ostane na nepoznatom terenu, može se pojaviti onaj tipični strah od nepoznatog.

STELA

To se tebi sad događa? Kod mene je potpuno drugačije. Nisam sigurna želim li se već vratiti kući. Meni nepoznati teren očito odgovara.

MARK

Ali moraš paziti, Stela, osjećaj poznatog imamo onda kad smo u društvu onih koje dobro poznajemo. Taj osjećaj daje ti sigurnost ovdje u nepoznatom. Za dva sata ja ću sigurno biti na tom avionu i tvoj produženi godišnji odmor bez mene najednom će se učiniti vrlo nepoznatim, vjeruj mi.

STELA

Na neki način naše razdvajanje bilo bi poput kraja jedne simbioze. Nisam sigurna koja će polovica preživjeti, kako si ono rekao, koja je polovica kržljavija?

MARK

Ne želiš valjda reći da ne bih mogao živjeti bez tebe? Poučen Jazzovim postupcima, prvo bih pokopao svaku uspomenu na tebe. Tako bih mogao početi ispočetka.

STELA

Vidim da si dobro promislio o svemu tome! Moram priznati, ugodno sam iznenađena. Ja sam mislila da se ti dosađuješ ovdje, spavaš, *siesta*, ali ne!

MARK

Nepoznati teritorij u meni budi paranoju, želju da se pripremam za...nešto.

STELA

Pa ti si tako neobičan turist. Znaš kakva si ti osoba? Ti bi došao na Havaje i pitao - oprostite, gdje se može kupiti kišobran?

MARK

Kao što sam ti rekao, prestajem biti turist. Jedino što još moram napraviti kao turist je nazvati taksi. Idem podmiriti račun za minibar. Kad na recepciji pogledaju račun učinit će im se da smo se zabavili.

STELA

(sa smiješkom)

Mark, nemoj tako. Sve je ovo jako zabavno.

Mark iziđe iz sobe. Nakon nekoliko trenutaka Mark ponovno uđe u sobu.

STELA

Što je bilo?

MARK

Imamo gosta.

Na otvorena vrata sobe pokuca Jazz i uđe.

5. prizor

Nastavak na kraj četvrtog prizora. Jazz na glavi ima zavoj i nosi se kao muškarac. Stela snažno zagrlji Jazza.

MARK

Malo ljudi ima priliku vidjeti vlastiti sprovod. Ako se ne varam, posljednja je bila Marina Abramović. Sprovod znači može biti umjetnost, ali pomišljam da je sprovod kakav ste imali ti i Abramović možda malo više umjetan, a malo manje umjetnost.

JAZZ

Vidim da držiš radnu temperaturu Mark.

MARK

Ne radim ništa Jazz, ja sam na odmoru.

JAZZ

Znaš što želim reći. Još uvijek si žestok.

MARK

Ne možemo se svi promijeniti u jednom danu.

STELA

Sprovod je bio jako zanimljiv, hvala ti na tom iskustvu.

MARK

Bože, možemo li se malo odmoriti od turizma.

STELA

Zašto ne bih rekla hvala?

MARK

Zaboravio sam. I s moje strane, hvala Jazz.

JAZZ

Ne djeluješ zahvalno.

MARK

Ali ja jesam zahvalan. Što sam kupio još jedno crno odijelo. Tako je neugodno svakog jutra pogledom prijeći po svojoj odjeći kad znaš da ćeš naići i na crno odijelo koje nosiš samo na sprovode. Tako neugodan trenutak svakog jutra. Jesi li zadovoljan?

JAZZ

Bilo je baš kako sam i zamišljao. Htio sam prirediti nešto lijepo, bio je to jedan veliki dio mene jako dugo vremena. Moram priznati da sam još prije nekoliko godina napravio plan za sprovod, koji god dio mene stradao. Sad se možda pitam jesam li pretjerao sa ukrasima.

STELA

Posebno su mi se svidjele bijele zastave.

MARK

Napravio si plan sprovoda prije nekoliko godina? Znači da si bio vrlo pesimističan. Moraš se složiti.

JAZZ

Ljudi se cijelog života pripremaju na činjenicu da će umrijeti. I što je još zanimljivije, pripremaju se cijelog života na samo jednu smrt. A ja sam oduvijek znao da ću umrijeti dvaput.

STELA

Mark, ti si već pronašao grobno mjesto. To bi se također moglo nazvati pesimističnom činom.

MARK

Ne želim riskirati. Ako umrem prvi, ti bi mogla doći na ideju da me pokopaju negdje u inozemstvu, samo jer voliš putovati.

STELA

Kažu da je smrt putovanje.

MARK

Stela je upravo otkrila put do besmrtnosti. Jednostavno treba izgubiti putovnicu.

STELA

Jazz, znaš li ti što je Mark kao dijete radio?

MARK

Koju se to neugodnu priču spremaš ispričati?

STELA

Kad već govorimo o smrti i pesimizmu, Jazz jesi li znao da je Mark kao dječak pisao oproštajna pisma?

JAZZ

Koliko oproštajnih pisama čovjek treba?

STELA

Oni hrabri trebaju samo jedno, ali Marku je to bila neka vrsta terapije. Oprostio bi se od svega ružnog u svom životu, a onda bi jednostavno nastavio živjeti.

MARK

Meni to zvuči kao jedna vrlo optimistična osoba.

JAZZ

Što je bilo tako strašno u tvom životu?

MARK

Svima nam se dogodio pubertet, ne treba od toga praviti spektakl.

STELA

Iz tih pisama kasnije je nastala Markova prva knjiga. Mark, ti si čovjek koji je preživio vlastitu književnost. Među rijetkima si. Prosječnog pisca njegovo pisanje obično ubije.

MARK

Imaš pravo, možemo čak reći da je i Jazza njegova poetičnost ubila. Ili se Jazz ubio radi poetičnosti. Tako je teško odlučiti.

STELA

U svakom slučaju, dosta o smrti. Jazz, odlično se oporavljaš.

JAZZ

Hvala ti, Stela. S ovim zavojem osjećam se vrlo egzotično. A prije sam mislio da privlačim pozornost!

MARK

Da, čovjek bi pomislio kako muškarac u toreadorskom odijelu u bijegu od bikova pomalo plijeni pažnju.

STELA

Znaš Jazz, Mark nije prestao pričati o tvom trku. Tako već tjedan dana.

JAZZ

To je potpuno normalno. Vidjeti tako nešto mora biti vrlo intenzivan događaj.

STELA

Ali ti si to proživio!

MARK

Jazz je to proživio samo polovično. Dio njega je preminuo. Nadam se da ne planiraš i sljedeće godine trčati.

JAZZ

Dio mene nije preminuo u trci, to je promjena koju sam osjetio u bolnici.

MARK

U bolnici si završio zbog pada na trci. Okrznuo te bik, ali to je bio dodir dovoljan da poljubiš popločenu ulicu.

STELA

Mislim da je tvoja promjena nastala prije utrke. Dok sam te odijevala. Nešto se događalo u tvom pogledu sa svakim novim slojem odijela.

Mark uzima piće u tišini.

JAZZ

Zanimljivo da si ti doživjela moju promjenu prije mene.

Mark sjedne u naslonjač i pijucka piće.

MARK

To je nešto što sam propustio? Ti si odijevala Jazza prije utrke?

STELA

Da, ti si spavao.

Stela natoči piće.

MARK

Ali u svakom slučaju, Stela, ja se slažem s tobom. I ja mislim da je promjena u Jazzu nastupila prije trke. Pitanje je samo kad. Znaš što mi govori o tome? Dobar razlog da netko ugrozi sebe je što?

JAZZ

Mark, molim te, objasni mi.

MARK

Krivica! To je dobar razlog. I sad, razmišljam zbog čega bi ti, Jazz, osjećao krivicu? Možda je tvoja promjena nastala dovoljno rano da si stigao napraviti pogrešku kao muškarac puno prije utrke. Je li tako, Stela?

STELA

Ovo je već drugi put da spominješ tako nešto.

MARK

Da, prošli put si mi na to pitanje odgovorila šalom a ja već odavno znam da ti kad su stvari ozbiljne voliš pribjeći šali. Dobro znamo da se duhovitost vrlo često gradi pretjerivanjem ili laganjem.

JAZZ

Kad se već prisjećamo tog razgovora, prošli put kad sam te slušao, Mark, u meni je još uvijek postojao taj sukob, podvojenost koja mi nije dopuštala da išta kažem, da stanem na nečiju stranu. A sad imam nešto za reći.

STELA

Jazz, pusti ga, samo pokušava izazvati sukob.

MARK

Ne, stvarno, Jazz, što mi želiš reći?

JAZZ

Pokušavaš reći da sam postao muškarac one noći kad sam upoznao Stelu. Točnije, pokušavaš reći da me noć sa Stelom promijenila u muškarca.

MARK

Upravo tako. Vi jeste spavali zajedno.

JAZZ

Neka se Stela ne uvrijedi, ali Mark, ja sam svih ovih godina imao puno prilika da me žena promijeni i to se nije dogodilo.

STELA

Ja te nisam niti pokušala promijeniti.

JAZZ

Znam, i to mi se sviđjelo kod tebe.

STELA

Mogla sam, da sam htjela.

JAZZ

Istina.

MARK

Dosta egzotike. Priznaj, Jazz, došla je Stela, žena s drugog kraja svijeta, i odamah si je htio opčiniti. Ove žene ovdje sigurno su već navikle na ljude poput tebe.

JAZZ

Podcjenjuješ posebnost vlastite žene.

JAZZ

Najbolje da me ti učiš ljubavi. Tvoja taština je postala sve očitija. Samo se trudiš biti u centru pozornosti, i to je sve. Zapravo si vrlo jednostavan.

STELA

Ovakvim razgovorom nećemo ništa postići. Ni mir, ni oprost, ni poštovanje.

MARK

Kako se dogodilo da sam naglo došao na brzi tečaj zen budizma? Kako da budem miran kad ne želim oprostiti tebi koja nisi imala dovoljno poštovanja da ne spavaš s drugim muškarcem? Jako je licemjerno od tebe što izigravaš mirotvorca, a ti si ta koja nas je uvalila u ovu raspravu. Možda bi Jazzova druga polovica još uvijek bila živa, da nije upoznao tebe.

STELA

Jazz je upravo rekao da ga ja nisam promijenila.

MARK

Zašto još nitko nije porekao da ste spavali zajedno?!

STELA

Zato što jesmo.

JAZZ

Stela, to nije u redu.

STELA

Jazz, iako se jako razlikujem od Marka, mislim da neke stvari moramo zvati njihovim pravim imenima, a ne duhovnim pandanima. Jazz, ti i ja smo popili nekoliko čašica previše i onda smo otišli na plažu.

MARK

Treba mi još jedno piće.

STELA

Možeš piti koliko hoćeš ali ja ovo neću ponavljati.

MARK

Bez brige Stela, tvoju ispovijed o prevari teško je ne slušati.

STELA

Jazz, na toj plaži ti i ja smo proveli jako bliskih sat vremena, ne možeš reći da se to nije dogodilo.

JAZZ

Pokušao sam to izostaviti jer nisam htio da-

MARK

(prekine Jazz)

Nisi htio da pomislimo kako si već tad znao što želiš biti.

JAZZ

Kad ste točno vas dvoje zaključili da je preživjela moja muška polovica?

STELA

Jazz, dušo, ne budi smiješan.

MARK

Vidi se. Car je gol. Kad je car gol vidimo da je car. Slažem se sa Stelom, stvari treba zvati pravim imenom. Zapravo, malo mi žao tebe Jazz. Tvoja promjena nastala je zato što je mene moja supruga htjela povrijediti.

STELA

To nije točno.

MARK

Meni se to čini kao logičan potez.

JAZZ

To nije točno, u to sam siguran. Promjena u meni nije nastala kad sam spavao sa Stelom. Znam to jer kad sam te vidio Mark, i tebe sam poželio.

MARK

Osjećam se počašćeno. Žao mi je što u trci s bikovima nije preživjela tvoja ženska strana. Pogotovo sad kad znam da me žena ostavlja.

STELA

Ostavio si ti sam sebe.

Jazz sjedne. Tišina od nekoliko trenutaka.

JAZZ

Na sprovodu nisam htio otkriti koju stranu sebe pokapam. Stekao sam puno prijatelja s obje strane i nisam htio da se netko osjeća kao da je izgubio prijatelja ili prijateljicu.

STELA

Ja sam dobila dojam da si pokopao svoju žensku stranu.

MARK

To je zato što se uvijek osjećaš napadnutom. Slučajno je ovaj put tvoja paranoja bila točna. Zašto si ti uopće došao ovamo Jazz? Ti si raskinuo svoju čudnu vezu pa si htio dokrajčiti i našu?

JAZZ

Nisam zato došao. Htio sam se oprostiti, poželjeti sretan put.

MARK

Znaš li ti Jazz da je ovo putovanje trebao biti pokušaj spašavanja našeg braka?

JAZZ

Nisam znao ali-

Jazz ne nastavi rečenicu.

MARK

Ali što? Dalo se tako zaključiti je li?

JAZZ

Da.

MARK

Cijenim iskrenost. Hvala ti na tome. Stela bi mi za vas rekla tek kod kuće.

STELA

Ali to je i bio naš dogovor. Ležali smo u spavaćoj sobi, nismo mogli zaspati i rekli smo da ćemo pokušati nešto, da ćemo otići. I dogovorili smo da od trenutka kad otiđemo pa sve do trenutka kad se vratimo kući,

STELA

nećemo razgovarati o prekidu. Niti o razlozima da prekinemo. Tako sam i učinila. Nisam ti dosađivala razlozima, zašto sam otišla van bez tebe, zašto sam spavala sa Jazzom, ali cijelo si to vrijeme i ti imao svoje razloge o kojima te ništa nisam pitala. Zašto si ti mene pustio da otiđem bez tebe van?

MARK

To je bio nesporazum.

STELA

To je bila tvoja odluka.

MARK

Nisam mogao odlučiti, zato sam ostao. To je sve.

STELA

Da su stvari između nas kakve bi trebale biti nesporazum ne bi mogao nastati.

MARK

Ne želim čekati na spavaću sobu, kad se vratimo jednostavno ću istu ovu putnu torbu upotrijebiti da oputujem od tebe.

STELA

Nemoj biti uvrijeđen, Mark. Ovo još uvijek možemo napraviti na dobar način.

MARK

Kakav način? Da i mi napravimo predstavu, pogreb našeg braka? Nešto egzotično na plaži?

STELA

Nisam mislila ništa takvo. Mislila sam da možemo ostati prijatelji.

MARK

To kažeš samo kako bi se ti bolje osjećala. Prihvati činjenicu da naš prekid neće biti nimalo poseban. Ovo je jedan staromodan, dugoočekivani prekid. Drago mi je što ću napokon odmoriti od tvoje naporne potrebe da skupljaš posebna iskustva. Pitam se jedino što ja radim u tvojoj kolekciji.

Stela šuti.

JAZZ

Mislim da bih trebao ići.

MARK

Ostani Jazz. Dužan si ovo čuti do kraja.

STELA

Jazz nije kriv za naš prekid, ne treba on ništa slušati. Čitavu večer pričaš a još uvijek želiš da te slušamo, ja ili Jazz, svejedno tko. Što uopće još imaš za reći?

MARK

Mislim da bi lakše prekinuti u našoj spavaćoj sobi. Mogli smo to napraviti i prije dva tjedna prije nego smo kretali ovamo. Želim doći doma, spakirati još stvari i onda otići. Jazz, misliš li ti da je tako najbolje? Ti si stručnjak za prekide s boljim polovicama.

JAZZ

Je li to potrebno Mark?

MARK

Lijepo sam te pitao što misliš. Što bismo trebali napraviti. Daj nam savjet.

STELA

Mark, pusti čovjeka da ide.

MARK

Ne držim ga. Uostalom, mi moramo ići. Imamo let za sat vremena.

STELA

Ja sam već spakirana.

JAZZ

Jednostavno ćete se vratiti kući? Zajedno?

STELA

Molim?

JAZZ

Imam osjećaj da je sve ovo što ste rekli večeras bilo samo nekakvo ispuhivanje.

MARK

Imamo problem, ne možemo reći da ga nemamo.

STELA

Ali karte moramo iskoristiti.

JAZZ

Vas dvoje zapravo nikad nećete prekinuti.

MARK

Kažeš to kao da bi to bilo nešto strašno. Stela, čekam te dolje, nazvat ću taksu.

STELA

Doći ću za minutu.

Mark uzme kovčeg i iziđe.

STELA

Jazz, hvala ti na svemu.

JAZZ

Ne znam što sam točno napravio.

STELA

Napravio si puno. Pomogao si mi da napravim neke korake.

JAZZ

U kojem smjeru?

STELA

Molim?

JAZZ

Korake naprijed ili korake unatrag?

STELA

Možda bih rađe da si u ovom trenutku vođitelj prodaje a ne pjesnik. Ne znam kako se pozdraviti sa pjesnikom, sve izokrenete.

JAZZ

I ja se tako osjećam. Pjesnici su vrlo slični turistima. Ni jedne ni druge ne možeš zaista upoznati.

STELA

(sa smiješkom)

Ne možemo reći da se nismo upoznali.

JAZZ

Ako misliš na onu plažu, ne mogu se složiti s tobom. Takva bliskost je relativna.

STELA

Naučila sam nešto od tebe.

JAZZ

Što?

STELA

Bolje je raditi na sebi nego na drugima.

JAZZ

Ponekad ne treba raditi. Možda ste vas dvoje u pravu, možda je bolje da stvari ostanu kakve su bile.

STELA

Žališ što si pokopao svoju polovicu?

JAZZ

Da. Ali neću dugo žaliti. Uskoro ću te pozvati na vjenčanje.

Kraj.

Turbulencije

Valentina Galijatović

1.

ANKICA(49) je stjuardesa u zrakoplovu u kojem je samo jedna osoba. On se zove TIHOMIR(55) i sjedi pokraj prozora.

Ovo je njezin posljednji let.

ANKICA

Želite li nešto popiti?

TIHOMIR

Hvala lijepa.

ANKICA

Ugodan nastavak leta!

Ankica nastavi dalje.

TIHOMIR

Hvala lijepa. Oprostite, ne želim ispasti neugodan, vi se zovete Ankica.

ANKICA

Tako je.

TIHOMIR

Ja sam Tihomir. Drago mi je. Vaše me ime podsjeća na jednu osobu iz mog života. Ona se također zvala Ankica.

ANKICA

Drago mi je da sam vas podsjetila na lijepu uspomenu.

TIHOMIR

Ja se nje sjetim svakog dana.

ANKICA

Zbilja? Hvala na lijepoj priči. Ako me još nešto trebate, tu sam.

TIHOMIR

Je li vam problem popričati sa mnom?

ANKICA

Naravno, tu sam.

TIHOMIR

Nema drugih putnika osim mene. Ne mogu vjerovati da sam jedini. Inače uvijek volim razgovarati sa svojim suputnicima. Moji dragi suletači, kako ih zovem.

ANKICA

Imate cijeli avion za sebe.

TIHOMIR

Istina. Ali licemjerno je to što se događa. U ova dva dana dogodile su se dvije avionske nesreća. Danas i sutra neće biti punika u avionima, svi će se bojati, a zatim će morati nastaviti život i zaboraviti na strah od letenja.

ANKICA

Vi se ne morate ničeg bojati. Ovaj je let savršeno siguran.

TIHOMIR

Ne morate to meni objašnjavati, na sreću. Ja sam, znate, trebao biti u oba leta.

ANKICA

Kako to mislite?

TIHOMIR

Jako jednostavno! Imao sam karte za oba leta ali sam naposljetku odabrao treći. Ta su se dva aviona srušila, istovremeno, dakako, teroristički čin, a moj je avion sretno sletio u tople krajeve.

ANKICA

A zašto ste kupili karte za sva ta tri aviona, ako smijem pitati?

TIHOMIR

Ja kupujem svakog dana po više letova. To je moj način života sad, otkako sam potpuno sam.

ANKICA

Drago mi je da imate vremena za putovanja. Sigurna sam da bi brojni ljudi željeli živjeti poput vas.

TIHOMIR

Sumnjam! Moja je supruga bila stjuardesa, znate.

ANKICA

Razumijem.

TIHOMIR

Preminula je prije deset godina. Od tog dana ja samo putujem svakog dana. Ona je strašno voljela letjeti. Ja sam tada odlučio da ću i ja svaki dan provesti u avionu. Moja kćer me pokušala odgovoriti od te ideje ali nije uspjela. To je moj način da se nosim s tugom. Svakog sam dana spreman da umrem, ali niti jedan avion u kojem sam bio nije se srušio. Za dlaku sam izbjegao bezbroj smrti.

ANKICA

Avioni su svakog dana sve sigurniji.

TIHOMIR

Ne morate meni govoriti te laži. Ja imam svojeg anđela čuvara i to je sve. Ja znam da ona mene čuva. Kako to inače objasniti? Pa, zamislite samo! U posljednjih deset godina dogodilo se barem stotinjak avionskih nesreća a ja sam trebao bit na svakom od tih letova.

ANKICA

Vi ste čovjek kojeg prati sreća, očito!

TIHOMIR

Možete to zvati kako želite. Ali ja vam moram otkriti jednu tajnu. Ja želim umrijeti.

ANKICA

Nemojte tako, gospodine.

TIHOMIR

U prošloj je godini zabilježeno 986 smrtnih slučajeva što je više od desetogodišnjeg prosjeka. Ja želim umrijeti. Već sam dovoljno star. Dosta sam živio.

ANKICA

To vam se možda samo čini.

TIHOMIR

Ne, to vam je činjenica.

ANKICA

Zaista nema potrebe da razmišljate o tako depresivim temama.

TIHOMIR

Nisam ja nimalo depresivan! Ja sam samo realan.

ANKICA

Možda ste sada samo u takvoj životnoj fazi. I ja trenutno prolazim kroz jednu fazu.

TIHOMIR

Da? Koju?

ANKICA

Pa, ovo je naime moj posljednji let. Mislim, posljednji let kao jedna stjuardesa.

TIHOMIR

Pa to moram proslaviti! Može čaša soka za vas i čaša nečeg alkoholnog za mene?

ANKICA

Stiže!

*Ankica se vraća sa pladnjem na kojem je čaša soka
i čaša šampanjca.*

TIHOMIR

Živjeli!

ANKICA

Živjeli!

Ankica se nasmiješi, prvi put iskreno.

ANKICA

Ja sam zapravo sada na najsigurnijem letu u karijeri
jer ste vi ovdje!

TIHOMIR

Upravo tako!

ANKICA

Baš ste me nasmijali.

TIHOMIR

Hoće li vam nedostajati letenje?

ANKICA

Da. Ali nastavit ću letjeti kao putnica i turistkinja.
Posjetit ću sva ta mjesta koja nisam stigla dovoljno
dobro razgledati.

TIHOMIR

Imate pravo. Bit će vam jako lijepo. Zaslužili ste.

ANKICA

Drago mi je da tako dobro poznajete moje zanimanje.
Mnogi ljudi ga podcjenjuju.

TIHOMIR

I moje zanimanje su mnogi podcjenjivali. Ja sam
prevoditelj. Svi misle da znaju engleski kao da im je
materinji i da svaka budala može prevoditi s tog
jezika.

ANKICA

Ah, što ćete, ljudi su takvi. Ne možemo tu ništa.

TIHOMIR

To i ja uvijek kažem. Pusti ljude da misle što ih je
volja.

ANKICA

To je i moja filozofija.

TIHOMIR

Ako se ne varam, mi zapravo putujemo na isto odredište. Želite li možda da kad sletimo odemo na ručak? Ja neću imati što raditi do idućeg leta a i vama bi to možda odgovaralo? Negdje blizu zračne luke.

ANKICA

A zašto ne ostanete neko vrijeme ondje? To je prekrasan grad.

TIHOMIR

Ne, hvala. Moram nastaviti svoje putovanje.

ANKICA

Razumijem. Nažalost, mene čekaju još neke obaveze.

TIHOMIR

Bit će još prilika. A mogu li vam ispričati priču o Ankici koju sam ja poznavao?

ANKICA

Zašto ne?

TIHOMIR

Moja žena je preminula kad se srušio avion. Osim nje, poginulo je još pet članova posade. Uključujući i 22 putnika. Ipak, preživjela je jedna žena. Ime joj je Ankica Zlatar. Drugo ništa ne znam o njoj. Samo znam da postoji.

ANKICA

Kako se zvala vaša žena?

TIHOMIR

Ime joj je bilo Mila.

Ankica ušuti.

TIHOMIR

Poznavali ste je?

Ankica šuti.

ANKICA

Moram ići.

Ankica ustane, vidno potresena.

TIHOMIR

Ankice, ja sam čitao vrijeme znao da ste to vi. Sve je u redu. Ne morate bježati.

ANKICA

Zbilja, idem... Ispričavam se.

TIHOMIR

Ostanite, preklinjem vas!

ANKICA

U redu. Morate znati da ja čitav život želim da sam također umrla. Da sam barem umrla.

TIHOMIR

Ne, nemojte tako!

ANKICA

Ne možete ni zamisliti kako mi je bilo.

TIHOMIR

A ipak ste nastavili letjeti.

ANKICA

Iz istog razloga kao i vi. Testirala sam sudbinu.

TIHOMIR

Ne mogu vjerovati da smo se sreli. Zapravo, šanse za to su uvijek bile velike. Čudno je da se nismo ranije sreli na letu!

ANKICA

Istina. Ovako nešto nisam očekivala.

TIHOMIR

Vi ste je poznavali, zar ne, moju Milu?

ANKICA

Bila je prekrasna osoba.

Tihomir je istinski ganut.

TIHOMIR

Zar ne? Znam ja to.

ANKICA

Često je pričala o vama.

TIHOMIR

Drago mi je to čuti.

ANKICA

Čujete li ovo?

TIHOMIR

Što?

ANKICA

Turbulencije su počele. Nemojte se brinuti.

TIHOMIR

U redu.

ANKICA

Moram ustati. Stavite masku, molim vas.

TIHOMIR

Ovako jako turbulencije još nisam osjetio.

ANKICA

Ni ja.

TIHOMIR

Hoćemo li umrijeti?

ANKICA

Bit će sve u redu...

KRAJ.

TRULO

Valentina Galijatović

1.

*Stomatološka ordinacija. NELA(45) i SUZI(30)
odnose čašicu sa krvi, mijenjaju pribor.*

NELA

Kupila sam nam kutiju sladoleda.

SUZI

Uzet ću si, hvala ti! Još uvijek sam u toj fazi. E, da
barem imaš i još neki kiseli krastavac uz to!

Nela i Suzi se nasmiješe.

*Potom u ordinaciju ulaze dva policajca, DAVOR (50)
i DANKO(45), držeći za ruke zatvorenika JAVOR(55)
koji je u lisičinama.*

DAVOR

Dobar dan!

NELA

Dobar dan, izvolite?

DAVOR

Ovaj ovdje bi trebao izvaditi zub.

JAVOR

Jako me boli.

DANKO

Začepi, primitivčino!

DANKO

Možete li vi to napraviti?

NELA

Naravno. Suzi, pripremi pribor.

DAVOR

Ajde, hvala.

NELA

Imate li neku bolest, AIDS, hepatitis,...?

DANKO

Čist je. Osim u glavi.

*Danko se nasmije i pokaže da mu nedostaje nekoliko
zubi.*

NELA

Onda možemo početi.

Danko i Davor stavljaju Javora u zubarski stolac.

Suzi ih prestrašeno gleda.

DANKO

Ne mora vas biti strah, neće on ništa.

NELA

Ne brinem se.

DANKO

Ne mislim na vas, nego na nju.

NELA

Suzi uvijek ima takav izraz lica.

Nela se nasmiješi.

NELA

Dakle, normalan je?

DANKO

Koliko može bit!

*Nela i Suzi rade uobičajene zubarske stvari.
Stavljaju anesteziju.*

DANKO

Može i bez anestezije, ha, ha, ha!

Danko se nasmije.

NELA

Ovo moramo napraviti. Zbog nas, ne zbog njega.

DANKO

A, onda dobro.

Suzi radi na Javorovim zubima.

NELA

A što je napravio, ako se smije znati?

DAVOR

Srušio je avion!

NELA

Molim?!

DANKO

Nalio se votke prije leta. On je pilot.

DAVOR

Nalio se ko svinja i onda se nadisao svježeg kisika. To je ta njihova fora. Ali toliko se nalio da ga ni kisik nije spasio.

DANKO

Odgovoran je za stradanje trideset putnika.

NELA

Pa vidjela sam to, bilo je u vijestima.

DANKO

Nego što. Svježa stvar. Za razliku od njegovog zuba!
Ha, ha, ha!

Nela ušuti. Promatra Suzi, pomaže joj.

SUZI

Molim, pljunite.

Suzi mu da čašicu u kojoj je krv od prethodnog pacijenta.

JAVOR

Neću, ovo je prljavo.

DANKO

Slušaj gospodičnu zubaricu, je li ti jasno?!

JAVOR

Neću, ovo je mučenje!

DAVOR

Ne zajebavaj se, pička ti materina!

JAVOR

Vi pljunite, ovo je krv nečija! Zarazit ću se!

DANKO

Ubit ću te, jesi čuo?!

JAVOR

Dobro.

Javor ispljune u već prljavu čašicu.

Suzi je odnese.

DANKO

E, tako, moraš slušat. Inače ode glava.

JAVOR

Razumijem.

NELA

Evo ga, samo polako...

Suzi vadi zub. Javor snažno krikne i trgne se. To prestraši Suzi koja se poreže skalpelom po ruci. Krv počne teći. Suzi vrisne!

DANKO

Koji kurac?!

NELA

Ona je trudna! Moram joj pomoći! Držite ga!

Nela i Suzi izađu ispred vrata.

Nela sterilizira ranu.

NELA

Sve je u redu! Jesi ti dobro?

SUZI

Jesam, ne boli više, hvala. Nije mi ugodno tamo.

NELA

Nije ni meni ali to nam je posao.

SUZI

On je ubio trideset ljudi. Gadi mi se!

NELA

I meni. Ali moramo mu pomoći sa zubom.

SUZI

Među njima je bilo i djece.

NELA

Znam sve, bilo je posvuda.

SUZI

Ubila bih ga najradije!

NELA

Neka trune u zatvoru.

Suzi i Nela se vraćaju.

DANKO

Gdje ste bile? Već smo se prepale da ste pobjegle, ha, ha, ha! Profesionalna deformacija!

DAVOR

Kad ste već ovdje, mogle ste i nama srediti zube.

NELA

Naravno. Čim se riješite ovoga ovdje, dođite sami.

DANKO

Dogovoreno!

NELA

Ajmo ovo sad skrpati.

Javor ne može ništa reći.

NELA

Ne, ovo nije moguće. Suzi, pogledaj samo.

SUZI

O, moj bože!

DANKO

Što?

NELA

Njemu je ispod ovog trulog zuba bio još jedan zub.

DANKO

Molim?! Mliječni?

NELA

Ne, pravi. Ideničan ovome. Čak je i trul!

SUZI

Ovo nije moguće!

DAVOR

Vadite to van!

NELA

Jeste sigurni? Anestezija će prestati...

DANKO

Što će njemu anestezija. Vadite mu van!

Nela izvadi zub.

Javor vrisne.

DAVOR

Evo, kako se navikao! Više ne skviči!

NELA

Suzi, stavi ovaj zub pokraj onog. Da vidimo što se to dogodilo.

Nela ponovno pogleda u Javorove zube.

NELA

Bože sačuvaj! Opet je izrasao novi truli zub!

DANKO

Eto, čovjek je puno pio! Ha, ha, ha! Eto što ga je zapalo!

NELA

Što ćemo sad?!

DAVOR

Ništa, vadi ga!

NELA

Opet?!

DANKO

A nego. Vidiš da je on sav trul iznutra. Treba to očistiti.

Javor vrišti.

Nela mu izvadi zub.

Suzi ga primi.

NELA

Gotovo!

Nela pogleda u njegove zube.

NELA

Bože, opet! Isti!

DAVOR

Tako mu i treba! Vadi ga! Idući put će porazmisliti kad kaže da mora ići kod zubara pod hitno.

Nela vadi zub, daje ga Suzi. Javor vrišti.

DANKO

A tjedan dana je preklinjao da ga odevedemo zubaru! Umrijet ću od smijeha! Što ti je karma!

Nela gleda u zube.

NELA

Majko moja! Raste još jedan!

DANKO

Izvadi ga dok još raste.

Nela vadi zub, Javor vrišti.

NELA

Ovo ja nisam nikad doživjela.

SUZI

Ni ja! Ova sva četiri trula zuba su identična!

DANKO

Je li moguće da je to jedan te isti golemi dugački truli zub iznuta? Ha, ha, ha!

DAVOR

Bit će da je!

Danko i Davor se smiju.

NELA

Još!

Nela vadi zub, Javor vrišti.

Suzi uzima zub, uspoređuje ga.

Sve je više krvi kod Javora.

DANKO

A, što je sudbina!

NELA

Bože pomози! Muka mi je!

SUZI

Hoćeš da ti pomognem?

NELA

Kako kad ti je ruka povrijeđen. Ništa. Budem ja.

Nela vadi zub, Javor vrišti.

Suzi uzima zub.

DANKO

Crkni više!

Javor vrišti. Mnogo je krvi.

NELA

Ne, ovo je užas!

SUZI

Zaslужio je!

DANKO

Bogme je!

DAVOR

Samo vi to vadite. Kad rješite taj isti truli, možete mu prijeći i na zdrave. Čisto za svaki slučaj.

SUZI

Imate pravo. Za svaki slučaj.

Javor vrišti.

Kraj.